அருள்மிகு
மணக்குள விநாயகர்
தல வரலாறு

அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர்,
புதுச்சேரி.

ARULMIGU MANAKULA VINAYAGAR DEVASTHANAM

PUDUCHERRY - 605 001. Ph : 0413 2336544
website : www.manakulavinayagartemple.com
Email : office@www.manakulavinayagartemple.com

Abishegam Timings

Evertday 6.30 a.m & 11.00 am
Monday to Thursday 6.30 a.m. & 11.00 a.m.
(Except Festival Days)

Name of Seva
Archanai Ticket
Special Entrance (Per Head)
Saharsra Nama Archanai
Moolavar Abishegam
Sandhana Kaappu
Silvar Chariot Urchavar
Moolavar - American Diamond
Golden Chariot Urchavar
Moolavar - Navarathna Kavasam
Ganapathy Homan
Gaja Poojai
Vennai Kaappu
Thiru Kalyana Urchavam Urchavar
Moolavar - Thanga Kavasam
108 Sangabishegam
1008 Sangabishegam
Annathanam Seva

Donations are exempted under 80G of the Income Tax Act

உ

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் துணை

அருள்மிகு மணக்குள விநாயகரின் தல வரலாறும் - மகிமையும்

அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் தேவஸ்தானம்

(புதுச்சேரி அரசு இந்து சமய அறநிலையத்துறையை சார்ந்தது)

மணக்குள விநாயகர் கோவில் வீதி, புதுச்சேரி - 605 001.

தொலைபேசி எண்: 0413 - 2336544

இணையதள முகவரி - website : www.manakulavinayagartemple.com

மின்னஞ்சல் முகவரி - Email : office@www.manakulavinayagartemple.com

First Edition 2012

PRESIDENT
Arulmigu Manakula Vinayagar Devasthanam
Manakula Vinayagar Koil Street, Puducherry.
Ph : 0413 - 2336544
website : www.manakulavinayagartemple.com
Email : office@www.manakulavinayagartemple.com

Price : ₹ 150/-

Printed at
Pinnacle Computer Offset
Sakth Towers, No.21, Villianur Road, Natesan Nagar,
Pondicherry - 5. Ph : 0413 2200188, 4508118
Email : pinnacleoffset@yahoo.com
website : www.pinnacleoffset.com

ARULMIGU MANAKULA VINAYAGAR DEVASTHANAM, BOARD OF TRUSTEES

PONDICHERRY

முகவுரை

அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் தேவஸ்தானத்தின் தல வரலாறு குறித்தும் மற்றும் கோயிலின் அன்றாட நிகழ்வுகள் குறித்தும் இன்ன பிற செய்திகளுடன் வெளிவரவிருக்கும் இந்நூலுக்கு முகவுரை எழுதுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறேன.

நமது இந்திய தேசத்தில் ஆன்மீக நெறிக்கு வித்திட்ட வகையில் இப்புதுச்சேரி மாநிலத்திற்கென ஒரு தனி இடமுண்டு. இப்புதுச்சேரி மாநிலத்தில் பல மகான்கள், சித்தர்கள் வாழ்ந்த வரலாறு நாம் அறிந்த ஒன்று. இத்திருத்தலத்தில் மகான் "தொள்ளைக்காதுச் சித்தர்" இருந்ததற்கான சான்றுகள் உண்டு. அவரால் துதிக்கப்பட்ட இவ்விநாயகப் பெருமானின் மகிமையும் பலரால் உணரப்பட்டு சொன்னதை நாம் அறிய முடிகின்றது.

முன்னாளில் மணற்குளத்துக்கருகில் அமர்ந்த விநாயகப் பெருமான், இந்நாளிலும் ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். இத்திருக்கோயில் புதுச்சேரி மாநிலத்தின் முதன்மையாக சுற்றுலாத் திருத்தலமாகவும், அனைத்து மதத்தினரும் வந்து வழிபட்டுத் துதிக்கின்ற திருத்தலமாகவும் திகழ்கின்றது.

"வாழ்க புதுவை மணக்குளத்து வள்ளல் பாத மணிமலரே...." என்று தொடங்கி "பொன்னால் உனக்கொரு கோயில் புனைவேன்" என்று பாடிய மகாகவி பாரதியாரின் கனவானது இன்றைய தினம் புதுச்சேரி மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள அருள்மிகு மணக்குள விநயகர் திருக்கோயிலில் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. மூலவர் உறையும் கருவறைக்கு மேலாக பொன் கோபுரம், மூலவர் மற்றும் உற்சவ மூர்த்திகளுக்கு பொன்னால் செய்யப்பட்ட கவசங்கள் ஆகியவை இதற்குச் சான்றாகும்.

இத்திருக்கோயில் பற்றிய எண்ணற்ற தலவரலாற்று செய்திகள் சான்றாவணங்களுடனும் புகைப்படங்களுடனும் இப்புத்தகத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவ்வரலாற்றுச் செய்திகளையும் இத்திருக்கோயில் பற்றிய செய்திகளையும் தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்லாது ஆங்கிலம், ஹிந்தி மற்றும் பிரெஞ்சு மொழிகளில் வெளியிடுவதில் இத்தேவஸ்தான அறங்காவல் குழுவின் தலைவர் என்கிற முறையில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இத்தேவஸ்தானத்தின் மூலம் முதன்முறையாக நான்கு மொழிகளிலும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் வெளியிடப்படும் இத்திருக்கோயில் தலவரலாற்று நூல், வெளிவருவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்ட அனைத்து அன்பர்களுக்கும் அறங்காவல் குழுவினர் சார்பில் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாருடன் எல்லாம் வல்ல பிரணவமூர்த்தி ஸ்ரீ மணக்குள விநாயரின் பேரருளைப் பெற்றுய்யுமாறு மனமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புடன்

வே. இராமச்சந்திரன், தலைவர்

அருள்மிகு
மணக்குள விநாயகரின்
தல வரலாறும் - மகிமையும்

உ

புதுச்சேரி மணக்குள விநாயகர் துணை

'பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா'

- ஔவையார்

'வாக்குண்டாம்; நல்ல மணமுண்டாம்; மாமலராள்
நோக்குண்டாம்; மேனி நுடங்காது - பூக் கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு'

- ஔவையார்

வாழ்க புதுவை மணக்குளத்து
வள்ளல் பாத மணிமலரே!
ஆழ்க உள்ளம் சலனமிலாது!
கண்ட வெளிக்கண் அன்பினையே
சூழ்க! துயர்கள் தொலைந்திடுக!
தொலையா இன்பம் விளைந்திடுக!
வீழ்க கலியின் வலியெல்லாம்!
கிருத யுகந்தான் மேவுகவே.

- பாரதியார்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் ஆன்மீக வளர்ச்சியில் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத இடத்தைப் பெற்றிருப்பது **புதுவை நகரம்**. இப்புதுவை நகர்க்குப் புகழ் சேர்க்கும் பல இடங்களில் முதன்மையாக இருப்பது **அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் திருக்கோயில்.** இக்கோயில் வரலாறு புதுவை நகர் வரலாற்றோடு பின்னிக் கிடக்கின்றது. புதுவையில் பெயர் பெற்ற ஆலயங்களுள் ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகர் ஆலயம் பழமையும் பெருமையும் உடையது. இது சரித்திரச்சான்றும் பெற்ற சுற்றுலாத் தலமாகவும், ஆன்மீகத் தலமாகவும் விளங்குகின்றது.

இவ்வாலயம் இப்பொழுது மணற்குள விநாயகர் தெரு என்ற தெருவிலே இருக்கிறது. இதற்குப் பின்புறத்தில் புதுவை நகரை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் நெடிய வாய்க்கால் அமைந்திருக்கிறது. கோயிலுக்குத் தெற்கே துய்ப்ளேக்ஸ் வீதி என்று முன்னர் வழங்கி வந்த இன்றைய ஜவஹர்லால் நேரு வீதியும், வடக்கே அம்பலத்தாடையர் மடத்து வீதியும் இருக்கின்றன. கோயிலின் வட பகுதியில் புதியதொரு மன்றமும் நந்தவனமும், மேற்குப் பகுதியில் கோவிலுக்குச் சொந்தமான குடியிருப்பு மனைகளும் இருக்கின்றன.

பெயர்க் காரணம் :

மணற்குள விநாயகர் என்ற பெயருக்கு ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகின்றது. இக்கோயில் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் மேற்குப் பகுதியில் ஒரு குளம் இருந்தது. அக்குளம் மணற்குளமாகத் திகழ்ந்தது. அக்குளக்கரையில் விநாயகரை வைத்து வழிபட்டு வந்தனர். எனவேதான் அவ்விநாயகர் **மணற்குள விநாயகர்** என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

இக்கோயில் மிகப் பழமையானது என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இது கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். வரலாற்று ஆசிரியர்கள் புதுவையின் தொன்மையைப் பற்றி எழுதுங்கால் சில கோயில்களைக் குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். அவற்றுள் ஒன்று கடற்கரைக்கு அண்மையில் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இக்காலத்தில் புதுவையில் இருக்கின்ற கோயில்களில் கடற்கரைக்கு அண்மையதாய், சிறப்பு வாய்ந்ததாய் இருப்பது இம்மணக்குள விநாயகர் ஆலயமேயாகும். புதுவையரசு வெளியிட்டுள்ள **ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை நாட்குறிப்பில்** இக்கோயிலைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. 250 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டது ஆனந்தரங்கரின் நாட்குறிப்பு.

இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள விநாயகருக்கு மணற்குள விநாயகர் என்ற பெயர் பண்டுதொட்டே பகரப்பட்டு வருகிறது. நாளடைவில் மணற்குள விநாயகர் என்பது மணக்குள விநாயகர் என்று மருவி வழங்கப்படுகின்றது.

(புதுவை, பிள்ளைத் தோட்டத்தில் தங்கியிருந்து) இங்கு வந்து மணற்குள விநாயகரை அன்றாடம் வணங்கிப் பல தொண்டுகள் செய்து வந்த தொள்ளைக்காது சுவாமிகள் இயற்கை எய்தினார். அவரைக் கோயில் வளாகத்திலேயே அடக்கம் செய்து விட்டனர்.

கோயில் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியுற்று சிறந்த நிலையில் திகழ்வதற்குரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

பழனியில் போகர் சமாதி, வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் தன்வந்திரி சமாதி என்பன போல இன்னும் பல கோயில்களில் தவசீலர் பலரை அடக்கம் செய்துள்ளமையை மக்கள் அறிவர்.

செவிவழிச் செய்தி:

புதுவையை ஆட்சி செய்த பரங்கியர்கள் காலத்தில் மணற்குள விநாயகர் விக்ரகம் பலமுறை கடலில் போடப்பட்டதாகவும், பின்னர் ஒவ்வொரு முறையும் அந்தத் திருவுருவம் பழைய இடத்திலேயே இருந்ததாகவும், இவ்வாறு பலமுறை நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுவது மக்கள் இன்று வரையில் கூறிவரும் செவிவழிச் செய்தியாகும்.

ருத்ரோத்காரி வருடம் ஐப்பசி மாதம் 16ஆம் தேதி 1923ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் முதல் ஓர் இதழ் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. புதுவையையடுத்த புதுப்பாளையத்தில் இருந்த மகா வித்துவான் **பு.அ. பெரியசாமிப்பிள்ளை** அவர்களின் மாணவர்களில் ஒருவராகிய ஒர்லெயான்பேட்டை **நா. வெங்கடாசல நாயகர்** அவர்களால் பல ஆண்டு நடத்தப் பெற்றுவந்த **அச்சுகாபிவிருத்தினி** என்ற அந்தப் பத்திரிகையில் (பக்கம் 6, இலக்கம் 20) புதுவை ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகர் ஆலயத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு:

திருக்கோவில் அமைவிடம்

அக்காலத்தில் புதுச்சேரி மிகப்பெரிய நகரமாக விளங்காவிடினும், செம்மையான, நாகரிகம் செழித்த, செல்வர்கள் கொழித்த அழகான ஒரு பேரூராக விளங்கியுள்ளது. இன்றைய மணக்குள விநாயகர் கோவில் தெரு என்று அழைக்கப்படும் தெருவானது, அக்காலத்தில் (பிரஞ்சுக்காரர்

வருகைக்கு முன்னர்) நெசவாளர் தெரு (Rue de Tisserands) என விளங்கியுள்ளது.

தெருவின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நிழல்தரும் மரங்கள்; மர நிழலில் காலை மலர்வதற்கு முன்னரே கைத்தறிப் பாவு நீட்டுதல் (அல்லு பிடித்தல்) என்ற தொழில் நடைபெறும்; இங்கு நெய்யப்பட்ட துணிகள் பல மேலைநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அவற்றில் முரட்டுத் துணி வகைகளும் உண்டு; மிகமிக மெல்லிய (மஸ்லீன்) துணிவகைகளும் உண்டு.

ஊர்ப்பொதுமக்கள் அந்நாட்களில் விடியலில் எழுந்து, குளங்கள், ஏரிகளில் நீராடி, குளக்கரை விநாயகரை வழிபட்ட பின்னரே தத்தம் கடமைகளைத் தொடங்குவர்; மிகவும் நெருக்கமான, சோலைகள் அடர்ந்த இடங்களில் குளங்கள் இருந்துள்ளன; இன்றும் செஞ்சி சாலை மைதானத்தின் எதிரில் சுற்றுச் சுவருடன் கூடிய அருள்மிகு லலாட அம்மன் ஆலயத்தின் அருகில் திருக்குளம் ஒன்று உள்ளதைக் காணலாம். இதேபோலக் கடற்கரையை ஒட்டி உப்பங்கழிகளும் இருந்துள்ளன. அன்றைய உப்பங்கழி என்று கூறப்படும் உப்பனாற்றுக் கால்வாய் இன்று கழிவுநீர் செல்லும் பெரிய வாய்க்காலாகச் செஞ்சி சாலையை ஒட்டி அமைந்துள்ளது.

இந்த உப்பனாற்றின் கீழ்மருங்கில், இன்றைய நேருவீதி சந்திப்பில்தான் (துய்ப்ளேக்ஸ் வீதி) நாட்குறிப்பு வேந்தர், திருவாளர், ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் பாக்குமண்டி இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அக்கட்டடத்தின் பின்பக்கத்தில் இருந்த மணல் நிரம்பிய குளக்கரையில்தான் அருள்மிகு மணற்குள விநாயகரை ஓர் அரச மரத்தின் அடியில் வைத்து வணங்கி வந்தனர் நெசவாளர்கள்; அரசமரத்தடியில் நாகச்சிலையொன்றும் இருந்துள்ளது. இவற்றை நாளும் வழிபட்டுத் தத்தம் வேலைகளைத் தொடர்ந்தனர் நெசவாளர்கள்.

கி.பி.17ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் புதுச்சேரியில் கிறித்துவர்களும், முகமதியர்களும் சிறுபான்மையான மக்களாக வாழ்ந்து வந்தனர்; கிறித்துவர்களுக்கு மாதா கோவில்கள் மூன்றுக்கு மேல் இருந்தனவென்றும், முகமதியர்களுக்குப் பள்ளிவாசல்கள் மூன்று இருந்தனவென்றும் அறிய முடிகின்றது. **கஸ்தோனே தெஃபோஸ்** என்ற வரலாற்று அறிஞர் புதுவையைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'தமிழர்களுக்குப் புதுவையில் முக்கியமான இரண்டு கோவில்கள் இருந்தன. ஒன்று நெசவாளர் தெருவிலும், மற்றொன்று சென்னைப் பட்டணத்து வீதியிலும் இருந்தன' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். "[When law de lauriston arrived in 1765 to take pos-

session of the place, there was hardly a single house which remained intact and it was difficult to recognize even the outlives of the old town amidst the heaps of wins which lay all around. With the exception of two temples nothing remained to indicate the over flourishing and popular settlement. - Gazettier of India - Union territory of Pondicherry page. 1193). இப்போதிருக்கும் மணக்குள விநாயகர் கோவில் தெருவானது, பிரான்சுவா மர்த்தேன் காலத்திலும், அதற்கு முன்பும் நெசவாளர் வீதி என்றே வழங்கப்பட்டு வந்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. ஆகவே குளக்கரையில், அரசமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த மணற்குள விநாயகரை முதன் முதலாகப் பூசித்து வந்தவர்கள் நெசவாளர்களேயாவர்; அவர்களுள், கைக்கோளர் என்ற செங்குந்த முதலியார்களும், சேட செட்டியார் என்று அழைக்கப்பட்ட தேவாங்கச் செட்டிமார்களுமே முற்காலத்தில் நெசவுத் தொழில் செய்தவர்கள் ஆவர்.

பிரஞ்சுக்காரர்கள் புதுவைக்கு இடையே ஓடிய உப்பனாற்றுக் கால்வாய்க்குக் கிழக்கேயுள்ள பகுதியை (Ville Blauche) வெள்ளை நகரம் என்றும், உப்பனாற்றுக் கால்வாய்க்கு மேற்கேயிருந்த பகுதியைக் (Ville Noire) கறுப்பர் நகரம் என்றும் பாகுபடுத்தியிருந்தனர். கிழக்குப் பகுதியிலிருந்த தமிழர், தெலுங்கர், இசுலாமியர் யாவரையும் விரட்டியடித்து விட்டுத் தமக்குரிய பெரிய மாளிகைகள் அமைத்துக் கொண்டனர் பிரஞ்சுக்காரர்கள். அங்குப் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த 'கைக்கோளர்' என்னும் செங்குந்த முதலியார்கள் தமக்குரிய நெடுந்தெருவொன்றை நகரத்தில் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். செங்குந்தர் தெரு என்பது கைக்கோளர் தெருவென்றே நீண்ட காலம் வழங்கி வந்தது; அதன்பின், அத்தெருவைக் 'கலவை சுப்புராய செட்டித் தெரு' என்று வழங்கினர்.

பழைய நெசவாளர் தெருவில் வாழ்ந்து வந்த சேடச் செட்டியார்கள் சிலர் ஊருக்கு வடக்கே முத்தியாலுப்பேட்டைப் பகுதிக்குக் குடியேறித் தம் தொழிலையும் வாணிகத்தையும் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தனர்.

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் ஆலய மாட்சியும் தன் பரிபாலன கர்த்தாவும்

இவ்வாலயம் நம் புதுவையில் உள்ளதாக இந்தியாவில் பெரும்பாகத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கும் வெளிநாடுகளிலிருந்து புதுவையைப் பார்க்க வருபவர்கள் இங்குள்ள ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகராலயத்தைப் பார்வையிட்டு தன் சரித்திரத்தைக் கேட்பதுடன் பெரிய பாளையத்து ஜலப் பிரபாவத்தையும் கண்டு செல்வது வழக்கமாகும். சில ஆலயங்கள் தேச சரித்திரத்திற்கு

அடிப்படையாயிருப்பதுபோல் இவ்வாலயமும் நம் புதுவைச் சரித்திரத்திற்கும் பூர்வீகச் சின்னமாக அமைந்து விளங்குகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகமூர்த்தி, புதுவையை என்றும் பாதுகாப்பவராகி ஒவ்வொருவரின் மனத்திலும் எழுந்தருளியிருப்பது பொருத்தமானதாகும். இம்மூர்த்தி, புதுவை ஆரண்யமாயிருந்த போது மணற்குளம் என்று பெயர் வழங்கிய ஒரு குளக்கரையில் பூர்வீகத்தில் எந்த மகரிஷியாலேயோ பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்று, காலாவட்டத்தில் முரட்டாண்டி என்ற பெயருடன் வழங்கப்பெற்ற ஓர் ஆண்டியாரால் பூசிக்கப்பெற்று வந்ததாக ஆன்றோர்கள் கூறக் கேட்டுள்ளோம். அம்மணற்குளம் யாது காரணத்தினாலேயோ தூர்ந்துபட்டு அவ்விடத்தில் நந்தவனம் ஒன்று ஏற்பட்டதாகவும் சொல்லப் பெறுகின்றது. ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகரைப் பூசித்து வந்த ஆண்டியார் வசித்து வந்த கிராமம் இன்றும் புதுவைக்கு மேற்கில் ஐந்துகல் தொலைவில் முரட்டாண்டிச்சாவடி என்ற பெயரால் அமைந்திருப்பது ஒரு சான்றாகும்.

புதுவையில் பிள்ளைத் தோட்டத்தில் தங்கியிருந்தகாலை, புதுவைப் பொதுமக்கள் யாவரும் நம் சுவாமிகளைத் தொள்ளைக்காது சுவாமி என்ற பெயரால் அழைத்ததும் உண்டு. இத் தொள்ளைக்காது சுவாமிகள் வெள்ளைக்காரர்கள் அக்காலத்தில் புதுவையில் வசித்துக் கொண்டிருந்த பகுதியில் சமாதி ஆகிவிட்டமையால் புதுவை வாழ் பொதுமக்கள் **'வெள்ளைக்காரர் வீதியில் தொள்ளைக்காதர் அமைந்து விட்டார்'** என்று கூறி வந்தனராம்.

இம்மூர்த்தி அந்நிய மதக்காரர்களாகவும், ஆள்வோர்களாகவும் இருந்த வெள்ளைக்காரர்கள் வசித்து வந்த நகர்ப்பகுதியிலுள்ள ஒரு வீதியில் அசைக்க முடியாத வைரமலையென அன்றுபோல் இன்றும் எழுந்தருளியுள்ளார். அக்காலத்தில் இவரை எத்தனையோ முறை அந்த அந்நியர்கள் தமது அதிகார பலத்தைக்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுப் பெயர்த்து அகற்றிவிடப் பலவாக முயற்சிகள் செய்தனர். எதுவும் பலிக்காது போனது. அவர்கள் அளவிறந்த கஷ்ட நஷ்டங்களையடைந்து, பின்னர்த் தாம் மேற்கொண்ட காரியம் தவறானதாகும் என உணர்ந்து, மனந்தெளிந்து, தாமும் தொண்டராகி இப்பகவானை வழிபடுபவர்கள் ஆயினராம். இவ்வாலய மூர்த்தியின் மகத்துவங்களைப் பற்றிய பல சரித்திரங்கள் கர்ண பரம்பரையாய்ச் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். இவற்றைக் கொண்டு இவ்வாலயத்தின் பெருமை அறியத்தக்கதென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

அந்நாள் முதற்கொண்டு விநாயகர் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபட்டு வந்த அன்பர்களனைவர்க்கும் எண்ணிய எண்ணங்கள் கைவரப்பெற்றமையால், அம்மூர்த்திக்குக் கோயிலமைத்து அக்குளத்தையும் தூர்த்து, குளத்திற்கு வடபகுதியிலமைந்திருந்த நந்தவனத்தை நன்கு பரிபாலித்து வந்தனர் என்பது ஈண்டு அறியத்தக்கதாகும்.

இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ எல்லையம்மன் மீது சுமார் 127 வருடங்கட்கு முன்னர், அதாவது கி.பி.1884ல் இரக்தாட்சி வருடம் ஆடி மாதம் 5-ம் தேதி, புதுவை **உபாத்தியாயர் சுப்புராமசாமி** முதலியாரவர்கள் **எல்லையம்மன் பதம்** என்னும் ஒரு நூல் இயற்றியுள்ளார்கள். அந்நூலில் **ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகர் மீது காப்புச் செய்யுள்** ஒன்றை இயற்றியமைத்துள்ளார்கள்.

'பன்னுஞ் செமதக்னி பாரிஎல்லை நாயகிமேல்
மன்னும் பதத்தை வழுத்தநெஞ்சே - யின்னற்
பிணக்ககற்றி நல்லருள்செய் டார் புதுவை
மணக்குளவி நாயகனை வாழ்த்து'

ஆலயத்தின் சிறப்பு :

1968ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8-ம் தேதி இக்கோயிலுக்குத் தேவஸ்தான நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராயிருந்த உயர்திரு. அட்வகேட் **ராமச்சந்திர ரெட்டியார்** அவர்களால் **ஸ்படிக லிங்கம்** கொடுக்கப்பெற்றது. அது அவருடைய சொந்தச் செலவில் உயர்திரு லெப்டினன்ட் கவர்னர் பி.டி. ஜாட்டி அவர்கள் முன்னிலையில் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்டது. அன்று முதல் தினந்தோறும் காலை 10.00 மணிக்கு அந்த லிங்கத்திற்கு விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகர் ஆலயத்தின் தென்புறச் சுற்றுப்பிரகாரம் சிறியதாக இருந்தமையாலும், உற்சவ காலங்களில் சுவாமியும், பொதுமக்களும் வலம் வருவதற்குப் போதுமான வசதி இல்லாத காரணத்தினாலும் புதுவைப் பிரமுகர்கள் பலர் அவ்விடத்தை வடபுறத்தில் உள்ளதுபோல் விரிவுபடுத்த எண்ணிப் புதுவை ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தைப் பெறுவதற்காகப் பலகாலம் முயற்சி செய்தும், பெற முடியாதிருந்த இடத்தை **ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தின் அன்னையார்** அவர்கள் தாமே மனம் உவந்து **1968ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 25ஆம் தேதி** மேற்படி 10,610 பரப்பளவுடைய சதுரடி இடத்தை நன்கொடையாக அளித்தார்கள். இன்றும் அதற்கான சான்றைக்

காணமுடிகின்றது. இச்செய்தியைக் கோவிலுக்கு வருவோர் தெரிந்துகொள்ள முடியும். பிறகு பல பிரமுகர்கள் உதவியால் மண்டபம் கட்டப்பெற்று, விநாயகர், சுப்பிரமணியர் சந்நிதிகளும் புதியனவாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. உட்பிரகாரத் தென்புறச் சுவரில் கணபதியின் சோடச உருவங்களும், விநாயகர் பெருமானின் ஏனைய தோற்ற உருவங்களும், வடபுறச் சுவரில் முருகப் பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளின் விளக்க உருவங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமானுக்குப் பள்ளி அறையும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. உற்சவமூர்த்திகள் பளிங்குக் கற்களும், கண்ணாடிகளும் பதிக்கப்பெற்ற சுவர்களைக் கொண்ட தனி அமைப்பில் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அங்குள்ள விமானங்கள் பித்தளைத் தகடுகளால் சித்திரிக்கப்பட்டு அருள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இராஜகோபுரமுள்ள வீதியில் ஒரு மண்டபம் அமைய வேண்டுமென ஆலய அர்ச்சகர் உயர்திரு. **உ.நா. மணி குருக்கள்** எண்ணி விநாயகப் பெருமானின் அருட்துணைகொண்டு முயற்சித்தார். பல அருளாளர்களின் ஒத்துழைப்பின் வாயிலாகப் புதுவை நகர மன்றத் தலைவர் திரு. **E. குபேர்,** அப்போது இங்குத் துணை ஆளுநராக இருந்த மேதகு **பி.டி. ஜாட்டி** ஆகியோர்களின் பரிபூரண ஒப்புதல் பெற்று முன்மண்டபத் திருப்பணிக்குழுவை அமைத்துப் பக்தகோடிகளிடம் நிதி திரட்டி, முன்மண்டபத்தை வெகு அழகாக முறையோடு கட்டி முடித்தார்கள். 6-1-75ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் துணைக் குடியரசுத்தலைவர் உயர்திரு பி.டி. ஜாட்டி அவர்களின் முன்னிலையில் முன்மண்டபத் திறப்பு விழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. பக்தர்கள் கூட்டம் திரள் திரளாக வந்து விநாயகப் பெருமானின் அருட்பிரசாதம் பெற்றுச் சென்ற காட்சி மிக நேர்த்தியாகக் காணப்பட்டது. ஆலய நிர்வாகக் குழு அருள் நோக்கோடு இன்றும் செயல்படுவது கண்கூடு.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் புதுவை ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகர் ஆலயம் (விநாயகப் பெருமானுக் கென்று தனி ஆலயம்) சகல மைப்புகளுடன் விளங்குவது **புதுவை நகருக்கே ஒரு தனிச்சிறப்பு.**

புதுவை மக்களும் மணற்குள விநாயகரும் :

கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டையொட்டிய காலங்களில் **பு.அ. பெரியசாமிப் பிள்ளையும், ச. மாணிக்கப் பிள்ளையும்,**

ஸ்ரீ இரத்தினப் பிள்ளையும் முதன் முதலில் ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகரைப் பாடிய பின்னரே பிற நூல்களைப் பாடுவர் என்று வரலாற்றாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ நாகலிங்க சுவாமிகள் மணக்குள விநாயகர் மீது காப்புச் செய்யுள் பாடியுள்ளார். இவரே **மணக்குள விநாயகர் பஞ்சரத்தினம்** பாடியுள்ளார். இப் பஞ்சரத்தினப் பாடலுக்கு வி. புதூர் திரு. **கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார்** அவர்கள் குறிப்புரை எழுதியுள்ளார்.

கி.பி. 1895இல் **ஸ்ரீ சாமி பொன்னுப்பிள்ளை** அவர்கள் ஸ்ரீ மணற்குள **விநாயகர் மீது பதிகம்** ஒன்றைப் பாடியுள்ளார்கள்.

கி.பி.1918ல், **பண்டிதர் சுப்புராயப் பத்தர்** அவர்கள் மணற்குள **விநாயகர் பதிகம்** என்பதைப் பாடியுள்ளார்.

கி.பி.1936ல் **யாழ்ப்பாணம் தென்கோவை ச. கந்தையாப் பிள்ளை** அவர்கள் புதுவை ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகப் பெருமான் மீது பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

புதுவை கு. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் விநாயகர் மீது **பதிக நூல்** ஒன்று பாடியுள்ளார்.

சு. கந்தசாமி உபாத்தியாயர், கோ. இராமாநுஜ செட்டியார், சி. பங்காரு பத்தர், நா. வேங்கடாசல நாயகர், ஆ. வரதப்பிள்ளை ஆகியோரும் மேலும் பல புலவர்களும் விநாயகரைப் போற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

ஆனந்தரங்கர் நாட்குறிப்பில் மணற்குள விநாயகர்:

மணற்குளம் இருந்ததற்கான சான்றுகளுள் மிக முக்கியமானவை புதுவை ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையவர்கள் எழுதி வைத்துள்ள நாட்குறிப்புகளே ஆகும். 250 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பெற்ற இக்குறிப்புகளில் அவர் மணற்குளத்தைப் பற்றியும் மணற்குள விநாயகரைப் பற்றியும் பல இடங்களிலே குறித்துச் செல்கிறார். அவர் தம்குறிப்புச் சுவடியில் ஐந்தாம் பகுதி 17ஆம் பக்கத்தில் கூறுவதாவது:

"கி.பி. 1748இல் ஏப்ரல் மாதம் 7ஆம் தேதி பிரபவ ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ஆம் தேதி ஞாயிறு

இற்றைநாள் ராத்திரி ஒன்பது மணிக்குள்ளே எட்டரை மணிக்குச் சாவடி மணியம் முருகப்பிள்ளை வந்து நான் இருக்கிற பாக்குக் கிடங்கிலே **மணற்குளத்து பிள்ளையார்கோயில்** அண்டையிலே இருக்கிற கதவண்டையிலே வந்து என்னை அழைத்து இரண்டு மூன்று நாளாய் ஊரிலே நடக்கிற சேதி நீங்கள் கேட்டுயிருக்கிறீர்களோ என்னமோ தெரியாது என்று கேட்டார். அதற்கு நான் ஒன்றும் அறியேன். நடந்த சேதி என்னவென்று கேட்டேன்".

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை அவர்களின் இன்னொரு குறிப்பிலும் மணற்குள விநாயகர் ஆலயம் பேசப்படுகிறது. மேற்சொன்ன நாட்குறிப்பு 5ஆம் பகுதி 365ஆம் பக்கத்தில் காணப்படுவதாவது:

"1748-ம் ஆண்டு க்டோபர் மாதம் 2ஆம் தேதி விபவ ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 20ஆம் தேதி புதன்கிழமையும்........

இற்றை நாள் நம்முடையவர்கள் வெளியிலே இரண்டு இடத்திலே புதிதாய்க் கொத்தளமெழுப்பி தன்பேரிலே பீரங்கியை வைத்துப் போட்டதும் சுற்றுக்கோட்டைக் கொத்தளங்கள் பேரிலே வாடிக்கையாய் போடுகிறபடிக்கு பீரங்கிகளும், மொடுத்யோ வைத்து தீக்குடுக்கை போட்டதுமாய் ஐந்நூறு அறுநூறு குண்டுகள் தன் மேலேயல்லாமல் தாழ்த்தியில்லை. மீர்குலா முசேன் வீட்டு வாசற்படியிலே ஒரு தீக்குடுக்கை விழுந்தது. துரை வீட்டுக் குசினியிலே (சமையற்கட்டு) ஒன்று விழுந்தது. சம்பா கோவிலிலேயும், தோட்டத்திலேயும் நாலு ரெண்டு விழுந்தது. புகையிலைக் கிடங்கு அண்டைக்கும் நம்முடைய வெள்ளாழத் தெரு குதிரை - லாயத்தண்டை ஒன்று. நம்முடைய பாக்குக் கிடங்குக்குப் பிறகே **மணக்குளத்தங்கரை பிள்ளையார்கிட்டே** இருக்கிற சட்டைக்காரச்சி வீட்டிலே விழுந்தது".

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பிலிருந்து, புதுச்சேரியில் மணற்குளம் இருந்ததையும், அதன் கரையில் பிள்ளையார் கோயில் இருந்ததையும் தெளிவாக உணரமுடிகின்றது; இங்கு மணற்குளம் இருந்த பழைய அடையாளமாக, விநாயகரின் கருவறையில், பீடத்தின் அக்னி மூலையென்னும் தென்கிழக்கு மூலையில் ஒரு சிறிய பள்ளம் அமைத்துப் பழைய குளக்கரையின் பெருமை மாறாமல் காத்து வருகின்றனர்; அந்தப் பீடத்தின் மேல் தகட்டைத் தூக்கினால், ஒரு சிறிய பள்ளம் காணப்படும்; அதனுள் கைவிட்டு மணலை எடுத்துக் காட்டி உண்மையை மறைக்காமல் வெளி உலகத்திற்கு தெரிவிக்கும் பாங்கு, போற்றக் கூடியதே! விநாயகரின் பெருமையை உணர்ந்த மக்கள், தொடக்க காலத்தில், ஏறக்குறைய ஐந்நூறு

ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், மணற்குளத்தங்கரையில் விநாயகரை வைத்துச் சிலைக்குமேல் ஒரு கூரை அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். பிறகு விநாயகப் பெருமானுக்குக் கருவறை அமைத்து, அதனுள்ளே விநாயகப் பெருமானை நிலை நிறுத்தி வழிபட்டு வந்தனர்; அக்காலத்தில், கோவில் கருவறை, முன் அர்த்த மண்டபம் மட்டுமே இருந்தன, கோவிலைச் சுற்றித் தோட்டம், நந்தவனம் அமைத்து, மதிற்சுவர் எழுப்பி, வெளிக்கதவும் அமைத்திருந்தனர்; கிராமக் கோவில்களில் மரச்சட்டங்களால் சந்து விட்டு அமைத்துச் சந்து வழியாக உள்ளேயிருக்கும் இறைவனைக் காணும் முறையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல மணற்குள விநாயகர் கோயில் தெருக்கதவும் இருந்துள்ளது. இதனைச் செய்தவர்கள் கைக்கோளர் எனப்படும் செங்குந்த மரபினரும், சேடர் எனப்படும் தேவாங்க மரபினரும் ஆவர் என்பது திண்ணம்.

விழா நடத்தத் தடைகளும் - இன்னல்களும்

அன்றைய சேசு அடியார்கள், தங்களின் ஈஸ்டர் காலத்தில் நடைபெறும் விழாவின்போதும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் பிள்ளையார் சுவாமி திருவீதி உற்சவம் நடைபெறக் கூடாதென்று கூறினர். அன்றைய ஆளுநர் 1701இல் அதற்கான கட்டளையைப் பிறப்பித்துள்ளார்; அது மட்டுமல்லாது, மணற்குள விநாயகர் கோவிலை இடிப்பதற்கும், சிலைகளை உடைப்பதற்கும் முயன்றுள்ளனர்; மக்கள் ஒன்றுபட்டு எதிர்ப்பைக் காட்டினர். தொழில் முடக்கம் நடைபெற்றது. முடிவில் ஏறக்குறைய 15,000 பேர் ஒன்று கூடி ஊரை விட்டு வெளியேறுவதற்கும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அன்றைய **ஆளுநர் பிரான்சுவா மர்த்தேன்** போலீஸ் அதிகாரிகளுடன் குதிரை மீதமர்ந்து, சென்னைப்பட்டணத்து வாயிலுக்குச் சென்று, எல்லாரையும் தொழில் செய்து முடிப்பதற்காக ஊரை விட்டு வெளியில் செல்லக் கூடாதெனத் தடுத்துள்ளார்; கும்பெனி வேலைகளுக்கு இடையூறு உண்டாகும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தார்; நெசவு நெய்வோர், அச்சுக் குத்துவோர், கட்டுப் போடுவோர், கொல்லற்றுக்காரர்கள், கப்பல் துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் இல்லாவிட்டால், கப்பல் ஏற்றுமதி இறக்குமதி நடைபெற இயலாது; பெருத்த இழப்பு ஏற்படும். இதன் விளைவாகப் பாதிரிமார்கள், கிறித்துவ சமயப் பெரியோர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரைக் கோட்டைக்கு வரச் சொல்லிக் கலந்தாலோசனை செய்யப்பட்டது. பின்னர், அன்று மாலையில் கோட்டையில் நடைபெறும் கூட்டத்திற்கு எல்லாரும் வரவேண்டும் என்று அழைத்தார்.

மக்கள் கவர்னரின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு, மாலையில் கோட்டைக்குச் சென்றனர்; மணிக்கணக்காய் ஆலோசனை நடைபெற்றது. அதன்படி, கோவிலில் பழையபடியே அபிடேக ஆராதனைகள் செய்யலாம் என்றும், சுவாமி புறப்பாடு நடைபெறலாம் என்றும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டுக் கோவில் பராமரிப்புப் பணிகள் நடைபெறத் தொடங்கின. ஆனால், ஒவ்வோராண்டும் திருவிழாக்கள் நடத்துவதற்கும், சுவாமி புறப்பாட்டிற்கும், வாண வெடிகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கும் அரசாங்கத்தாரிடம் உத்தரவு பெற வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால், மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு திருவிழா நடத்துவதற்கு உத்தரவு மறுக்கப்பட்டது. மக்கள் மதச் சுதந்திரம் இன்றி அல்லல்பட்டனர்; அல்லலுக்கிடையே ஊரையே காலி செய்து விட்டுப் போகவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அடுத்ததாக, கி.பி.1705இல் நெசவாளர்கள் இக்கோயிலில் ஆண்டு விழா நடத்துவதற்கு அரசவையில் உத்தரவு கேட்டனர்; உத்தரவு மறுக்கப்பட்டது.

கி.பி.1706இல் நெசவாளர்கள் தாங்கள் கொண்டாடி வந்த விழாக்களை நடத்தக் கூடாதென்று கவர்னர் ஆணையிட்டதை நீக்கிப் பழையபடியே விழாக் கொண்டாட உத்தரவு அளிக்க வேண்டும் என்று மன்னர் ஆலோசனைச் சபையைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். பிறகு, விழாக் கொண்டாடலாம் என்று உத்தரவு தரப்பட்டுள்ளது. மறுநாளே நெசவாளர்கள் ஒரு குளத்தில் மணற்குளத்துப் பிள்ளையாரை மஞ்சள் நீராட்டியுள்ளனர் (திருமஞ்சனம்) - **புதுவையும் மணக்குள விநாயகர் கோயிலும்** என்ற தன் நூலில் **வே. சிவமதி சேகர்** இச்செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு மூன்று ஆண்டுகள் மதச்சுதந்திரமின்றி வாழ்ந்தனர்; மதச் சுதந்திரமின்றி வாழ்தலைக் காட்டிலும் ஊரை விட்டுச் செல்வதே மேல் என்று மீண்டும் முடிவு செய்தனர். இம்முடிவு கவர்னருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. கவர்னர் அமைதியைக் காக்கும் நோக்கத்துடன் விழா நடத்த உத்தரவளித்தார். மறுநாள் பிள்ளையாரை மணற்குளத்திற்கு எடுத்துச் சென்று திருமஞ்சனம் செய்வித்தனர் (**அருள்மிகு ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் வரலாறும் - மகிமையும்** - பக்கம் 15)

இவற்றிலிருந்து, அக்காலத்திலேயே விநாயகரின் உற்சவர் சிலை செய்யப்பட்டிருந்து, அச்சிலை மணற்குளத்தங்கரைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுத் திருமஞ்சனம் செய்விக்கப்பட்டதையும், உற்சவங்கள்,

விழாக்கள், தெருவீதி வலம் வருதல் ஆகியவை நடைபெற்றதையும் அறிகின்றோம்.

அன்றிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரில் சிலர், கிறித்தவர்கள், சேசு அடியார்கள் கோவிலுக்குள்ளே சென்று, அங்கு எரிந்து கொண்டிருந்த தூண்டா விளக்குகளை வீழ்த்திப் பட்டுத் திரைச்சீலைகளைக் கிழித்துச் செப்புச் சிலைகளை உடைத்துப் போட்டனர். கலக்கமுற்ற மக்கள் கோவிலைச் சுற்றிலும் இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து காவல் காத்து வந்தனர். கோட்டைக்கு யாரும் வேலைக்குப் போகவில்லை. போராட்டம் தீவிரமாகத் தொடர்ந்தது. சந்தை வியாபாரம் முடங்கியது; கவர்னர் மக்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று **ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை** கேட்டுக் கொண்டார்.

அதன்படி, மக்கள் கவர்னரிடம், 'டச்சுக்காரர்கள் காலத்தில் நடந்தது போல், எங்கள் மதக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க உரிமை வேண்டும்' என்று ஒரே குரலாகக் கேட்டனர். மிகப்பலவாக ஆலோசனை நடைபெற்றது. (டச்சுக்காரர்கள் புதுச்சேரியைக் கி.பி.1693ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் 1699ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரை ஆட்சி புரிந்தனர்)

வெள்ளிக்கிழமை வழிபாடு:

இதற்குள்ளாகக் கூட்டத்திற்கு மூவகைப்பிரிவுப் பாதிரிமார்களும் வந்தனர்; சுப்புய்சேன் பாதிரியார்களும், அந்நிய நாட்டுப் போதனைத் துறவியரும் மதச்சுதந்திரத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டனர். சேசு அடியார் பிரிவினர் மட்டும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால், தமிழர்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் எவ்விதமான மேளதாள வாத்தியங்களும் இசைக்கக்கூடாது என்றும், கொம்பும் தமுக்கும் தேவதாசிகளின் நடனங்களும் இல்லாமல் பெரிய கோவிலுக்கும் (சம்பாக்கோவில் - ஆதிவேதபுரீசுவரர் கோவில்), நெசவாளர் தெருக்கோவிலுக்கும் (அருள்மிகு மணற்குள விநாயகர் கோவில்), பெரிய கடைக் கோவிலுக்கும் (கடைத்தெருவில் உள்ள இன்றைய நெல்லுமண்டி விநாயகர் கோவில்) இக்கோவில் விநாயகர் மாசி மகப் புறப்பாடு செல்லலாம் என்று பிரஞ்சுச் சட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அதாவது, இந்த விநாயகர் பந்தலிலிருந்து புறப்பட்ட பின்னரே ஏனைய கடவுள் சிலைகள் புறப்பட்டுச் செல்லலாம் என்றும், வழக்கம்போலத் திருவிழாக்கள் நடத்தலாம் என்றும் உத்தரவு அளிக்கப்பட்டது. இதனால் ஊர் அமைதி அடைந்தது.

விநாயகர் நடத்திய விந்தை

கோவில் பணிகள் தொடர ஆரம்பித்தன. இக்காலக் கட்டத்தில்தான், ஒரு பிரஞ்சுக்காரன் கோவில் விநாயகர் படிமத்தை எடுத்துக் கடலில் எறிந்து விட்டானென்றும், மறுநாள் அப்படிமம் முன்பு இருந்த இடத்திலேயே இருக்கக் கண்டனர் என்றும், இதேபோல ஓரிரு முறை நடக்கவே, அதிகாரிகளும், பாதிரிகளும், சேசு அடியார்களும் கண்டு வியந்து, பயந்து கோவிலில் வெள்ளிக்கிழமை வழிபாடு செய்து கொள்ளவும், உற்சவங்கள் நடத்திக் கொள்ளவும் உத்தரவு வழங்கினர் என்றும் பெரியோர்கள் வழிவழியாகச் சொல்கின்றனர்.

வரலாற்றின் அடிப்படையில் மணற்குள விநாயகர் கோவில் தெருவில் வாழ்ந்தவர்கள் நெசவாளர்கள் என்பதும், அந்தத் தெருவிற்கு நெசவாளர் தெரு (Rue de Tisserands - French) என்று பெயர் வழங்கி வந்ததும் உண்மை! புதுச்சேரி ஆளுநர்க்கு உதவியாகப் பிரஞ்சு அதிகாரி **'ஓர்லையான்'** (Orlean) என்பவன் நியமிக்கப்பட்டான்; அவன் சேசு அடியார்களின் ஆதரவு பெற்றவன்; அவன் காலத்தில்தான் மணற்குள விநாயகர் படிமம் கடலில் எறியப்பட்டதும், மறுநாள் அதே இடத்தில் காணப்பட்டதுமான நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளன. அவனுடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட நெசவாளர் தெரு (Rue de Tisserands) என்ற பெயர் 'ஓர்லையான் வீதி' (Rue d'Orlean) எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. நெசவாளர்களை அடியோடு இடமாற்றம் செய்தவன் 'ஓர்லையான்' என்பவனே! - அன்று தங்கள் இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொள்ளாத நெசவாளர்களுக்கு (சேடர் செட்டிமார்களுக்கு) வீடு கட்டிக் கொள்ளச் 'சவானா' (Savana Mill) ஆலைக்குப் பக்கத்தில், (இன்றைய சுதேசி பஞ்சாலைக்கு மேற்குப் பகுதியில்) இடமளித்தவன் அவனே! அதனால்தான் அப்பகுதிக்கு 'ஓர்லையன்பேட்டை' (Orleanpet) எனப் பெயர் வழங்கி வருவதை அறிய முடிகின்றது. ஓர்லையன்பேட்டையில் புகழ்பெற்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருந்தனர். கிடங்குகளும் இருந்தன. அவர்கள், துணிகளைப் பினாங்கு, மலேயா, சிலோன், இந்தோசீனா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வர்த்தகம் செய்து வந்ததையும் உலகு அறியும்!

வெள்ளைப் பிள்ளையார்

கோவில் இருந்த இடத்தில் முன்மண்டபம் போன்றவை கட்டிக் கொள்ளப் பிரஞ்சு அரசினர் அனுமதி வழங்கினர்; கோவிலை இடிப்பதற்குக் காரணமானவர்களே பிற்காலத்தில் கோவில் மேலோங்குவதற்கும் துணை

புரிந்துள்ளனர். இதனாலேயே சில ஆண்டுகள் முன்பு வரையில், மணற்குள விநாயகர் கோவிலை, **'வெள்ளைப் பிள்ளையார் கோவில்'** என்றே மக்கள் வழங்கி வந்தனர். அதாவது, வெள்ளைக்காரர்களே வணங்கி வழிபட்ட பிள்ளையார் என்பது ஐயந்திரிபற்ற உண்மையாம். இன்றும், புதுச்சேரி மக்கள் மட்டுமன்றி, இந்தியரும், அயல்நாட்டாரும், அந்நிய மொழி பேசுவோரும், இன, மொழி, சாதி, சமய வேறுபாடின்றி யாவரும் அருள்மிகு மணற்குள விநாயகர் கோவிலுக்கு வந்து வழிபட்டுப் பேரானந்தம் அடைகின்றனர்.

குறிப்பாகத் 'துய்ப்ளேக்ஸ்' கவர்னராக இருந்த காலத்தில் மணற்குள விநாயகர் கோவில் எந்தத் தாக்குதலுக்கும் உட்படாமலிருந்தது என்பது உண்மைச் செய்தி.

ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை அவர்கள், **'மணற்குளத்தங்கரைப் பிள்ளையார்'** என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விநாயகர் டச்சுக்காரர்கள், போர்ச்சுகீசியர்கள், டேனிஷ்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஆகியோரின் ஆட்சி முறைகளைக் கண்டவர்; புதுவையில் நடைபெற்ற நான்கு முற்றுகைகளையும், போர்க் குமுறல்களையும் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன் யாவர்க்கும் கருணை மழை பொழியும் வித்தகராவார். சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கமாய், சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவமாய், அணுவிற்கணுவாய், அப்பாலுக்கப்பாலாய் உள்ளவர் என்று துதிக்கப்பட்ட இந்த விநாயகப் பெருமான், வேண்டியார்க்கு வேண்டியாங்கு வழங்கும் வள்ளலாவார்.

எளிமையாகக் குளக்கரையின் கீழ்க்கரையில் ஓர் அரச மரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்த விநாயகர், கூரை வேயப்பட்ட நிழலில் அமர்ந்தார்; கருவறை மண்டபம் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்; எந்தப் பிரஞ்சுக்காரர்கள் தன்னை எடுத்துப் போய்க் கடலில் எறிந்தாரோ, எவர் தன் கருவறையில் எரிந்து கொண்டிருந்த தூண்டா விளக்கினை உடைத்துப் போட்டாரோ, எவர் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதைத் தடுத்தாரோ, அதே பிரஞ்சுக்காரர்களைக் கொண்டே தன் கோவில் முன்மண்டபம் அமைத்துக் கொண்டார்; நாளும் சுடர்விட ஒளிவிளக்கு ஏற்றிக் கொண்டார்; மக்களின் அன்பின் காரணமாகத் தெருவீதியுலா உற்சவங்கள் நடைபெற வழிவகுத்துக் கொண்டார். எல்லாவற்றினும் சிறப்பாக, உயர்வாக, அதே பிரஞ்சுக்காரர்கள் தம்மை வழிபட்டுய்யுமாறு விந்தை புரிந்து எழிலோடு விளங்குகின்றார்!

'அழுதால் வினையேன் அழுக்கலும்
தொழுதால் சிறியேன் சிறப்புமிகும்

எழுதா ஒலியாம் பிரணவத்தைப்
பொழுதும் நினைத்தால் புண்ணியமே!'

தொள்ளைக்காது சித்தர் சுவாமிகள்:

அக்காலத்தே தான், தொள்ளைக்காது சுவாமிகள் என்று போற்றப்படுகின்ற முரட்டாண்டிச் சித்தர் நம் புதுவையை நாடி வந்தார். இவரின் இயற்பெயர் யாருக்கும் தெரியாது; ஆனால் சற்றே முரட்டுக் குணம் (பிடிவாதம்) உடையவராக விளங்கியவர். நெடிய உயரம், ஒல்லியான உடல்வாகுடன் எதன்மீதும் பற்றற்ற நிலையில், எதனையும் ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ளாத நிலையில் வாழ்ந்தவர்; இவர் தென்தமிழ்நாட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்பது யூகமே! காரணம், தமிழகத்தின் தென்கோடிப் பகுதியில் வாழ்வோர், தத்தம் காதுகளில் பெரிய குண்டலங்கள் அணிவர், அதன் காரணமாகக் காதுகளின் துளை பெரியதாகி, நீண்டு, தொங்கிருப்பதை இன்றைய நாட்களிலும் காண இயலும்! காதுகளின் துளை பெரிதானால் ஆன்மீகச் சிந்தனை அதிகரிக்கும் என்பது சிலரின் நம்பிக்கை என்பர்.

'சித்தன்போக்கு சிவம்போக்கு' என்ற முதுமொழிக்கிணங்கத் தன் ஊர், தன் உறவு யாவற்றையும் நீங்கி, மாமுனிவர்கள் கூடுகின்ற **புண்ணிய பூமியாம் புதுச்சேரி** மண்ணுக்கு ஆண்டியாய் அவர் வந்தார். இன்றைய புதுச்சேரி எல்லைக்கு மேற்கே ஐந்து கல் தொலைவில் காணப்பட்ட மேடான ஓரிடத்தில் தனித்து வாழத் தலைப்பட்டார்; வெள்ளைக்காரப் பிள்ளையாரின் விந்தைமிகு செயல்களைக் கேள்விப்பட்டு, அவரைக் கண்டு வணங்கிப் பேறுபெற வந்தவர், அவரையே நாளும் வழிபடுபவராக மாறியதும் வியப்பேயாம்!

ஏழைகள் வாழ்ந்த குடிசைப்பகுதியில் தாமும் ஒரு குடிசையில் வாழ்ந்தவர் சுவாமிகள்; அவரின் பற்றற்ற போக்கால் ஆண்டி என்றும், பிடிவாத முரட்டுக் குணத்தால் 'முரட்டாண்டி' என்றும் வழங்கப்பட்டார்; ஆயினும், அவரின் தனித்த செயல்களைக் கண்ட மக்கள் நாளும் நாளும் அவரைச் சூழ்ந்து வரலாயினர்; அத்துடன் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில் எழுந்து, அருள்தரும் பிள்ளையாரை வணங்கிவரும் வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்ததால், மக்கள் அவரைச் 'சாமி' என்று அழைக்கலானார்கள். அவருடன் ஒருசிலர் தங்கியிருந்ததும் உண்டு; தன்னுடைய குடிலின் முன்னால் வழிப்போக்கர்களுக்குக் குடிதண்ணீர்ப் பானை வைத்து நற்காரியம் செய்தார்.

'முரட்டாண்டி' தங்கியிருந்த பகுதியானது முதலில் புதுச்சேரிக்கு வெளியூர்களிலிருந்து வண்டிகளில் வரும் சந்தைப் பொருள்களைக் கணக்குப் பார்த்து, அவற்றிற்குரிய வரிப்பணம் வாங்கிச் சீட்டுக் கொடுக்கும் இடமாக இருந்தது; கணக்குகள் பற்று வைத்துச் சீட்டு வழங்கிய இடங்கள் புதுச்சேரியில் 'சாவடி' என்று அழைக்கப்பட்டன. (உ-ம்) பிள்ளைச்சாவடி, முதலியார்சாவடி, தட்டான்சாவடி, ரெட்டிச்சாவடி.... போன்றவை) காலப்போக்கில் அது 'முரட்டாண்டிச் சாவடி' என அழைக்கப்பட்டது. சுவாமிகளிடம் தம் குறைகளைக் கூறி ஆறுதல் பெறச் செல்லும் மக்களின் கூட்டம் பெருகத்தொடங்கியது. புதுவையில் ஆளுநராக (கவர்னர்) இருந்த **துய்ப்ளேக்ஸ்** அவர்களும் முரட்டாண்டிச் சாவடிக்குச் சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வந்துள்ளார் என்பதைத் **திரு. ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை** அவர்களின் சொஸ்தலிகிதக் குறிப்பைக் கொண்டு நாம் அறியலாம்.

"1743" நொவம்பர் µ 10^{2}க்கு ருத்ரோத்காரி அற்பசி µ 28^{2} ஆதிவாரம் நாள்! காலமே ஐந்து மணிக்கு (அ) துரையவர்கள் முகே துய்ப்ளேக்ஸ் அவர்கள் மொறட்டாண்டி தண்ணீர் பந்தலுக்கு விளையாடத் தக்கதாகப் பயணம் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

நொவம்பர் µ 24^{2}க்கு கார்த்திகை µ 12^{2} ஆதிவாரம் நாள்! காலமே ஏழு மணிக்கு (அ) துரையவர்கள் மொறட்டாண்டி தண்ணீர்ப் பந்தலிலேயிருந்து இவ்விடத்துக்கு வந்து கொடி சுருக்கிப் போட்டு..... மணிக்கு மறுபடியும் (அ) துரையவர்கள் புறப்பட்டு மொறட்டாண்டி தண்ணீர்ப் பந்தலுக்குப் போய்விட்டார்கள்.

1743 டிசம்பர் µ 19^{2}க்கு ருத்ரோத்காரி மார்கழி µ 8^{2} வியாழக்கிழமை நாள் சாயுங்காலம் நாலு மணிக்கு (அ) துரையவர்கள் மொறட்டாண்டி தண்ணீர்ப் பந்தலிலேயிலிருந்து இவ்விடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். வரும்போது அவ்விடத்திலே முசே துளோ ராமுக்கும், முசே தீப்பிர்ழனே அவர்களுக்கும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் சாராயத்தைக் குடித்ததன் பேரிலே விசேஷ வார்த்தை நடந்து முசே துலோராம், முசே தீப்பிர்ழனேயை உதைத்தார்.....

இக்குறிப்புகளிலிருந்து தண்ணீர்ப் பந்தல் இருந்ததற்கான அடையாளங்களை அறிய முடிகின்றது.

சுவாமிகள் தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்து மக்களுக்கு உதவியதால் அப்பகுதியிலிருந்து மக்கள் அவரிடம் மிகுந்த பக்தியும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வூரை **'மொறட்டாண்டிச் சாவடி'** என்றே

அழைத்து வந்தனர். இதனை நேரில் கண்டு மனம் பொறாத துய்ப்ளேக்ஸ் அவர்கள் செய்த செயலை ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை வாயிலாக அறிவோம் (நாட்குறிப்பு - முதல்பாகம் - பக்கம் - 187)

'1743 டிசம்பர் µ 21²க்கு ருத்ரோத்காரி மார்கழி µ 10² சனிவாரம் நாள். காலமே (அ) துரையவர்கள் சொன்னதென்னவென்றால் இன்று முதலாய் **மொறட்டாண்டி தண்ணீர்ப் பந்தலிலே** வர்த்தகர், பெரிய மனுஷர், கும்பனி உத்தியோகஸ்தர் சகலமான பேருமாய்ப் பேருக்கொரு வீடு கட்டிக் கொள்ளச் சொல்லியும் இனிமேலாக அதைத் **'துய்ப்ளேக்ஸ் பேட்டை'** என்று சகலரும் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் மொறட்டாண்டி தண்ணீர்ப்பந்தல் என்ற யாதாமொருத்தர் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் கையிலே அபராதம் வாங்கிப் போகுவோருமென்கிறதாய் உத்தாரங்கட்டளையிட்டார்கள்'.

அப்பகுதியில் வசித்த மக்கள், முரட்டாண்டிச் சாவடி என்ற பெயரை மாற்றித் 'துய்ப்ளேக்ஸ் பேட்டை' என்று அழைக்க மனமில்லாது வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர்; பிரஞ்சு அரசினரின் கெடுபிடிகளும் அதிகரித்தன.

மக்கள் வேறிடம் நோக்கிச் செல்வதைக் காணப்பொறாத சுவாமிகள், புதுவைக்கருகாமையில் உள்ள ஆனந்தரங்கர் தோட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் (ஆனந்தரங்கர் வேண்டுகோளின்படி) சிறு குடிசை ஒன்று அமைத்துக் கொண்டு சில காலம் அங்குத் தங்கியிருந்தார். புதுவைக்கருகில் சுவாமிகள் தங்கியிருந்ததை அறிந்த மக்கள் அவரைக் காண வந்தார்கள்; பின்னர் அப்பகுதிக்குச் **'சித்தன் குடிசை'** என்று பெயர் உண்டாயிற்று. இன்று **'சித்தன் குடில்'** என்று வழங்கப்படுகிறது.

சித்தன் குடிசையிலிருந்து சுவாமிகள் மணற்குளத்தங்கரைப் பிள்ளையாரை வழிபடுவதோடு நகரத்தில் உள்ள அருள்மிகு முத்துமாரியம்மன் கோவிலுக்கும் சென்று வழிபாடாற்றினார். பழக்கத்தால் முரட்டாண்டிச் சுவாமிகளே நம் விநாயகர்க்குப் பூசை புரிபவராகவும் தொண்டு புரிந்தனர். சுவாமிகள் தம் சாயுச்சிய (இறைவனடி சார்தல்) நிலையை அடைவதற்கான நாளை அறிந்து வைத்திருந்ததால், மணற்குளத்தங்கரைக்கு அண்மையில் வசித்து வந்த குடிமக்களை அழைப்பித்துத் தம் உயிர் நீங்கிய பின்னர், தம்மை மணற்குளத்தங்கரையில் சமாதி செய்ய வேண்டும் என்று தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தார். அதன்படியே மணற்குளத்தங்கரைப் பகுதியில் வசித்து வந்த குடிமக்கள், சுவாமிகள் சாயுச்சிய நிலை அடைந்த பின்னர், அவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய

கிரியைகள் யாவற்றையும் முறையாகச் செய்தனர்; மணற்குளத்தங்கரையின் மேற்கில் சமாதி வைக்கப்பட்டார் என்று கூறப்படுகின்றது; ஆனால், பல ஆண்டுகளாக மக்களால் வழிபட்டு வந்த சமாதி இருந்த இடம் தற்போது எதுவென்று அறிய இயலவில்லை! ஆனால், சுவாமிகளை மணற்குளத்தங்கரையில் சமாதி செய்து விட்டபடியால், 'வெள்ளைக்காரர் வீதியில் தொள்ளைக் காதர் அமைந்துவிட்டார்' என்று மக்கள் எதுகை மோனையுடன் கூறி வியப்பினைப் பறைசாற்றினர். அந்தப் புதுமொழி மட்டும் உலகத்திற்கு அரிதான ஓர் உண்மையை உணர்த்துகின்றது.

பிரஞ்சு நாட்டு வெள்ளைக்காரர்களின் அனுமதியுடன், அவர்களின் நேரடிப் பார்வையில் சுவாமிகள் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்; ஆதலால், முன்னினும் மிகுதியாகப் பேராவலாக எங்கெங்கோ இருந்த சுற்றுப்புற மக்களும் அருள்மிகு மணற்குள விநாயகரை வழிபட முனைந்து வந்தனர்; தங்கள் வீட்டு நற்காரியங்கள், குழந்தைப் பேறு, நலவாழ்வு, வணிக முயற்சி, வணிக வளர்ச்சி, புதியனவாக வாங்கப்படும் பொருட்கள், வாகனங்களின் பயணம் என அனைத்துச் செயல்களையும் நம் அருள்மிகு மணற்குள விநாயகரை வழிபட்ட பிறகே தொடங்கினர்; வெளியூர்களிருந்தும் இன்றளவும் மக்கள் நற்காரியங்கள் தொடங்கிட விநாயகரை வழிபட்டுச் செல்வதை நாம் நேரிலேயே காணலாம். தங்கள் குடும்பத்தில் குழந்தைகள் பிறந்தால், கோவிலுக்குத் தூக்கி வந்து, விநாயகர்க்குப் பிடித்த மோதகம், கடலை.... மற்றவற்றைப் படைத்துக் குழந்தையை விநாயகர் சன்னதியில் படுக்க வைப்பர். பின்னர் வீட்டிற்கு விநாயகர் அருள் பெற்றவர்களாகச் செல்வது இன்றளவும் யாவருடைய குடும்பங்களிலும் நிகழ்கின்ற மாற்ற இயலாத ஒரு சடங்காகவே விளங்குகின்றது!

மூல விநாயகர்:

மணற்குளத்தங்கரையில் அரசமரத்தடியில் வழிபட்ட விநாயகரை மக்கள் கருவறையில் வைத்து வணங்கி வந்தனர். அந்த விநாயகரின் வடிவம் தொன்மைக் காலச் சிற்பக்கலை நுணுக்கத்தோடு விளங்குகின்றது; அதாவது மெலிந்த உடல்வாகுடன் தன் இரண்டு கால்களையும் மடக்கிச் சப்பணமாக அமர்ந்த கோலத்தில் காணப்படுகின்றார். அந்த விநாயகப் படிமத்தைத் தான் பிரஞ்சுக்காரன் தூக்கிச் சென்று இரண்டு மூன்று முறை கடலில் போட்டான்; விநாயகரும் மறுநாள் காலையில் கருவறையில் இருந்து அன்பர்களுக்கு அருள்வழங்கி நல்லாசி புரிந்து வந்தார். ஏறக்குறைய, தொள்ளைக்காது சுவாமிகள் மறைவுக்குப் பிறகு, கோவிலில் சில சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆகம முறை வழிபாடுகள் நடைபெறத் தொடங்கின.

அந்தக் காலத்தே, ஆகம நெறிக்குட்பட்ட தன்மையாக ஒன்றுக்கு மூன்றுமுறை வெள்ளைக்காரன் கைபட்ட பிள்ளையார் சிலை தீட்டுப்பட்டது என்று கருதப்பட்டது; ஆகவே, வழிபாட்டிற்கு ஊறு நேராவண்ணம், புதியதாக இப்போது கருவறையில் மூலவிநாயகராகக் காட்சியளிக்கக்கூடிய புதிய விநாயகர் சிலையைக் கருவறையில் (ஸ்தாபிதம்) வைத்து, அதற்குரிய சடங்குகள் செய்யப்பட்டு, வழிபாட்டிற்குரிய வகையில் மாற்றியமைத்தார்கள். அதே வேளையில் பழைய, முன்னர் வழிபட்டுவந்த விநாயகர் சிலையை இப்போது மூலவராக எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகரின் இடதுகைப் பக்கம் வைத்துள்ளனர். மூல விநாயகரை மாற்றியமைத்தது ஏறக்குறைய 1930ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற (கும்பாபிஷேகத்திற்கு) குட முழுக்கிற்கு முன்னர் நடந்திருக்க வேண்டும்.

தற்போதும், கோவிலின் கருவறையில் மூல விநாயகருக்கு வலது பக்கம் 'நாகபந்தச்சிலை'யையும், இடதுபக்கம் மூத்த முதல்வனாகிய பழைய விநாயகர் சிலையையும் காணலாம். இன்றளவும் இப்படிமங்களுக்குப் அபிடேக ஆராதனைகள் தவறாமல் நடந்து வருகின்றன.

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகரைக் கண்டு வணங்கிய சான்றோர்கள் :

பாரதியார், வ.வே.சு. அய்யர் போன்றோர் இவ்விநாயகரை வணங்கித் தொழுதவர்களில் சிலர். பாரதியார் **'விநாயகர் நான்மணிமாலை'** பாடியுள்ளார். இப்பாடல் வரிகள் மணக்குள விநாயகர் கோவிலின் சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொடிமரம் வைத்தமை :

விநாயகர் கோயிலில் கொடிமரம் (துவஜஸ்தம்பம்) வைக்க வேண்டும் என்று சிலர் எண்ணினர். வேறு சிலர் வைக்கக்கூடாது என்றனர்.

மரவாடி நடேச குப்புசாமி பிள்ளை அவர்களால் தேக்கு மர கொடிமரம் (துவஜஸ்தம்பம்) 1955-ஆம் ஆண்டு நிறுவியது. அதன்பிறகு 1957ம் ஆண்டு வடநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் தங்க முலாம் பூசிய தகடு போர்த்தினார்.

திருமுடி ந. சேதுராமனார் இல்லத்திற்கு மணி குருக்கள் அவர்களும், மற்றவரும் வந்து இதுபற்றிக் கேட்டனர். அப்போது திருமுடியார் திருவாளர் N.R. பட் அவர்களை நோக்கி ஆகமத்தில் இது தொடர்பாக ஏதாவது இருக்கிறதா? என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்; திருமுடியாரே பதிலும் கூறினார்.

'துவஜஸ்தம்பம் வைத்தால் ஆண்டுப் பெருவிழா (பிரம்மோற்சவம்) செய்தல் வேண்டும்' என்பது அவர் பதில். அவ்வாறே கொடிமரம் வைக்கப்பெற்று 30-08-1957இல் தகடு வேய்ந்தனர். அன்றிலிருந்து வெகு சிறப்பாக ஆண்டுப் பெருவிழா நடைபெறுகிறது.

மேலும் நடேச குப்புசாமி பிள்ளை 1909-ம் ஆண்டு, முதல் சித்திரை திங்கள் விடியற்கால முதல் அபிடேக ஆராதனையை செய்து வந்தார். அவருக்கு பின் அவருடைய வாரிசுதாரர் **நடேச. கு. அர்த்தநாதன் பிள்ளை** அவர்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

குடமுழுக்கு (கும்பாபிஷேக) விபரம்:

இத்தகைய பெரும்புகழ் படைத்துள்ள மணற்குள விநாயகர் ஆலயத்தில் சரியானதோர் உற்சவமூர்த்தி இல்லாதிருந்தது. அக்குறை நிவர்த்திக்கப்படத் **திரு. கருணாநிதி கந்தசாமி பிள்ளை மருகர் மோரிஸ் கணபதியாப் பிள்ளை** அவர்களால் திருப்பணிக்கான முயற்சி செய்யப்பட்டது.

1. பிரமோதூத ஆண்டு வைகாசி மாதம் 24ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை 06-06-1930 சுபதினம் காலை 6.30 மணிக்குள் ரிஷப லக்கினத்தில் புதுவைப் பெருமக்களின் ஒத்துழைப்பாலும், ஸ்ரீ மணற்குள விநாயகரின் திருவருளாலும், நிர்வாகக் குழுவினர் சு. கந்தசாமி பிள்ளை, திருமுடி நடராஜ செட்டியார், முத்து நடேசப்பிள்ளை, போல் ஜெயராம நாராயணதாஸ், முத்து கோவிந்தராசு பிள்ளை ஆகியோரின் காலத்தில் மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடந்துள்ளது.

2. புதுவை ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் ஆலயத்தில் புதியதாக உற்சவமூர்த்தி ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்றனர் பொதுமக்கள். அறநெறியாளர், படம், குடை வியாபாரம் உயர்திரு. ரா.மா.கோவிந்தசாமி பிள்ளை தம் சொந்தப் பொறுப்பில் புதியதாக ஓர் உற்சவமூர்த்தி அமைத்து, அதற்கான பூஜைக்கு வேண்டிய நிதியையும் ஏற்படுத்தினார். மன்மத ஆண்டு தைத் திங்கள் 21ஆம் நாள் (03-02-1956) சுக்ரவாரம் சப்தமி திதி சுவாதி நட்சத்திரம், சித்தயோகம் கூடிய சுபதினம் காலை 7.00 மணிக்குமேல் 8.30 மணிக்குள் கும்ப லக்கினத்தில் கோவில் நிர்வாகக் குழுவைச் சார்ந்த டாக்டர் சுகுமாறன், திரு.போல் ஜெயராம் நாராயணதாஸ், சந்தானம் பிரஸ் திரு. டி, சின்னசாமி முதலியார், திரு. வி.கே. பழனிசாமி முதலியார், திரு. முத்து நடேச பிள்ளை போன்றாரின் காலத்தில் பொதுமக்கள் ஆதரவுடன் சிறப்பாக மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ளது.

3. உயர்திரு. அ. சேனாபதி முதலியார் அவர்களின் தலைமையில் ஐம்பத்திரண்டு பேர்கொண்ட குழு உருவாக்கப்பட்டது. கோவில் நிர்வாகக் குழுவினர் திரு. கி. லோக நாதய்யர், திரு. போல் ஜெயராம நாராயணதாஸ், திரு. வி.கே. பழனிசாமி முதலியார், திரு. ந. அண்ணாமலை பிள்ளை, திரு. ரா.மா. கோவிந்தசாமி பிள்ளை, தேவஸ்தான அர்ச்சகர் திரு.உ.நா. மணி குருக்கள் சேர்ந்து சைவ ஆகமப்படி, நவகுண்டம் அமைத்துப் பத்துநாள் அங்க பூஜை நடந்தது. பிறகு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி சங்கராச்சாரியஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் பராபவ ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 14-ஆம் நாள் **(27-04-1966)** புதன்கிழமை சப்தமி திதி புனர்பூச நட்சத்திரம் சித்தயோகம் கூடிய சுபதினத்தில் பொதுமக்கள் கடலெனத் திரண்டு இருக்கக் காலை 9.00 மணிக்குமேல் 10.30 மணிக்குள் மிதுன லக்கினத்தில் மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள்.

4. அனைவராலும் துதிக்கப்பெறும் விநாயகருக்கு **'உற்சவமூர்த்தி'** புதிதாக உருவாக்கப் பெற்றுக் குரோதன ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் ஏழாம் நாள் **20-03-1986** குரு வாரம் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் ஜடிபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மேலும் மணக்குளநாதர் திருவீதியுலா வருவதற்கு 1989ஆம் புதுவை நாடு ஷண்முக வேலாயுத முதலியார் கொள்ளுப் பெயரான சபாபதி கந்தப்ப முதலியாரால் தங்கத்தேர் ஒன்று (மரத்தினால் செய்யப்பட்டுத் தங்கரேக் ஒட்டியது) மணக்குள விநாயகர் கோயிலுக்கு நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்டது. 100 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது இந்தத் தங்கத்தேர் என்கின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் **தமிழ் கார்த்திகை** மாதத் **திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில்** இத்தங்கத்தேர்த் திருவீதியுலா நடைபெற்று வருகின்றது.

5. இஃதேயன்றிச் சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ரூபாய் இருபது இலட்சம் செலவில் ஒன்பதடி உயரத்தில் வெள்ளித்தேர் ஒன்று அறங்காவற் குழுவினரால் செய்யப்பட்டுள்ளது. திருமண மண்டபம் ஒன்றும் **21-04-1980** அன்று உருவாகியது. அது புதுவை வி.கே. பழனிசாமி முதலியார், வி.கே. இராஜமாணிக்க முதலியார், வி.கே. துரைசாமி முதலியார் ஆகியோரின் நன்கொடையால் அமைந்தது. மணக்குள விநாயகர் கோயில் திருப்பணி 1994ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்று நான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின் முடிவுற்றது. இறையன்பர்களின் பொருளுதவியால் திருமண மண்டபம் மேலும் விரிவடைந்தது. பெரிய அளவில் கட்டப்பட்டு 1994ஆம் ஆண்டு திறந்து

வைக்கப்பட்ட அம்மண்டபத்தில் அலங்காரம், யாகம், திருக்கல்யாணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

6. 1994-இல் தொடங்கப்பெற்ற திருப்பணி 1999ல் பொதுமக்கள் சான்றோர்கள், வணிகர்கள், செல்வந்தர்கள், இறையன்பர்கள், அறங்காவற்குழுத் தலைவர் போன்றாரின் முயற்சியால் முடிவுறப்பெற்றது. வெகுதான்ய ஆண்டு தை மாதம் 10-ம் தேதி **24-01-1999** ஞாயிற்றுக்கிழமை சப்தமி திதி அசுவினி நட்சத்திரம் சித்தயோகம் கூடிய சுபவேளையில் காலை 10.00 மணிக்குமேல் 11.00 மணிக்குள் மீன லக்கினத்தில் ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் முன்னிலையில் மகா கும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்ற செய்தி வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படக் கூடியதாகும். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உள்ளூரிலிருந்தும், வெளியூர்களிலிருந்தும் வந்திருந்து மணற்குள விநாயகர் திருமுன் போந்துப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கித் திளைத்தனர்.

திருத்தங்கத்தேர் :

5-10-2004ல் சுமார் 70 லட்சம் மதிப்பில் நகாசு வேலைப்பாடுடன் கூடிய புதிய தங்கத்தேர் செய்யப்பட்டு விநாயகருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் விஜயதசமி தினத்தில் ஸ்ரீவிநாயகர் உற்சவமூர்த்தி தங்கத்தேரில் வீதி உலா வருவது வழக்கமாக இருக்கிறது. உபயதாரர் விரும்பும் நாட்களில் கட்டணம் செலுத்தினால் வெள்ளித்தேரும், தங்கத்தேரும் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் மூன்று முறை உலா வரும் உற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

விநாயகர் அந்த நேரங்களில் வீதியுலா வந்து விண்ணவரையும், மண்ணவரையும் மகிழ்விக்கின்றார். **விக்கினங்கள் நீக்கும் விநாயகரை நினைத்து எந்த நற்காரியங்கள் செய்தாலும் இடையூறு நீங்கப்பெற்று, காரிய சித்தி ஏற்படும் என்பது திண்ணம்.**

மூலவர் தங்கக் கவசம் :

13-06-2008 (வெள்ளிக்கிழமை) காலை 9.30 மணியளவில் அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் மூலவருக்குத் '**தங்கக்கவசம்**' சார்த்தும் விழா மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. **ந. ரங்கசாமி,** ராஜ்பவன் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. **எஸ்.பி. சிவக்குமார்,** புதுவை நகராட்சித்

தலைவி, வார்டு உறுப்பினர், மாவட்ட ஆட்சியர், இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையர் மற்றும் பல முக்கியத்தர்கள், நன்கொடையாளர்கள், பக்தர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் மிகவும் விமரிசையாக நடந்தேறியது. மூலவருக்குத் 'தங்கக்கவசம்' சுமார் 10 கிலோ எடையில் உருவானது. 916.7 தங்கத்தில், 'ஹால்மார்க்' முத்திரையுடன் நகாஸ் வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய 14 உறுப்புக்களாக அது அமையும். பக்தர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க ரூ3,000/- மட்டும் செலுத்தித் தமது குடும்பத்தாருடன் தனியே நவகலாசாபிஷேகம் செய்து 'மூலவர் தங்கக் கவசம்' சார்த்தி வழிபடவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோயிலுக்கெனத் தனியாக ஓர் இணையதளம்

www.manakulavinayagartemple.com என்ற ஓர் இணையதள முகவரி திருக்கோவிலுக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருக்கோயில் பக்தர்களின் உபயோகத்திற்கெனத் தனியாக உள்ள இந்த இணையதளத் துவக்க விழா **14-11-2009** (சனிக்கிழமை) காலை 10.30 மணியளவில் இந்திய நடுவண் அரசின் மத்திய பாராளுமன்ற விவகாரங்கள், திட்டம், கலாச்சார இணையமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. **வே. நாராயணசாமி,** புதுச்சேரி முதலமைச்சர் திரு.**வெ. வைத்திலிங்கம்,** ராஜ்பவன் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. **எஸ்.பி. சிவக்குமார்,** புதுவை நகராட்சித் தலைவி, வார்டு உறுப்பினர், மாவட்ட ஆட்சியர், இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையர் மற்றும் பல முக்கியத்தர்கள், நன்கொடையாளர்கள், பக்தர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் மிகவும் விமரிசையாக நடந்தேறியது. இவ்விணையதளத்தின் மூலமாக வெளியூர் மற்றும் வெளிநாட்டுப் பக்தர்கள் அன்னதானத்திற்குரிய கட்டணத்தையும், இதர பூசைக்குரிய கட்டணத்தையும் செலுத்திடலாம். இத்திருக்கோயில் வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள், பூசை விவரங்கள் அதற்குரிய கட்டணங்கள் ஆகிய விவரங்கள் இந்த இணைய தளத்தில் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருக்கோயில் வளாகத்தில் குளிரூட்டும் பணி

எண்ணற்ற பக்தர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும் நோக்கில் அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் திருக்கோயிலின் சுற்றுப் பிரகாரம் மற்றும் மூலஸ்தான அர்த்த மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் வெம்மை தணிய சுமார் 38 டன் திறனில் குளிர்சாதன வசதி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தொடக்க விழா **01-05-2010** (சனிக்கிழமை) மாலை 5.30 மணியளவில்

இந்திய நடுவண் அரசின் மத்திய பாராளுமன்ற விவகாரங்கள், திட்டம், கலாச்சார இணையமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. **வே. நாராயணசாமி,** புதுச்சேரி முதலமைச்சர் திரு. **வெ. வைத்திலிங்கம்,** ராஜ்பவன் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. **எஸ்.பி. சிவக்குமார்,** புதுவை நகராட்சித் தலைவி, வார்டு உறுப்பினர், மாவட்ட ஆட்சியர், இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையர் மற்றும் பல முக்கியத்தர்கள், நன்கொடையாளர்கள், பக்தர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் மிகவும் விமரிசையாக நடந்தேறியது. இதன் மூலம் பெரும்பான்மையான பக்தர்கள் வருகை தரும் விடுமுறை நாட்களிலும் மற்றும் முக்கிய விழா நாட்களிலும் நெருக்கடியான சூழலில் வியர்வையைப் போக்கிக் குளிர்சாதன வசதியினைத் துய்த்து நிம்மதியாக ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமானைத் தரிசிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

உற்சவர் தங்கக் கவசம் :

02-03-2011 (புதன்கிழமை) காலை 10.00 மணியளவில் அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் உற்சவமூர்த்திக்குத் **'தங்கக்கவசம்'** சார்த்தும் விழா மேதகு துணை நிலை ஆளுநர் டாக்டர் **இக்பால்சிங்,** மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. **வெ. வைத்திலிங்கம்,** ராஜ்பவன் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. **எஸ்.பி. சிவக்குமார்,** புதுவை நகராட்சித் தலைவி, வார்டு உறுப்பினர், மாவட்ட ஆட்சியர், இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையர் மற்றும் பல முக்கியத்தர்கள், நன்கொடையாளர்கள், பக்தர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையில் மிகவும் விமரிசையாக நடந்தேறியது. உற்சவருக்குத் 'தங்கக்கவசம்' சுமார் 5 கிலோ எடையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. கூடுதலாக ஒரு வில்வமாலை சுமார் 1¾ கிலோ எடையில் உருவாக்கப்பட்டது. 916.7 தங்கத்தில், 'ஹால்மார்க்' முத்திரையுடன் நகாஸ் வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய 14 உறுப்புக்களாக அந்தக் கவசம் இருக்கிறது.

பிரம்மோற்சவம்

கோயில் பிரம்மோற்சவம் ஒவ்வோர் ஆண்டும் **ஆவணி மாதம்** சதுர்த்தியில் தொடங்கிப் **பௌர்ணமி** வரை நடைபெறுகிறது.

கோவில் நித்திய பூஜாக் காலம்

காலை 6.00 மணி	.. திருவனந்தல் பாதுகாராதனை-திருப்பள்ளியெழுச்சி
காலை 6.30 மணி	.. காலை சந்தி அபிஷேகம்
காலை 11.00 மணி	.. உச்சிக்காலம் அபிஷேகம்
மாலை 6.00 மணி	.. சாயங்கால பூஜை
இரவு 9.00 மணி	.. அர்த்த சாமம் பாதுகாராதனை

பிரதி வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், உற்சவ விசேஷ காலங்களிலும் மேற்படி கால முறைகளில் மாறுதல் உண்டு.

ஆண்டு உற்சவங்கள் விபரம்

சித்திரை மாதம் .. புதுவை மரவாடி நடேச குப்புசாமி பிள்ளை குடும்பத்தார் 1909-ஆம் ஆண்டு முதல் **தமிழ் வருடப்பிறப்பன்று காலை முதல் அபிஷேக ஆராதனை** செய்து வருகின்றனர்.

வருடப்பிறப்பு வீதி உற்சவம்
சித்திரா பௌர்ணமி வீதி உற்சவம்.
கும்பாபிஷேக ஆண்டு விழா
சங்காபிஷேகம் வீதி உற்சவம்
சுக்ல சதுர்த்தி அன்று ஆலயத்தினுள் உற்சவம்

வைகாசி மாதம் .. **மாத சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் ஆலயத்தில் உற்சவம்

வைகாசி பௌர்ணமியன்று வெள்ளி மூஷிக வாகனத்தில் வீதி உற்சவம்
(அன்று ஏழைகளுக்கு அன்னமளித்தல்)

ஆனி மாதம் .. **மாத சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் ஆலயத்தில் உற்சவம்

ஆனித்திருமஞ்சனம், நர்த்தன கணபதி அபிஷேகம், ஆலய உற்சவம்

ஆடி மாதம்	.. **மாத சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் ஆலயத்தில் உற்சவம்
	ஆடி மாவாசை அன்று காலை கடல் தீர்த்த வாரி, வீதி உற்சவம்
ஆவணி மாதம்	.. **விநாயக சதுர்த்தி** அன்று இரவு வெள்ளி மூஷிக வாகன வீதி உற்சவம், பிரம்ம உற்சவம், பௌர்ணமியை அனுசரித்துக் கொடியேற்றம்
புரட்டாசி மாதம்	.. **சதுர்த்தியை** அனுசரித்துப் பவித்ர உற்சவம் ஐந்து நாட்களுக்கு நடைபெறும். ஆறாவது நாள் வீதி உற்சவம்.
ஐப்பசி மாதம்	.. மாத **சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் உற்சவம்
	பௌர்ணமியை அனுசரித்து அன்னாபிஷேகம்
	கந்தசஷ்டி உற்சவம் 9 நாட்கள்
கார்த்திகை மாதம்	.. மாத **சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் தீப உற்சவம்
மார்கழி மாதம்	.. மாத **சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் உற்சவம்
	ஆருத்ரா தரிசனம்
தை மாதம்	.. முதல் தேதி **சங்கராந்தி உற்சவம்** மாத **சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் உற்சவம்
	தை அமாவாசை நாளில் காலை மூஷிக வாகனத்தில் கடல் தீர்த்தவாரி வீதி உற்சவம்
	தைப்பூச உற்சவம்
மாசி மாதம்	.. மாத **சுக்ல சதுர்த்தி, கிருத்திகை** நாட்களில் உற்சவம்

மாசி மகம் அன்று காலை மூஷிக வாகனத்தில் கடல் தீர்த்தவாரியும், மாலையில் திருவீதி உலாவும்

சிவராத்திரி நான்கு காலம் பூசை மறுநாள் வீதியுலா

பங்குனி மாதம் .. மாத சுக்ல **பூர்த்தியில்** தமன உற்சவம் **பங்குனி உத்திர உற்சவம்**

ஸ்படிகலிங்கத்திற்குத் தினசரி காலை 10.00 மணியளவில் அபிஷேக ஆராதனையும், மாதந்தோறும் **பிரதோஷ காலை பூசையும்** நடைபெறும்.

பிரம்மோற்சவங்கள் விவரம்

அனுக்ஞை - **M.B. வைத்தியலிங்கம் குடும்பத்தினர்**

விக்னேஸ்வர பூஜை
1ஆவது நாள் கொடி ஏற்றம் - காலை மாலை வீதி உற்சவம்.
(இரவு வெள்ளி மூஷிக வாகனம்) - செங்குந்த மரபினர்கள்

2ஆவது நாள் காலை சிம்ம வாகனம் - **P. லட்சுமிகாந்தம்மாள்**
இரவு வெள்ளி மயில் வாகனம் - ஆரிய வைசிய மரபினர்கள்

3ஆவது நாள், காலை சூரிய பிரபை - **சுபமாணிக்கவேல் பிள்ளை & முருகேச கந்தசாமி**
இரவு வெள்ளி அதிகார நந்தி - புதுவை பிரதேச வேளாளர் சமூக பொதுநலப் பேரவை

4ஆவது நாள் காலை நாகவாகனம் - **R. வைத்தியநாதன்**
இரவு வெள்ளி ரிஷப வாகனம் - ஆயிர வைசிய மரபினர்கள்

5ஆவது நாள் காலை வெள்ளி
மூஷிக வாகனம் - **N.R. பட்ராமச்சந்திர ஐயர்**
மாலை 4.00 மணிக்குத் திருக்கல்யாணம்
இரவு கற்பக விருட்சம் - பிராமண மரபினர்கள்

6ஆவது நாள்
காலை வெள்ளி பல்லக்கு - **க. ரங்கநாத நாயக்கர்**
இரவு வெள்ளி யானை வாகனம் - வன்னியர் குல மரபினர்கள்

7ஆவது நாள் காலை அன்ன வாகனம்- புதுவை மாநில கவரா நாயுடு &
இரவு இந்திர விமானம் மகாஜன அறக்கட்டளை

8ஆவது நாள் காலை வெள்ளி கேடயம்- ஷராப் வேலாயுத ஆசாரி & சன்ஸ்
இரவு குதிரை வாகனம் - விஸ்வகர்ம மரபினர்கள்

9ஆவது நாள் காலை 'திருத்தேர்'
வடம் பிடித்தல் - யாதவ குல மரபினர்கள்

10வது நாள் காலை நர்த்தன கணபதி
தேரடி உற்சவம் - E. ராமச்சந்திரன்
காலை பவுர்ணமி கடல் தீர்த்தவாரி
மூஷிக வாகனத்தில் உலா - சேனைத்தலைவர் மரபினர்கள்

மாலை அவரோஹணம் கொடி இறக்குதல்
வெள்ளி மூஷிக வாகனம் - சான்றோர் குல மரபினர்

11ஆவது நாள் இரவு தெப்பல் உற்சவம்- திருமதி நவநீத குப்புசாமி கிராமணி, புதுவை.

12ஆவது நாள் இரவு இந்திர விமானம்- திருமதி பத்மினி சந்திரசேகரன் (லேட்)

13ஆவது நாள் இரவு முத்து விமானம்- ரெட்டியார் மரபினர்கள்

14ஆவது நாள் முத்து பல்லக்கு - திருமதி லட்சுமி சம்பந்தம் @ கோவிந்தன் (லேட்) & திரு. M. தர்மராஜ்

15ஆவது நாள்
இரவு வெள்ளி மூஷிக வாகனம் - நாட்டுக்கோட்டை நகராத்தார்

16ஆவது நாள் கிருத்திகை
ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியர் உற்சவம் - திருமதி உண்ணாமலை அம்மாள்

17வது நாள் இரவு ஊஞ்சல் உற்சவம் - திருமதி கிரந்தே குப்பம்மாள் குடும்பத்தினர்

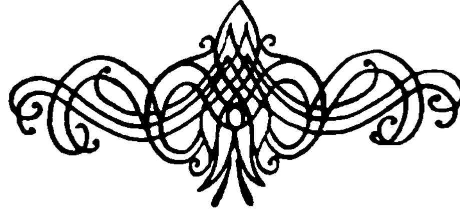
18வது நாள்
இரவு விடையாற்றி உற்சவம் - வணிக வைசிய மரபினர்கள்

19வது நாள்
இரவு சந்திர பிரபை உற்சவம் - திருமதி சுகன்யா வேணுகோபால், புதுவை

20வது நாள் வெள்ளி மூஷிக வாகனம்	-	திரு. புலிவேந்தன் & திரு.K. சிவமணி
21வது நாள் திருமுறை உற்சவம்	-	Dr. கல்யாண சுந்தரம், புதுவை
22வது நாள் ஸ்ரீ சண்டிகேஸ்வரர் உற்சவம்	-	திருமதி துரைக்கண்ணு அம்மாள், புதுவை
23வது நாள் காலை 108 சங்காபிஷேகம் பூர்த்தி	-	திருமதி. சுலோசனா சண்முகம் குடும்பத்தினர், புதுவை

எல்லா இனத்தவராலும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றவரே அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர். அவரின் திருவடித்தாமரை இறையன்பர்களின் துயர்களைப் போக்கும். பக்தியுடன் வணங்கும் மெய்யன்பர்களின் வாழ்க்கையை மேன்மேலும் வளமாக்கும். நலமாக்கும் என்பது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

விதியே வாழி! விநாயகா வாழி!
பதியே வாழி! பரமா வாழி!
சிதைவினை நீக்கும் தெய்வமே போற்றி!
புதுவினை காட்டும் புண்ணியா போற்றி.

History of Arulmigu Manakula Vinayagar Temple, Pondicherry

Pondicherry town is in a conspicuous position in respect of spiritual growth in the Indian Sub-continent. Arulmigu Manakula Vinayagar shrine takes the pride of place among the prominent landmarks in this town. The history of this shrine is intricately bound up with the history of Puducherry. It is one of the oldest and most famous places of worship here. Besides being a tourist attraction by virtue of its historical importance, it is also a spiritual centre.

It is situated in Manakula vinayagar street. Behind it, is a long canal which divides the town into two parts. South of it is Jawaharlal Nehru Street, formerly known as Duplex Street and north of it is Amabalathu Adum Aiyar street. In its south are a covered hall and a flower garden. There are dwellings belonging to this temple in its west.

The reason for its name:

There is a reason for its being called Manakula Vinayagar. It is stated that there had been a water tank very near the site where the temple is now situated. It had been filled with sand. Devotees placed the vinayagar on the bank of the tank and performed

religious services regularly. Hence the vinayagar came to be called Manarkula Vinayagar.

There is documentary evidence to establish that it is a very old temple. The historians, who have written about the ancientness of Puducherry, have stated that this temple must have been built near the coast well before 15th century A.D. This temple is mentioned in Ananda Rangaplillai Diary, which was written by him 250 years ago.

The temple traditionally called as Manarkular Vinayagar became known as Manakula vinayagar temple in the course of time.

A saint, popularly known as Thollaikadhu swamigal (a saint with pierced ears), who was staying at Pillaithottam in Puducherry, used to visit this temple regularly and perform services every day. When he passed away, he was buried within the temple precincts.

It is a well known fact that seers and mystics like "Bohar", "Dhanvanthari" have their graves (sepulchres) at Palani and vaitheeswaran koil respectively.

Hearsay Evidence:

It is heard said by people that the French people, who ruled Pondicherry, tossed the idol of Lord Ganesh into the sea and to their surprise and bewilderment every time they flung the idol into the sea, it returned to the shore unfailingly.

A journal was launched on first November 1923. Thiru N. Venkatachala Naicker of Orlyanpet one of the students of Maha vidwan P.A.Periasamy of Pudupalayam, published the journal "Achukal pivirut hini" for several years. In that journal (page 6, number 20) details of the temple were printed.

Location of the Temple:

Although Puducherry was not regarded as a big town in the olden days, it existed as a beautiful town with a large number of people who were highly civilized and remarkably prosperous. What is presently called as Manakula Vinayagar street had been called as weavers' street (Rue de Tisserands) before the coming of the French.

On both sides of the street there were trees. Before the day broke, the weavers would start preparing threads for making fabrics. Handloom cloths made here were exported to western countries. There were two varieties of cloths coarse varieties and fine (muslin) varieties.

In those days common people would get up at dawn, take bath in the nearby tanks and lakes and worship the Vinayagar on the bank before they went about their duties. Tanks were found in the midst of dense vegetation. Even today a tank can be found in the Lalada Amman Temple area surrounded by walls opposite to Gingee Salai Maidan. There had been salt pans close to the coast. The erstwhile salt water canal has become the Grand Canal carrying sewage water, adjacent to the Gingee Salai.

It is said that Thiru Ananda Rangapillai, the diary kings's betel nut mart was located to the west of the salt water canal. The weavers worshipped Arulmigu Manarkula Vinayagar, who was installed under the peepul tree near the sand-filled tank. There had been a stone image of cobra under the tree. The weavers went about their jobs only after worshipping these two images.

Both Christians and Muslims lived as minorities in Puducherry in the middle of 17th century. There were more than three churches for the Christians and three mosques for the Muslims. In his "History of Puducherry". 'Kastane Despos' has mentioned that

there were two important temples for the Tamils-one was in the weavers' street while the other was in Chennai Road.

When la de lauriston arrived in 1765 to take possession of the place, there was hardly a house which remained intact, and it was difficult to recognize even the outlines of the old town amidst the heaps of ruins which lay all around. With the exception of two temples, nothing remained to indicate the overflowing and popular settlement – Gazetteer of India- Union territory of Pondicherry (page 1193). As per historical notes, the present Manakula Vinayagar Street was called as Weavers street during "Francois Mardane's time and prior to his time. Hence it was the weavers who first worshipped the Manarkula Vinayagar seated under the peepul tree on the bank of the tank. Senguthar Mudaliyars andDevangu Chettiars were the two weaving communities.

The French people called the area on the east of the Salt water canal as white town (Velle Blanche) and the area west of it as Black Town (Velle Noire). They drove away the Tamils, the Telugus and the Muslims from the eastern part of the town and built palatial mansions for themselves. The Sengunthar Mudaliyars who had been living in that area created a long street for themselves and called it "Kaikolar Street" for a number of years. Later it came to be called as "Calve Subbaraya Pillai Street".

Some of the "Seda Chettiars" who had been living in the old Weavers street, shifted to Muthialpet area and carried on with their occupation and trade

The Greatness of Sri Manakula Vinayagar Temple and Its Administrator:

Most Indians know that this temple is situated in Puducherry. Even today tourists from foreign countries visit the temple and listen to the narration its history by their guides. In the same way

as a few temples in India are of historical importance, this temple is of historical importance in respect of Puducherry.

The deity is not only the protector of everybody but He is also enshrined in very body's heart in the territory. Installed originally by an unknown sage on the bank of a sand filled water tank in the wilderness of Puduvai, this deity had been worshipped by a hermit called as "MORTANDI" in the course of his life. The existence of a village known as "MORTANDI CHAVADY", five miles away from Puduvai bears witness to the truth of this story.

The deity remained unshaken in the street in which non-Hindus and rulers lived. The foreign rulers had made several hectic attempts to remove Him from His place by using their authority and power, but in vain. When they underwent hardships in different forms, they realized their blunder and became His devotees. The greatness of this temple is quite obvious from the oral history that has been passed down from one generation to another generation.

Since He granted all the wishes of His devotees, they built a temple, filled up the tank and tended the flower garden north of it carefully. Some 127 years ago, Puduvai "Upathiyayar Subbu Ramasamy Mudaliayar" wrote a book with the title "Ellaiamman Padham". In this book he has written an invocatory songs on Manakula Vinayagar.

The Greatness of the Temple:

The President of the Board of Trustees, Advocate Ramachandra Chettiar presented a crystal Lingam to this temple on 8th Dec. 1968. It was installed at his own expense in the august presence of His Excellency P.T. Jatti, the then Lt. Governor. Since then special rites of 'Abishekam' are being performed regularly at 10 a.m every day. Many of the prominent people of Puduvai thought of broadening the southern circumambulatory passage similar to the northern

passage so that there would not be any difficulty either for the devotees to go around or for the deity to be carried round the innermost shrine on festival occasions. The Mother of Sri Aurobindo Ashram came forward and willingly donated 10,610 sq.ft. Of Ashram's area on 25th Dec. 1968. Later, Vinayagar and Subramaniyar mandapams came to be constructed newly. With the help of many prominent people, Vinayagar's multifarious forms and Murugan Arupadai veedu's special features in narrative style have been cut in relief on the inner southern wall and on the inner northern wall respectively.

A cooking room (Mada palli) has been built for Vinayagar. Mobile Idols (Urchava murthy) have been installed in a specially built concrete structure with walls embedded (inlaid) with mirrors and mosaic stones. The Seats of the idols are covered splendidly with brass plating.

Thiru Na Mani, the temple priest, intended to put up a portico (Mandap) covering the breadth of the street adjacent to Raja Gopuram. By the Grace of God, it came to be built with the help of the contributions collected from a number of benefactors and from a number of devotees and with the consent of Thiru E. Goubert, the then Mayor and with the consent of Thiru B.T. Jatti the then Vice- President of India on 6th Jan. 1975 at 6.00pm Multitudes of devotees thronged the temple and received the blessed Prasadam with complete faith and self-surrender. The Board of Trustees is admirably carrying on with its religious duties with the best of Intentions for the benefit of all. The existence of a separate temple dedicated to Vinayagar in Puducherry is only one of its kinds in the Indian Sub continent and it is a distinct feature of Puducherry.

The Residents of Puducherry and Manakula Vinayagar:

In 1880's, only after the devotional songs on Sri Manakula Vinayagar had been sung by P.A. Periasamy Pilli, by S. Manika

Pillai and by Rathina Pillai that the devotional songs on other deities were sung. This fact is mentioned by the historians.

Sri La Sri Nagalinga swamigal has composed an invocatory song addressed to Manakula Vinayagar "Panjarathinam" V. Pudhur K. Vengadasamy Reddiyar has written explanatory notes for this song Sri Sami Ponnupillai sang a "Pathigam" on Sri Manakula Vinayagar in 1895 AD.

Pandit Subburaya Pathar sang Manakula Vinayagar Pathigam in 1918AD

Yazhpanam Thenkovai s. Kandaya pillai sang devotional songs in respect of Sri Manakula Vinayagar in 1936AD Puduvai K. Somasundaram pillai has written a book of Padhigams on Vinayagar.

Mention of Manakula Vinayagar in Ananda Rangar Diary:

In his diary written 250 years ago, Ananda Rangar has made mention on sand filled tank and Manakula Vinayagar. The reference is found on page 17 of the fifth part and on page 365 of the fifth part.

From Ananda Rangapillai's diary we can clearly understand that there had been a sand-filled tank and a Pillaiyar Temple on its bank in Puducherry. There is a small pit in the south east corner of the "Fire" corner of Vinayagar's pedestal in the inmost shrine. If the top plate of the pedestal is lifted a small pit appears. In this pit, there is sand as of old and this testifies to the truth of the statement about the tank. Some five hundred years ago, people put up a roof over the Vinayagar idol installed on the bank of the tank and offered prayers regularly. Later they created an inmost shrine and placed the idol in it. They created a backyard and a flower garden and raised a wall around it and made an entrance door. This door had been made with wooden panels with a hole

adidst them through which devotees could take a look at the deity. It was done by Sengunthars and Devangars.

Objections and Obstacles to Religious Festivals:

Christians of those days said that Pillaiar should not be taken out in procession during Easter and on Sundays. The Governor also issued an order to this effect in 1701.Besides, attempts were made to demolish the temple and break the idols. Hindus demonstrated their protest by causing industrial stand still. Nearly 15,000 people had decided to make a mass exodus.

The then Governor, Francois Mardein went to the Chennai Gate with a few Police Officers and persuaded them to give up their decision as it was detrimental to the interests of the company. They realized that the production of various goods which were produced for export would be badly affected and that the export and import trade would be in jeopardy. So, the Governor discussed this adverse situation with the priests, the dignitaries of the laity and the nobles, in his palace and invited the angry demonstrators to his palace that evening itself for a negotiated settlement

The Governor and the people discussed the matter in question for several hours and at last the Governor acceded to the people's demand for status quo. At the same time the Governor insisted that they must get official permission every year for taking out the idol in procession and for the display of fireworks during festivals. But, after three years, the Governor refused permission. There was a complete lack of freedom of religion. People were distressed. They went to the extent of deciding to leave the place for good.

The weavers appealed to the Royal Commission to squash the Governor's order and permit them to revert to status quo ante. The commission gave its concurrence. The very next day the weavers bathed the Pillayar with turmeric dissolved in water in a water

tank. V. Sivamathi Segar has mentioned this event in his book, "Puduvai and Manakula Vinayagar"

Once, some of the Scheduled caste people and Christians entered the temple and went on the rampage, knocking down the lighted lamps, tearing up the silk screens and breaking the copper idols. The perturbed Hindus kept night long watch to prevent the recurrence of any such untoward and atrocious act. The situation seemed to be getting worse. Thiru Ananda Rangapillai requested the Governor to meet the people and save the situation

At the meeting, the people demanded in unison the right to follow their religious principles and practices as in the days of Dutch rule (Dutch people ruled Puducherry from Sept. 1693 AD to March 1699 AD). After a long deliberation, it was conceded by both sides that "Puja" could be performed on Fridays without the usual fanfare and the dance by courtesans. The Government also passed a law permitting Manakula Vinayagar to be taken to the sea shore on the day of "Masi Magam". It was stated in the law that the other deities should accompany Manakula Vinayagar and not precede Him to the sea shore.

The Miracle Performed by Vinayagar:

The Oral tradition has it that, at this juncture, a Frenchman cast into the sea the idol of Vinayagar and that the idol was found to have returned to its original place. This was repeated twice. The officers, the priests and the Christian laity were filled with awe and wonder. As the result of this miraculous event, they permitted the Hindus to perform religious rites on Fridays and to celebrate festivals without let or hindrance.

Historically, all the people who were living in Manakula Vinayagar Street were weavers. Hence, that street was known as Weavers' street (Rue de Tisserands) A French officer Orlean by name was appointed as the aide-de-camp of the Governor. It was

during his time that the idol of Manakula Vinayagar was cast into the sea and was found in its original place the next day.

White Pillaiyar:

Those who were responsible for the demolition of the temple at one time became its benefactor. Until a few years ago, the temple had been called "Vellai Pillaiyar Koil". For, the pilliayar had been worshipped by the white people themselves. Even today irrespective of race, language, caste and creed, people from foreign countries visit this temple and worship Manakula Vinayagar and enjoy the benefit of His blessings.

It is to be noted that the temple was never subjected to attack when Dupleix was the Governor of Pondicherry.

Savants Who paid obeisance to Sri Manakula Vinayagar:

Subramania Bharathar and VaVe Su Aiyar are two of the notable persons who paid obeisance to and worshipped the Vinayaar. Bharathiar has sung a song titled as "Vinayagar Nanmanimalai:. This song is inscribed on the wall of this temple .

The planting of Flag Pole:

A flag plole made of teak wood was set up in the temple in 1955 by Thiru Natesa Kuppusamy Pillai, a famous timber merchant. In 30-08-1957, a North Indian gilded the pole at his own expense. When the question of the setting up of the flagpole came up for discussion, Thirumudi N. Sethuraman suggested that the Grand Annual (Bramaorchavam) festival should be held regularly every year. Since 1909 Thiru Natesa Kuppusamy Pillai had been performing Abishekam in the early morning on the first day of the Tamil month known as "Chitrai" every year. After him, an heir of his, Thiru Natesa . K. Arthanathan Pillai has been performing Abishekam in the same manner till date. The Grand annual Festival has been celebrated regularly and grandly since then

Details of Temple Renovation:

There was a grievanceamoung the devotees that such a greatly a popular temple had no mobile idol (Urchava Moorthy). By way of redressing this grievance, an attempt to renovate the temple was made by Maurice Ganapathia Pillai, the son-in-law of Thiru Karunanidhi Kandasamy Pillai.

By the grace of Sri Manakula Vinayagar and with the unstinted Co-operation of the residents of Puducai , the Board of Trustees, namely, sri Kandasamy Pillai, Thirumudi Nataraja Chettiar Muthu Natesa Pillai, Paul Jayaram Narayanadoss, Muthu Govinda Pillai performed the Mega Consecration Rituals for the renovated temple on a grand scale with all due ceremonial.

Respected R.M. Govindasamy Pillai, the frame-maker and umbrella dealer, took the initiative in getting the mobile Pillaiyar idiol installed in the temple and in getting a fund created for performing regular service (puja) to the idol. Dr. Sugumaran Thiru Paul Jayaram Narayanadoss, Thiru T. Chinnsamy Mudaliar, the proprietor of Santhanam Press, Thiru V.K. Palanisamy Mudaliar, Thiru Muthu Natesa Pillai, who were members of the Temple Administration, wonderfully performed "Maha Kumbabishekam" with the help of the public on 3rd Feb. 1956.

A committee of 52 members was constituted at the head of Respected R. Senapathy. The members of the Administration, Thiru Lokanathayar, Thiru Paul Jayaraman Narayanadoss, Thiru V.K.P. Palanisamy Mudaliyar, Thiru N. Annamali Pillai, Thiru. Ra. Ma. Govindasamy Pillai, the temple Priest Mani Gurukal, joind together and built "Nava Gundam" and conducted "Anga Pujai" for ten days in keeping with the traditional Saiva cult. Then, they performed "Maha Kumbabishekam" grandly on Wednessady the 27th April 1966 between 9am and 10.30 am in the august presence of His Holiness Kanchi Kamakodi Peedathipathy., St. Sankararachariyar.

A new mobile idol of Vinayagar being installed "Jadipanthana" Maha Kumbabishekam was solemninzed on 20th March 1986 very impressively. Further, Sabapathy Kandappa Mudaliar, the great grandson of Puduvai Shanmuga Velayuda Mudaliar donated a wooden car plated with gold leaves to the Vinayagar temple for the Holy Idol to be taken outdoors for public dharshan.

Apart from this a 9 ft. high silver car was made by the Temple Administarion at a cost of twenty lakh rupees. A Marriage Hall was built on 21st April 1980. The monetary contributions made by Puduvai V.K. Palanisamy Mudaliar, V.N. Rajamanickam Mudalir, V.K. Duraisamy Mudaliar went into the making of the Silver Car. Begun in 1994, the Renovation work took four years for its completion. The Marriage Hall further expanded owing to the pecuniary assistance provided by the ardent devotes. Divers religious activities are being carried on in the Marriage Hall. The fact that Maha Kumbabishekam was solemnized on Sunday the 24th Jan. 1999 between 10 a.m and 11 a.m under the influence of Pisces and in the presence of Jayandra Sarawati Swamigal must be etched in letters of Gold in the history of Puduvai. Thousands of devotees from several parts of India gathered in front of Manakula Vinayagar and were filled with ecstasy and enjoyed His blessings.

A gilded Chariot for Manarkula Vinayagar:

A gilded Chariot, worth around Rs. 70 lakhs, was made and dedicated to Vinayagar

Taking Vinayagar out of doors once a year in this car has become customary. Those devotees that wish to haul either the gilded car or the silver car in a circle round the interior shrine three times are allowed to do something good. We will achieve success without difficulty whatsoever.

Devotees are being provided with the facility of having special Abishekam performed for the Vinayagar by paying the prescribed charges at the administration office and booking the time and date.

Golden Armour For the Principal Deity:

The function of accoutering the Principal Deitywith a golden armour took place on 13th June 2008 at 9.30 am. It was attended by Honourable Chief Minister, Thiru N. Rangasamy, M.L.A Thiru S.P. Sivakumar, Chair person of Pondicherry Municiplaity, Ward member, District Adminstrator, Commissioner of Hindu Religious Endowment Board, several dignitaries, donors and a number of devotees attended the function. The armour was made of Approx. 10 kg of gold.

A Separate Website for the temple:

www.manakulavinayagartemple.com is its website . This website was launched on 14th Nov. 2009 at 10.30 am in the presence of Thiru V. Narayanasamy, Hon'ble Union Minister of State for Planning, Parliamentary Affairs and culture, Thiru V. Vaithilingam, the Chief Minister of Pondicherry, M.L.A Thiru S.P. Sivakumar, Chairperson of Pondicherry Municipality the Ward member, the District Adminstrator, the Commisioner of Hindu Religious Endowment Board, other VIP's, donors and devotees. Through this website, devotees from outside Puducherry and from abroad can make payments as donation for providing food (Annadhanam) and for the performance of some other religious rites and rituals on their behalf.

Details of all ritualistic from of services and of the different sums of money to be paid on the basis of different kinds of rituals, are furnished very clearly on the website.

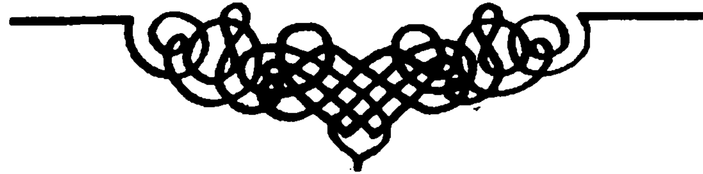
At the request of innumerable devotees an air-conditioner weighing 39 tons has been proposed to be installed for the comfort

of the worshippers. The project was inaugurated on 1st May 2010 in the presence of all VIPs and prominent citizens residing in Puducherry.

The event of the donning of a golden armour on the mobile idol of Vinayagar took place on 2nd March 2011 at 10 am in the presence of His Excellency, the Lieutenant Governor of Pondicherry, Dr. Iqbal Singh and other very important people of Pondicherry including the Hon'ble Chief Minister Thiru V. Vaithilingam. The armour has been made of gold weighing Approx. 5 kg. A festoon of "Vilva" leaves has also been made and its weight is 1¾ kg.

Bramorchavam:

The Temple Bramorchavam begins in the month of "Avani" and ends on fullmoon day every year.

अरुलमिगु मणक्कुल विनायक स्थल पुराण, पुदुवै

भारतीय उपद्वीप में धार्मिक विकास में पांडिच्चेरी शहर का विशिष्ठ स्तर है। इस शहर के विख्यात ऐतिहासिक स्थलों के बीच अरुलमिगु विनायक मंदिर गर्व करता हैं । इस मंदिर का इतिहास पुदुच्चेरी के इतिहास के साथ जुडा है। यहॉ के पूजा स्थलों में से बहुत ही पुराने तथा प्रसिद्ध जगहों में से है। अपनी ऐतिहासिक मुख्यता के कारण से मुख्य पर्यटन आकर्षण रहने के अलावा, यह एक धार्मिक केन्द्र भी है।

यह मणक्कुल विनायकर स्ट्रीट में स्थित है। इसके पीछे एक दीर्घ नाला है जो शहर को दो भागों में बॉटता हैं दक्षिण में जवहरलाल नेहरू स्ट्रीट है जिसे पूर्व में डूप्लेक्स स्ट्रीट कहा गया और उत्तर में अम्बलत्तु आडुम अय्यर स्ट्रीट है । इसके दक्षिण में एक कवर किये गये हॉल है तथा फूल की बगीचा है। पश्चिम में इस मंदिर की ही निवास स्थान है।

इस नाम के लिए कारण :

मणक्कुल विनायकर बुलाने के लिए एक कारण है। यह कहा जाता है कि मंदिर अब जहॉ स्थित है उसके निकट एक पानी का तालाब था। इसे मिट्टी से भरा गया। भक्तों ने इस तालाब के किनारे में वियानक को रख

दिया और यहॉ नियमित रूप से धार्मिक सेवाएँ प्रारंभ किये। इसलिए इस विनायक को मणर्कुल विनायक कहने लगे।

इन्हें बहुत पुराना मंदिर साबित करने के लिए दस्तावेजीय गवाह है। ऐतिहासिकार, जिन्होंने पुदुचचेरी की पुरानता के बारे में लिखा, वे बताये है कि इस मंदिर का निर्माण समय 15 वीं शताब्दी ए डी हो सकता है। इस मंदिर का उल्लेख आनन्द रंगपिल्लै डायरी में किया गया है जिन्हें 250 वर्षों के पहले लिखा गया था ।

इस मंदिर जिन्हें परंपरागत तौर पर मनरकुल विनायकर कहा गया था का नाम समय बीतते बीतते मणक्कुल विनायक मंदिर बन गया।

तोलैक्काडु स्वामी नामक विख्यात ऋषि (छिद्रित कानवाले ऋषि) जो पुदुच्चेरी पिल्लैथोट्टम में रहते थे, वह रोज मंदिर में आते थे और प्रत्येक दिन सेवाएँ करते थे। जब उनकी मष्त्यु हो गई, उन्हें मंदिर परिसर के अन्दर दफनाया गया ।

यह खूब ज्ञात तथ्य है कि 'बोहर', 'धनवंत्री जैसे ऋषि तथा आध्यात्मिक व्यक्तियों का समाधि क्रमशः पळनी तथा वैदीश्वरन मंदिर में स्थित है।

अफवाह गवाह :

यह बताया जाता है कि फ्रासी व्यक्ति जो पांडिच्चेरी पर राज्य किये, उन्होंने समुद्र में गणो मूर्ति को डाल दिये और आश्चर्यजनक रूप से तथा घबराहअ के प्रत्येक बार जब भी वह विनायक को समुद्र में डाले, वह हमेशा समुद्र तट पर आया।

नवंबर 1923 को एक पत्रिका प्रारंभ किया गया। ओरलयानपेट का श्री एन वेकटाचल नायकर जो पुदुपालयम महाविद्वान पी.ए. पेरियसामी के विद्यार्थियों में से एक है ने कई वर्षों तक 'अचुकल पिविरुथिनी ' नामक पत्रिका प्रकाशित किया। इस पत्रिका में (पष्ठ 6 सं 20) मंदिर संबंधित विवरण प्रकाशित गया है।

मंदिर का स्थान :

पुराने जमाने में पुदुच्चेरी को बहुत बडा शहर माने न जाने पर भी, यह शिक्षित तथा विशिष्ट रूप से समृद्ध बहुसंख्या व्यक्तियों का खूबसूरत शहर रहा। अब जिसे मणक्कुल विनायकर स्ट्रीट कहा जाता है उसे फ्रांसिसियों के आने के पहले वीवर्स स्ट्रीट कहा गया था।

शहर की दोनों ओर पेड रहा। दिन के प्रारंभ होने के पहले, जुलाहे कपडे बनाने हेतु दागा तैयार करना शुरू करते थे। हथकर्धा कपडों को पश्चिम देशों में निर्यात करते थे। दो प्रकार के कपडे थे वे थे मोटे कपडे तथा कोमल (मस्लिन) कपडे।

उन समयों में, सामान्य व्यक्ति प्रभात के समय उठते थे, निकट के तालाबों और झीलों में नहाते थे और अपने कर्तव्यों को करने के पहले किनारे में स्थित विनायक का पूजा करते थे। तालाबों को वनस्पति के बीच पाया गया । आज भी जिंजी सालै मैदान के सामने दीवारों से घेरे लालडा अम्मन मंदिर क्षेत्र में तालाब को देख सकते है। तटों के समीप नकम पेन थे। जिंजी सालै के सन्निकट, पुराने नमक पानी नाली अब मैले पानी बहनेवाले ग्रांड केनल बन गया है।

यह कहा जाता है कि श्री आनंद रंगपिल्ले, डयेरी किंग का बीटल नट मार्ट नमक पानी नाले के पश्चिम में स्थित था। जुलाहा, मिट्टी से पूर्ण तालाब के समीप पीपल पेड के नीचे स्थापित अरुलमिगु मनर्कुल विनायक का पूजा करते थे । इस पेड के नीचे एक सॉप का पत्थर रूप भी था। इन दोनों रूपों को पूजा करने के बाद ही जुलाहा अपने कार्य में लगते थे।

वीं शताब्दी के मध्य में पुदुच्चेरी में दोनों ईसाई व मुस्लिम जनता अल्पसंख्यक के रूप में रहते थे। पुदुचचेरी के इतिहास में, 'कस्ताने डेस्पोस ' ने बताया है कि तमिलों के लिए दो मुख्य मंदिर रहा एक जुलाहा के सडक में तथा और एक चेन्नई रोड में।

जब लॉ डी लॉरिस्टॉन 1765 में इस जगह को कब्जे में लेने आये थे, तब एक भी घर अक्षत न रहा और विध्वंशों के बीच पुराने शहर की परिधि को पहचानना बहुत कठिन था। दो मंदिरों के अलावा, अतिसंख्या व प्रसिद्ध बस्ती का संकेत देनेवाले कुछ भी वस्तु बाकी नहीं रहा – गजेट ऑफ इंडिया – पांडिचेरी यूनियन टेरिटरी – पृष्ठ 1193। ऐतिहासिक टिप्पणियों के अनुसार, वर्तमान मणक्कुल विनायक स्ट्रीट को 'फ्रान्सियोस मर्डान ' के समय में तथा उसके पहले वीवर्स स्ट्रीट कहा गया था। इसलिए जुलाहा ही तालाब के किनारे में पीपल पेड के नीचे मणरर्कुल विनायक का प्रथम पूजन किये। सेगुतर मुदलियार तथा देवांगु चेट्टियार ही दो जुलाहे समूह थे।

फ्रांसिसी व्यक्तिों ने नमक पानी केनल के पूर्वी क्षेत्र को व्हाइट टाउन (वेल्ल ब्लेंच) बताये और पश्चिम क्षेत्र को काला शहर (वेल्ल नौरि) बताते थे। उन्होंने शहर के पूर्वी क्षेत्र से तमिल, तेलुगु तथा मुस्लिम जनता को भगा दिया और अपने लिए आलीशान भवन बना लिये। सेंगुनथर मुदलियार जो वहाँ रहते थे ने अपने लिए एक दीर्घ सडक बना लिया और उन्हें कई वर्षो तक 'कैकोलर स्ट्रीट बताया गया था। बाद में उसे 'काल्व सुब्बराय पिल्ले स्ट्रीट ' बताया गया ।

कुछ सेड चेट्टियार ' जो पुराने 'वीवर स्ट्रीट में रहते थे, वे मुत्तैयालपेट क्षेत्र में गये और अपने व्यापार व पेशा जारी किये।

मणक्कुल विनायक मंदिर तथा उसकी प्रशासन का महत्व :

भारत के कई व्यक्ति पुदुच्चेरी में स्थित इस मंदिर को जानते है। आज भी विदेशों से पर्यटन इस मंदिर में दौरा करते है और मार्गदर्शकों से बताये जानेवाले ऐतिहास को सुनते है। इसी प्रकार भारत में कुछ मंदिर ऐतिहासिक मुख्यता के है, यही मंदिर पुदुच्चेरी के संबंध में ऐतिहासिक महत्व का है।

इस मूर्ति हरेक का रक्षक मात्र नहीं है पर वह इस जगह में प्रत्येक के शरीर व हृदय में विराजमान है। पुदुवै के जंगली प्रदेशों में मिट्टी से भरे तालाब पर एक अज्ञात ऋषि से स्थापित किये जाकर, इस मूर्ति का पूजन अपने जीवनभर 'मोर्टान्डी ' नामक ऋषि द्वारा किया गया। इस कहानी की सच्चाई के लिए गवाह बननेवाले 'मोर्टान्डी चावडी 'नामक गॉव पुदुवै से पॉच माइल दूरी पर स्थित है।

इस मूर्ति इस सडक में स्थिर रहा जहॉ गैर हिन्दु तथा राज्य करनेवाले रहे। विदेशी शासक कई बार अपने अधिकारी तथा प्राधिकरण को प्रयोग करके इन्हें इस जगह से हटाने के लिए प्रयत्न किये, पर सभी प्रयत्न विफल रहा। जब वे विभिन्न प्रकार के संकटों का सामना करने लगे, अपनी गलती को महसूस करते हुए उनके भक्त बने। इस मंदिर का महत्व, एक शती से दूसरी शती को अंतरण किये गये इसकी मौखिक इतिहास से स्पष्ट है।

जैसे कि उन्होंने अपने भक्तों की सभी आशाओं को पूर्ति किया, वे इनके लिए मंदिर बनाये, तालाब को भर दिये और उसकी उत्तर में स्थित फूल बाग का सतर्कता से देखभाल किये। कुछ 127 वर्षों के पहले, पुदुवै 'अपाथियायर सुब्बु रामसामी मुदलियार ' ने एल्लैयम्मपन पादम शीर्षकवाले पुस्तक लिखा। इस पुसतक में उन्होंने मणक्कुल विनायकर पर प्रार्थना गीत लिखा ।

इस मंदिर का महत्व :

बोर्ड ऑफ ट्रस्टी का अध्यक्ष, अधिवक्ता रामचन्द्र चेट्टियार ने इस मंदिर को 8 दिसंबर 1968 के दिन एक स्पटिक लिंग भेंट दिया। उस समय के लेटिनेन्ट गवर्नर माननीय श्री बी.डी. जट्टी की महत उपस्थिति में उनकी ही अपने व्यय में इसे स्थापित किया गया। उस समय से प्रत्येक दिन नियमित तौर पर 10.00 बजे अभिषेक किय जा रहा है। पुदुवै के विख्यात व्यक्ति उत्तर रास्ता के जैसे दक्षिणीय चक्करदार रास्ता को गहरा

करने के बारे में सोचे ताकि भक्तों को प्रदक्षिणा करने में या किसी भी त्योहार के अवसरों पर अन्दरूनी भाग तक ले जाने में तकनीफ न हो। श्री अरबिंदो आश्रम की मथर आगे आई और 25 दिसंबर 1968 को आश्रम के जगह में से 10,610 वर्ग फुट दान दी। बाद में, विनायकर व सुब्रमणियर मंडप का नये सिरे से निर्माण किया गया। कई विख्यात व्यक्तियों की सहायता से, विनायक के विविध रूपों और मुरुगन के आरुपडै वीडु संबंधित विशेष फीचरों को क्रमशः अंदरूनी दक्षिणी दीवार व अंदरूनी उत्तरी दीवार पर कथा रूप में प्रस्तुत किया गया है।

रसोई के लिए एक कमरा (मडपल्ली) विनायक के लिए निर्माण किया गया है। शीशे तथा स्पटिक पत्थर सन्निहित दीवारों के साथ विशेष रूप से निर्मित कान्क्रीट भवन में मोबाइल मूर्ति (उर्चव मूर्ति) को स्थापित किया गया है। मूर्तियों की आसन को पीतल प्लेटिंग के साथ उचित रूप से कवर किया गया है।

श्री ना. मणि, मंदिर पूजारी ने राजगोपुरम के सन्निकट सडक के चौडाई को कवर करनेवाले मंडप लगाना चाहा। भगवान की कष्पा से इसे कई हितकारियों से तथा भक्तों से एकत्रित अंशदान तथा उस समय के मेयर श्री ई. गौबर्ट तथा उस समय के उप–राष्ट्रपति श्री बी.डी. जट्टी से स्वीकषति पाकर दि 6 जनवरी 1975 को शामको 6.00 बजे निर्माण किया गया । कई भक्त मंदिर में आये और कष्पा प्राप्त प्रसाद पूर्ण विश्वास तथा नम्रता से प्राप्त किये। सभी के लाभार्थ उचित धारणा के साथ बोर्ड ऑफ ट्रस्टी धार्मिक कार्यो को सुचारू रूप से अपना रहे है। पुदुच्चेरी में विनायक के लिए समर्पित अलग मंदिर की उपलब्धता भारतीय उप महाद्वीप में एक है और यह पुदुच्चेरी में विशिष्ट विशेषता है।

पुदुच्चेरी के नागरिक तथा मणक्कुल विनायक :

1880 में, पी.ए. पेरियसामी पिल्लै, एस माणिक्क पिल्ले तथा रत्तिनम पिल्लै द्वारा मणक्कुल विनायक पर भक्ति गीत गाये जाने के बाद अन्य

मूर्तियों से संबंधित भक्ति गीत गाया गया। यह तथ्य ऐतिहासिककारों द्वारा बताया गया है।

श्री ला श्री नागलिंग स्वामिगल द्वारा मणक्कुल विनायक पर एक आह्वान गीत लिखा गया । 'पंजरत्नम ' वी. पुदुर के वेंगडसामी रेड्डियार ने इसके लिए स्पष्टीकरण टिप्पणी लिखा श्री सामी पोन्नुपिल्लै ने 1895 एडी में मणक्कुल विनायक पर 'पथिगम ' गाया।

पंडित सुब्बराय पत्थर ने 1918 एडी में मणक्कुल पथिगम गाया।

ळाळपानम तेनकोवै एस कन्दैया पिल्लै ने 1936 एडी में श्री मणक्कुल विनायक के संबंध में भक्ति गीत गाया। पुदुवै के. सोमसुन्दरम पिल्लै ने भी विनायक पर पथिगम के बारे में पुस्तक लिखा।

आनन्द अय्यंगार डायरी में मणक्कुल विनायक के बारे में उल्लिखित करना:

250 वर्ष पहले लिखे गये इस डायरी में, आनन्द रंगर ने मिट्टी भरे तालाब तथा मणक्कुल विनायक के बारे में बताया। इस संदर्भ पंचम भाग के पष्ठ 17 में और पंचम भाग की पष्ठ 365 में पाया गया है।

आनंद रंग पिल्लै के डायरी से हम यह स्पष्ट रूप से समझ सकते हैं कि यहाँ एक मिट्टी भरे तालाब था और उसके तट पर पुदुच्चेरी में एक विनायक का मंदिर स्थित था। मंदिर के अन्दरूनी भाग में विनायक मूर्तितल के आग कोने के दक्षिण पूर्वी कोने में एक छोटी गड्ढा स्थित है। अगर मूर्तितल का क्परी भाग उठाया जाय तो एक छोटी सी गड्ढा दिखाई देती है। इस गड्ढा में पुराने मिट्टी है और यह तालाब के बारे में बयान की सच्चाई को निरूपण करता है। कुछ पाँच सौ वर्षों के पहले, तालाब के तट पर स्थापित नायक मूर्ति के क्पर जनता ने छत लगाया और उसका नियमित तौर पर पूजा किया। बाद में वे एक अंदरूनी मंदिर बनाये और उसमें मूर्ति को रखे। उन्होंने एक बैकयार्ड और एक फूल बगीचा का निर्माण किया तथा उसके बगल में एक दीवार भी निर्माण किये तथा एक प्रवेश द्वार

बना दिये। इस द्वार को लकडी के पेनल के साथ बना दिया है और उसमें छेद भी है जिसके जरिये भक्त मूर्ति को देख पाएँगे। इसे सेंगुंथर व देवांगरों ने किया ।

धार्मिक त्योहारों के लिए आपत्ति व बाधा :

उस समय के ईसाई ने बताया कि ईस्टर व रविवार के दौरान विनायक का जुलुस नहीं ले जाना है। राज्यपाल ने भी इस उद्देश्य का एक आदेश 1701 में जारी किया। इसके अलावा, मंदिर को विध्वंश करने व मूर्तियों को तोडने का प्रयत्न किया गया। हिन्दुओं ने अपनी आपत्ति औद्योगिक गतिरोध करते हुए प्रकट किया। लगभग 15000 व्यक्ति एकत्रित रूप से निष्क्रमण करने निर्णय लिये।

उस समय के राज्यपाल फ्रांकियोस मेरडिन कुछ पुलिस अधिकारियों के साथ चेन्नई गेट गया और कंपनी की हितों के लिए हानिकारक होने के कारण उनकी निर्णय को छोड देने के लिए आग्रह किये। उन्होंने महसूस किया कि निर्यात के लिए उत्पादित कई सामग्रियों के उत्पाद में बाधा पहुँचेगा और निर्यात व आयात व्यापार खतरा में पड जाएगा। इसलिए राज्यपाल ने पूजारियों, उस क्षेत्र के उच्च पदाधिकारी तथा नोबलों के साथ उनके राजमहल में प्रतिकूल स्थिति के बारे में वार्तालाप किया और अपने राजमहल में क्रोधित प्रदर्शकों को बातचीत करते हुए निर्णय लेने के लिए बुलाया।

राज्यपाल व जनता इस विषय के बारे में कई घंटे तक वाद–विवाद किया तो अंत में राज्यपाल ने आम जनता की मॉग 'यथा स्थिति' को मान लिया। उसी समय राज्यपाल ने जोर दिया कि मूर्ति को जुलूस में लेने के लिए तथा पटाखों की प्रदर्शन के लिए प्रत्येक वर्ष सरकार से अनुमति लेना है। पर तीन वर्ष के बाद, राज्यपाल ने अनुमति देने से इनकार किया। धर्म संबंधित स्वतंत्र पूर्ण रूप से नहीं रहा। लोग दुखित हुए। वे भलाई के लिए उस जगह को छोडने तक निर्णय लिये।

जुलाहों ने राज्यपाल के आदेश को दमन करने के लिए रॉयल कमिशन से अपील किया और यथापूर्व स्थिति मूल्य वापस चलने उनहें अनुमति देने के लिए अपील किये। कमिशन ने अपना स्वीकषति प्रदान किया। अगले दिन जुलाहों ने विनायक को एक तालाब में चन्दन मिश्रित पानी से नहाये। वी. शिवमथी सेगर ने अपने 'पुदुवै और मणक्कुल विनायक' नामक पुस्तक में इस विषय को उल्लिखित किया।

एक बार, कुछ अनुसूचित जनजाति व्यक्ति तथा ईसाईयों ने मंदिर में प्रवेश किया और जलनेवाले दीपों को नीचे डालकर, रेशम पर्दाओं को तोडकर तथा कॉपर मूर्तियों को तोडकर विध्वंश करने लगे। ऐसी अशुभ व भयानक घटना फिर से न घटने हेतु उदिदग्न हिन्दु ने रातभर पहरा डाला। अब स्थिति गंभीर होने लगा। श्री अनंद रंगपिल्लै ने राज्यपाल से जनता से मिलने और परिस्थिति को ठीक करने के लिए विनती किया।

उस बैठक में, जनता ने डच के शासन के जैसे अपने धार्मिक सिद्धांतों तथा परिपाटियों को अनुपालन करने के लिए हक मॉगे। (डच व्यक्तियों ने पांडिच्चेरी को सितंबर 1693 एडी से मार्च 1699 एडी तक राज्य किया) । दीर्घावधि वार्तालाप के बाद, दोनों पक्षों ने मान लिया कि शुक्रवार के दिन 'पूजा ' वास्तविक धूमधाम तथा गणिकाओं के नाट्य के बिना किया जाएगा। सरकार ने भी 'मासि मगम ' के दिन समुद्रीय तट में मणक्कुल नायक को ले जाने अनुमति देते हुए एक विधि पारित किया। इस विधि में यहा बताया गया कि अन्य मूर्तियों को मणक्कुल विनायक के साथ जाना है और उनके पहले समुद्रीय तट पर नहीं जाना है।

विनायक द्वारा निष्पादित अद्भुत :

मौखिक रूप से यह कहा गया है कि इस वक्त, एक फ्रेंचवाले ने विनायक मूर्ति को समुद्र में डाल दिया और इस मूर्ति को अपने ही जगह पर फिर पाया गया। इसे दो बार दुहराया गया। अधिकारी, पूजारी तथा ईसाई समूह भय तथा आश्चर्य से पीडित थे। इस आश्चर्यजनक घटना के

परिणामस्वरूप, उन्होंने शुक्रवार के दिन धार्मिक संस्कारों को निष्पादित करने के लिए तथा बिना किसी बाधा के त्योहार मनाने अनुमति प्रदान किया ।

ऐतिहासिक तौर पर, सभी व्यक्ति जो मणक्कुल विनायक स्ट्रीट में रहते थे वे जुलाहे थे। इसलिए उस सडक को वीवर स्ट्रीट (रू डी टेसरेंड्स) बताया गया। आर्लियन नामक एक फ्रांसिसी अधिकारी को राज्यपाल के एड–डी–कैम्प के रूप में नियुक्त किया गया। इसके समय के दौरान ही मणक्कुल विनायक की मूर्ति को समुद्र में डाला गया और अगले ही दिन अपने ही स्थल में पाया गया था।

सफेद विनायक

एक समय मंदिर को विध्वंश करने के लिए जो जिम्मेदार थे वे अब दानकर्ता बन गये। कुछ वर्ष के पहले, मंदिर को 'वेल्लै पिल्लैयार कोइल ' बताया गया, क्योंकि विनायक को सफेद व्यक्ति ही पूजन किये। आज भी, जाति, भाषा, जाति व धर्म पर ध्यान दिये बिना विदेशों से भी व्यक्ति इस मंदिर में दौरा करते है और मणक्कुल विनायक का पूजा करते है और उनकी कष्पा का लाभार्थी हो रहे है।

यह ध्यान देने योग्य बात है कि जब डुप्लिक्स पांडिच्चेरी के राज्यपाल थे तब कभी भी मंदिर पर आक्रमण नहीं किया गया ।

सावंत जो श्री मणक्कुल विनायक की ओर अभिवादन दिखाये :

सुब्रमणिय भारतियार तथा व वे सु अय्यर दो विख्यात व्यक्ति है जो अभिवादन दिखाये तथा विनायक का पूजा किये। भारतियार ने 'विनायक नवमणिमालै ' नामक एक गीत भी गाया। इस गीत मंदिर के दीवारों में नक्ष किया गया है।

ध्वजस्तंभ लगाना :

श्री नटेस कुप्पुसामी पिल्ले, एक विख्यात लकडी व्यापारी द्वारा 1955 में सागौन की लकडी से तैयार किये गये ध्वजस्तंभ मंदिर में स्थापित किया गया। 30.8.1957 को एक उत्तर भारतीय ने अपने ही खर्च में ध्वजस्तंभ को सोने का मुलम्मा किया। जब ध्वजस्तंभ को स्थापित करने की बात वार्तालाप के लिए आया, तब तिरुमुडि एन सेतुरामन ने सुझाव दिया कि प्रत्येक वर्ष वार्षिक ब्रह्मोत्सव त्योहार मनाना है। 1909 से प्रत्येक वर्ष 'चित्तिरै' नामक तमिल महीने के प्रथम दिवस में, सुबह का अभिषेक श्री नटेस कुप्पुसामी पिल्लै द्वारा किया जा रहा था। उसके बाद, उसके उत्तराधिकारी श्री नटेस के. अर्थनाथन पिल्लै उसी प्रकार आज तक अभिषेक कर रहे है। उस समय से वार्षिक त्योहार नियमित रूप से मनाया जा रहा हे।

मंदिर पुननवीकरण का विवरण :

एक शिकायत रहा कि इतने प्रसिद्ध मंदिर के लिए एक उर्चव मूर्ति नहीं रहा। इस शिकायत को दूर करने के लिए, श्री करुणानिधि कंदसामी पिल्लै का दामान, मौरिस गणपतिय पिल्लै द्वारा मंदिर का पुननवीकरण प्रयत्न अपनाया गया।

मणक्कुल विनायक की कष्पा से तथा पुदफवै के नागरिकों के सहयोग से श्री कंदसामी पिल्लै, तिरुमुडि नटराज चेट्टियार मुत्तु नटैल पिल्लै, पॉल जयराम नारायणदास, मुत्तु गोविन्द पिल्लै नामक बोर्ड ऑफ ट्रस्टियों ने महा कुम्भाभिषेक अनुष्ठानों का आयोजन किया।

सम्माननीय आर.एम. गोविन्दसामी पिल्लै, फ्रेम तैयार करनेवाले व छाता व्यापारी ने मंदिर में उत्सव मूर्ति लगाने संबंधित तथा मूर्ति को नियमित सेवा पूजा कराने के लिए निधि भी निर्माण करने का पहल अपनाया। डॉ सुगुमारन तिरु पॉल जयराम नारायणदास, श्री टी. चिन्नसामी मुदलियार, संतानम प्रेस का मालिक श्री वी.के. पलनिसामी मुदलियार, श्री नटेस पिल्ले

मंदिर प्रबंधन के लिए सदस्य थे । उन्होंने जनता की सहायता के साथ महा कुम्भाभिषेक आयोजन फरवरी 3, 1956 को सफलतापूर्वक किये।

सम्माननीय आर. सेनापती के नेतष्त्व में 52 सदस्यों का समिति का गठन किया गया । प्रबंधन के लिए सदस्य श्री लोकनाथयार, श्री पॉल जयरामन नारायणदास, श्री वी.पी. पलनिसामी मुदलियार, श्री एन. अण्णामलै पिल्ले, श्री रा.मा. गोविन्दसामी पिल्लै, मंदिर की पूजारी यू एन मणि गुरूक्कल सब मिलकर 'नव गुण्डम ' का निर्माण किया और परंपरागत शैव पंथ के अनुसार 10 दिनों के लिए 'अंग पूजा ' का आयोजन किये। फिर 27 अप्रेल 1966, बुधवार को सुबह 9 बजे से 10.30 बजे के बीच, महा पूज्य कॉची कामकोटी पीटाधिपति श्री शंकराचार्य के नेतष्त्व में महा कुम्भाभिषेक आयोजित किये।

विनायक का एक नया उत्सव मूर्ति का स्थापना किया गया । बहुत ही गंभीरता से मार्च 20,1986 को 'जाडिपंथना ' महा कुम्भाभिषेक का आयोजन किया गया । आगे, सभापति कंदप्प मुदलियार, जो पुदुवै षण्मुख वेलायुद मुदलियार का बडा पोता है ने, आम जनता की दर्शन हेतु पवित्र मूर्ति को बाहर ले जाने के लिए विनायक मंदिर को एक सोने पत्ते के साथ प्लेटेड लकडी कॉर दान में दिया।

इसके अलावा, एक 9 फुट वॅचाई की सिल्वर कॉर बीस लाख रूपये लागत में मंदिर प्रशासन द्वारा तैयार किया गया। 21 अप्रेल 1980 को एक विवाह मंडप का निर्माण किया गया। पुदुवै वी.के. पलनिसामी मुदलियार, वी.एन. राजमाणिकम मुदलियार, वी.के. दुरैसामी मुदलियार द्वारा किये गये वित्तीय सहायता इस सिल्वर कॉर बनाने में सहयोग बने। 1994 में शुरू रके, पुननवीकरण कार्य पूर्ति हाने में 4 वर्ष लगा। तीव्र भक्तों द्वारा प्रदत्त वित्तीय सहायता से विवाह मंडप को आगे विस्तार किया गया । विवाह मंडप में कई धार्मिक कार्यकलाप अपना रहे है। पुदुवै के इतिहास में इस तथ्य को सोने के अक्षरों में लिखा जाना है कि महा कुम्भाभिषेक दि 24 जनवरी 1999 को मीन राशि के प्रभाव में सुबह 10.00 बजे से 11.00 बजे

के बीच जयेन्द्र सरस्वती स्वामिगल की उपस्थिति में आयोजित किया गया। भारत के विभिन्न प्रदेशों से हजारों भक्त मणक्कुल विनायक के सामने एकत्रित हुए और उनकी कृपा से परमानंद का अनुभव किये।

मणक्कुल विनायक के लिए मुलम्मे किये गये कार :

रु.70 लाख मूल्य का एक गिल्डड कॉर तैयार किया गया और विनायक के लिए समर्पित किया गया

इस कॉर में विनायक को वर्ष में एक बार बाहर ले जाना अब प्रथा बन गया है। मंदिर के अंदरूनी भाग में तीन बार मुलम्मे किये गये कॉर को या चॉदी की कॉर को परिक्रमण के जैसे खींचना चाहते है उन्हें अपनी भलाई के लिए ऐसे करने के लिए अनुमति दिया जाता है। वह बिना संकट के सफलता पाएँगे।

भक्तों द्वारा प्रशासन कार्यालय में निश्चित समय व तारीख के लिए रकम अदा करके विनायक के लिए विशेष अभिषेक करने की सुविधा प्रदान किया गया है।

मूल मूर्ति के लिए सोने का कवच :

दि 13 जून 2008 को सुबह 9.30 बजे मूल मूर्ति के लिए सोने का कवच डालने संबंधित समारोह आयोजित किया गया। इसमें माननीय मुख्य मंत्री श्री एन. रंगस्वामी, श्री एस.पी. शिवकुमार, एमएलए, चेयरपर्सन, पांडिच्चेरी मुनिसिपॉलिटी, वार्ड सदस्य जिला प्रशासक, हिन्दु धार्मिक धर्मस्व बोर्ड के आयुक्त, कई गणमान्य व्यक्ति, दानी तथा भक्त भाग लिये। इस कवच को 10 किलोग्राम सोना से तैयार किया गया। इन्हें 916.7 केजी वजन की सोना उपयोग करके 14 भागों में किया गया ।

मंदिर के लिए एक अलग वेबसाइट :

वेबसाइट का नाम है www.manakulavinayagartemple.com इस वेबसाइट को 14 नवंबर 2009 को सुबह 10.30 बजे श्री वी. नारायणस्वामी,

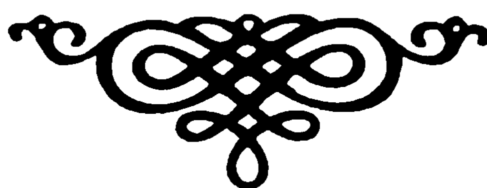
योजना, संसदीय कार्यकलाप व संस्कषति के लिए माननीय राज्य मंत्री, श्री वी. वैद्यलिंगम, जो उस समय पांडिच्चेरी का मुख्य मंत्री था श्री एस.पी. शिवकुमार, एमएलए, श्री एस.पी. शिवकुमार, पांडिच्चेरी मुनिसिपॉलिटी का चेयरपर्सन, वार्ड सदस्य, जिला प्रशासक, हिन्दु धार्मिक धर्मस्व बोर्ड का आयुक्त, अन्य मुख्य अतिथि, दानी तथा भक्तों की उपस्थिति में शुभारंभ किया गया। इस वेबसाइट के जरिये, पुदुचचेरी से बाहर रहनेवाले भक्त, अपनी ओर से अन्नदान (दान) देने तथा अन्य धार्मिक कार्य व अनुष्ठानों की ओर रकम अदा कर सकते है।

सभी अनुष्ठानों से संबंधित विवरण और विभिन्न अनुष्ठानों के लिए अदा किये जाने योग्य शुल्क के बारे में इस वेबसाइट में स्पष्ट रूप से प्रस्तुत किया गया है।

बहुसंख्या भक्तों की विनती के अनुसार 39 टन वाले वातानुकूलन मशीन भक्तों के सुविधा हेतु स्थापिता करने की प्रस्ताव हैं इस परियोजना पुदुच्चेरी के विख्यात नागरिक तथा सभी वीआईपीयों की उपस्थिति में 1 मई 2010 को प्रारंभ किया गया ।

पुदुच्चेरी के लेटिनेंट गवर्नर महामहिम डॉ इक्बॉल सिंह तथा माननीय मुख्य मंत्री री वी वैद्यलिंगम सम्मिलित करके पुदुच्चेरी के मुख्य व्यक्ति की उपस्थिति में 2 मार्च 2011 को सुबह 10 बजे विनायक के उत्सव मूर्ति के लिए सोने की कवच पहनानेवाले त्योहार आयाजित किया गया था। इस कवच 5 किलोग्राम वजनवाले सोने से बनाया गया है। विल्व पत्तों से बनाये गये बंदरवार बनाया गया और इसका वजन 1¾ किलोग्राम रहा।

मंदिर ब्रह्मोत्सव 'आवणी' में शुरू होकर प्रत्येक वर्ष पूर्ण चंद्र में समाप्त होता है।

Le début historique du temple Manakula Vinayagar Koil à Pondichéry

La ville de Pondichéry est dans une position bien en vue dans la croissance spirituelle et se trouve dans le sous-continent indien. Le temple d'Arulmigu Vinayagar prend la place d'honneur parmi les points de repère importants dans cette ville. L'histoire de ce temple est intimement lié à l'histoire de Pondichéry. Il est l'un des endroits les plus anciennes et les plus célèbres de culte ici. En plus d'être une attraction touristique en raison de son importance historique, c'est aussi un centre spirituel.

Il est situé dans la rue de Manakula Vinayagar. Derrière elle, est un long canal qui divise la ville en deux parties. Sud de celui-ci est Jawaharlal Nehru Street, anciennement connu sous le nom Duplex rue et au nord de celui-ci est Amabalathu Adum Aiyar rue. Dans son sud sont une halle couverte et un jardin de fleurs. A l'ouest, il ya des logements appartenant à ce temple.

La raison de son nom:

Il ya une raison pour son être appelé Manarkula Vinayagar. Il se passe qu'il y avait eu un réservoir d'eau très près du site où le temple est maintenant situé. Il avait été rempli de sable. Les dévots placé le Vinayagar sur la rive du réservoir et effectué régulièrement aux offices

religieux. D'où la Vinayagar est venu à être appelé Manarkula Vinayagar.

Il ya des preuves documentaires pour établir que ce temple est très ancien. Les historiens, qui ont écrit sur l'ancienneté de Pondichéry, ont déclaré que ce temple doit avoir été construit près de la côte bien avant 15ème siècle après JC Ce temple est mentionné dans le Journal d'Ananda Rangaplillai qu'il a écrit il ya 250 ans.

Au cours du temps, le temple qu'on appellait traditionnellement comme Manarkular Vinayagar est devenu connu sous le nom Manakula Vinayagar temple.

Un saint connu sous le nom Thollaikadhu Swamigal (un saint avec des oreilles percées) qui séjournait à Pillaithottam à Pondichéry, avait l'habitude de visiter ce temple régulièrement et de fournir des services tous les jours. Quand il est décédé, il a été enterré dans l'enceinte du temple.

Il est un fait bien connu que les voyants et les mystiques comme "bohar", "Dhanvanthari", ont leurs tombes (sépultures) à Palani et Vaitheeswaran koil respectivement

Preuve par ouï-dire:

Il est entendu dire par des gens que le peuple français, qui a régné Pondichéry, jeté l'idole de Ganesh dans la mer et à leur grande surprise et la perplexité à chaque fois qu'ils jeta l'idole dans la mer, il est retourné à la rive infailliblement.

Un journal a été lancé sur le premier Novembre 1923. Thiru N. Venkatachala Naicker de Orleanpet l'un des étudiants de Maha Vidwan P.A. Periasamy de Pudupalayam publié la revue "Achukal piviruthini" pendant plusieurs années. Dans ce journal (page 6, numéro 20) les détails du temple ont été imprimés.

Localisation du Temple:

Bien que Pondichéry n'était pas considéré comme une grande ville dans les temps anciens, il existait comme une belle ville avec un grand nombre de personnes qui étaient hautement civilisé et remarquablement prospère. Ce qui est actuellement appelé Manakula Vinayagar rue avait été appelé comme la rue des tisserands '(Rue de Tisserands)' avant l'entrée des Français.

Sur les deux côtés des rues, il y avait des arbres. Avant le jour parut, les tisserands ne commencer à préparer les discussions pour la fabrication de tissus. Les chiffons tisses a la main qui sont faites ici ont été exportés vers les pays occidentaux. Il y avait deux variétés de variétés chiffons grossiers et fins (mousseline) variétés.

Dans ces jours, les gens ordinaires se levait à l'aube, prendre un bain dans les réservoirs et les lacs environnants et vous adorerez la Vinayagar sur la rive avant qu'ils vaquaient à leurs tâches. Des chars ont été trouvés dans le milieu de la végétation dense. Même aujourd'hui, un réservoir peut être trouvée dans la zone Lalada Amman Temple entouré par des murs opposés à Gingee Salai Maidan. Il y avait eu marais salants près de la côte. Le canal de sel ancien de l'eau est devenue le Grand Canal de transport des eaux usées, à côté de la Salai Gingee.

Il est dit que Thiru Ananda Rangapillai, les rois journal de noix de bétel a été mart situé à l'ouest du canal d'eau salée. Le tisserands adoré Arulmigu Manarkula Vinayagar, qui a été installé sous l'arbre peepul à proximité du réservoir rempli de sable. Il y avait eu une image en pierre de cobra sous l'arbre. Les tisserands vaquaient à leurs emplois seulement après adorer ces deux images.

Les chrétiens et les musulmans ont vécu en tant que minorités à Pondichéry dans le milieu du 17ème siècle. Il y avait plus de trois églises pour les chrétiens et trois mosquées pour les musulmans. Dans son histoire de Pondichéry, 'Kastane Despos' a mentionné qu'il y avait

deux temples importants pour les Tamouls, l'un était dans la rue des tisserands tandis que l'autre était à Chennai route.

Lorsque Law de Lauriston est arrivé en 1765 pour prendre possession de la place, il y avait à peine une maison qui est restée intacte et il était difficile de reconnaître, même les contours de la vieille ville au milieu des monceaux de ruines qui se trouvaient tout autour. À l'exception de deux temples ne restait plus rien pour indiquer le débordement et le règlement populaires - Répertoire de l'Inde-Union territoire de Pondichéry (page 1193). Comme par des notes historiques, le présent Manakula Vinayagar rue a été appelé comme Tisserands rue pendant le temps de "François Mardane"et meme avant son temps. Par conséquent, ce sont les tisserands qui, le premier a adoré le Vinayagar Manarkula assis sous l'arbre peepul sur la rive du réservoir. Senguthar Mudaliyars Chettiars et Devangu Chettiars étaient les deux communautés de tissage.

Le peuple français a appelé la zone à l'est du canal d'eau salée comme la Ville Blanche et la zone ouest de la ville comme Ville Noire. Ils chassèrent les Tamouls, les Telugus et les musulmans de la partie orientale de la ville et ont construits des manoirs pour eux-mêmes. Les Sengunthar Mudaliyars qui vivait dans cet endroit pour un long temps, ont créés une longue rue pour eux-mêmes et l'a appelé «la rue Kaikolar" pour un certain nombre d'années. Plus tard, il en vint à être appelé comme "Calve Subbaraya rue Pillai".

Une partie de la "Seda Chettiars" qui avaient vécu dans l'ancienne rue de la Tisserands, se sont démenagé à Muthialpet région et menée avec leur profession et leur commerce.

La grandeur du Sri Manakula Temple Vinayagar et son administrateur:

La plupart des Indiens savent que ce temple est situé à Pondichéry. Même les touristes d'aujourd'hui en provenance de pays étrangers visitent le temple et l'écoute de son histoire racontée par leurs guides.

De la même manière que quelques temples en Inde sont d'une importance historique, ce temple est d'une importance historique à l'égard de Pondichéry.

La divinité n'est pas seulement le protecteur de tout le monde mais il est également inscrit dans le cœur de chacun dans le territoire. Installé à l'origine par un sage inconnu sur la rive d'un réservoir d'eau rempli de sable dans le désert de Puduvai, cette divinité avait été adoré par un ermite appelé "MORTANDI" dans le cours de sa vie. L'existence d'un village connu sous le nom "MORTANDI CHAVADY", cinq miles de Puduvai porte témoignage à la vérité de cette histoire.

La divinité est restée inébranlable dans la rue dans laquelle les non-hindous et les dirigeants vécu. Les souverains étrangers avaient fait plusieurs tentatives mouvementées pour lui ôter de sa place en utilisant leur autorité et le pouvoir, mais en vain. Quand ils ont subi des difficultés dans des formes différentes, ils ont réalisé leur bévue et est devenu Ses dévots. La grandeur de ce temple est tout à fait évident de l'histoire orale qui a été transmis d'une génération à l'autre.

Depuis, il bénéficie de tous les désirs de ses fidèles, ils ont construit un temple, rempli le réservoir et tendaient le nord jardin de fleurs avec précaution. Certains il ya 127 ans, Puduvai "Upathiyayar Subbu Ramasamy Mudaliayar" a écrit un livre avec le titre Ellaiamman Padham. Dans ce livre il a écrit des chansons invocatoires ssur Manakula Vinayagar.

La grandeur du Temple:

Le président du Conseil d'administration, l'avocat Ramachandra Chettiar a présenté un Lingam de cristal pour ce temple sur le 8 décembre 1968. Il a été installé à ses propres frais dans la presence PT Jatti, le gouverneur. Depuis lors, tous les jours un rite special «Abishekam» est effectué régulièrement à 10 heures le matin. Beaucoup de gens éminents de Puduvai pensé de l'élargissement du passage sud similaire au passage du Nord de sorte qu'il n'y aurait pas de difficulté

que ce soit pour les dévots pour tout le monde ou pour la divinité à effectuer le tour du sanctuaire intime reprises du festival. La Mère de Sri Aurobindo Ashram s'avança et volontairement fait don de 10 610 pieds carrés Sur une superficie Ashram sur le 25 décembre 1968. Plus tard, Vinayagar et Subramaniyar mandapam est venu à être construit récemment. Avec l'aide de nombreuses personnes éminentes. Formes multiples Vinayagar et des caractéristiques particulières Murugan Arupadai veedu de style narratif dans ont été coupés en relief sur la paroi intérieure du sud et sur la paroi intérieure du Nord respectivement.

Une cuisine (Mada Palli) a été construite pour Vinayagar. Les Idoles (Urchava murthy) ont été installés dans une structure spécialement construite en béton avec des murs embarqué (marqueterie) avec des miroirs et de pierres de cristal. Les sièges des idoles sont couverts magnifiquement avec placage en laiton.

Thiru Na Mani, le prêtre du temple a destiné de mettre en place un portique (Mandap) couvrant la largeur de la rue adjacente à Raja Gopuram. Par la grâce de Dieu, il en vint à être construit avec l'aide des contributions recueillies à partir d'un certain nombre de bienfaiteurs et d'un certain nombre de fidèles et avec le consentement de Thiru E. Goubert, le maire de l'époque et avec le consentement de Thiru BT Jattia alors le vice-président de l'Inde sur le 6 janvier 1975 à 18:00. Plein de devots se pressaient sur le temple et ont reçu le Prasadam béni avec une foi complète et en toute humilité. Le Conseil d'administration est admirablement portant sur ses devoirs religieux avec les meilleures intentions pour les avantages de tous. L'existence de temple séparé consacré à Vinayagar à Pondichéry est une seule de ses sortes dans le sous-continent indien et il est une caractéristique distincte de Pondichéry.

Les résidents de Pondichéry et Manakula Vinayagar:

En 1880, seulement après que les chansons de dévotion sur le Sri Manakula Vinayagar avait été chanté par PA Periasamy Pilli, S. Manika

Pillai et Rathina Pillai que les chants dévotionnels d'autres divinités ont été chantées. Ce fait est mentíonné par les historiens.

Sri Sri Nagalinga La Swamigal a composé une chanson incantatoire adressée au Manakula Vinayagar "Panjarathinam" V. Pudhur K. Reddiyar Vengadasamy a rédigé des notes explicatives pour cette chanson Sri Sami Ponnupillai chanté une "Pathigam" sur le Sri Manakula Vinayagar en 1895 AD.

En 1918 A.D., Pandit Subburaya Pathar a chanté le Manakula Vinayagar Pathigam.

En 1936, Yazhpanam Thenkovai S. Kandaya Pillai a chanté des chants dévotionnels sur Sri Manakula Vinayagar. Puduvai K. Pillai Somasundaram a écrit un livre sur Padhigams sur Vinayagar.

La mention de Manakula Vinayagar dans l'agenda d'Ananda Rangar:

Ananda Rangar a mentionne a propos du reservoir remppli du sable et Manakula Vinayagar. La référence se trouve à la page 17 de la cinquième partie et à la page 365 de la cinquième partie de son journal qu'il a ecrit il y a 250 ans.

Du journal d'Ananda Rangapillai, nous pouvons comprendre clairement qu'il y avait un réservoir rempli de sable et un temple de Pillaiyar sur sa rive à Pondichéry. Il ya un petit trou dans le coin sud-est de l'angle d'incendie de piédestal Vinayagar dans le temple intime. Si on souleve la plaque supérieure du piédestal, une petite fosse apparaît. Dans cette fosse, il ya du sable, d'autrefois, ce qui témoigne de la véracité de la déclaration sur le réservoir. Quelque cinq cents ans, les gens mettent en place un toit au-dessus de l'idole Vinayagar installé sur la rive du réservoir et a offert des prières régulièrement. Plus tard, ils ont créé un sanctuaire intime et placer l'idole. Ils ont créé un jardin et un jardin de fleurs et a soulevé un mur autour d'elle et ont fait une porte d'entrée. Cette porte avait été réalisée avec des panneaux en

bois avec un trou par lequel les dévots pourraient jeter un coup d'oeil à la divinité. Il a été fait par les Sengunthars et les Devangars.

Les Objections et les obstacles aux fêtes religieuses:

Les Chrétiens de l'époque a déclaré que le Pillaiar ne doit pas être prise en procession au cours de Pâques et le dimanche.En 1701, Le gouverneur a également émis une ordonnance à cet effet. En outre, on a tenté de démolir le temple et de casser les idoles.Les Hindous ont manifesté leur protestation d'en faire une greve industrielle encore. Près de 15.000 personnes avaient décidé de faire un exode massif.

Le gouverneur de l'époque, François Mardein est allé à la porte de Chennai avec quelques policiers et les persuada de renoncer à leur décision car il était préjudiciable aux intérêts de la société. Ils ont réalisé que la production de divers biens qui ont été produites pour l'exportation serait durement touchée et que l'exportation et le commerce d'importation serait en péril. Ainsi, le gouverneur a discuté de cette situation défavorable avec les prêtres, les dignitaires des laïcs et les nobles, dans son palais et a invité les manifestants en colère dans son palais ce soir-là lui-même pour un règlement négocié.

Le gouverneur et les gens ont discuté de l'affaire en question pendant plusieurs heures et enfin le gouverneur accédé à la demande du peuple pour le statu quo. Dans le même temps le gouverneur a insisté qu'ils doivent obtenir une autorisation officielle chaque année pour mettre hors service l'idole en procession et pour l'affichage de feux d'artifice lors des fêtes. Mais, après trois ans, le gouverneur a refusé la permission. Il y avait une absence totale de liberté de religion. Les gens étaient en détresse. Ils sont allés dans la mesure de décider de quitter la place pour de bon.

Les tisserands en fait appel devant la Commission royale d'enquête à la courge ordre du gouverneur et de leur permettre de revenir au statu quo ante. La commission a donné son assentiment. Le lendemain, les tisserands baignait le Pillayar avec de l'eau de curcuma mélangé

dans un réservoir d'eau. V. Sivamathi Segar a mentionné cet événement dans son livre, "Puduvai et Manakula Vinayagar"

Une fois, certaines des personnes de castes et les chrétiens entra dans le temple et ont tout saccagé, abattant les lampes allumées, déchirant les écrans de soie et de briser les idoles de cuivre. Le perturbé hindous veillaient la nuit pour prévenir la récurrence d'un tel acte malencontreux et atroce. La situation semblait s'aggraver. Thiru Ananda Rangapillai a demandé au gouverneur de rencontrer les gens et luer sauver de la situation.

Lors de la réunion, le peuple demanda à l'unisson le droit de suivre leurs principes et pratiques religieuses que dans les jours de la domination hollandaise (les Hollandais a décidé de Pondichéry septembre 1693 à Mars 1699 AD). Après une longue délibération, il a été admis par les deux parties que "Puja" pourraient être effectuées le vendredi, sans la fanfare habituelle et la danse par les courtisanes. Le gouvernement a également adopté une loi permettant : Manakula Vinayagar à prendre pour le bord de mer le jour de "Masi Magam". Il a été déclaré dans la loi que les autres divinités doit accompagner Manakula Vinayagar et non LE précéder sur le rivage de la mer.

Le miracle accompli par Vinayagar:

La tradition orale veut que, à ce stade, un Français jette dans la mer l'idole de Vinayagar et que l'idole a été reconnu coupable d'avoir remis à sa place d'origine. Ceci a été répété deux fois. Les officiers, les prêtres et les laïcs chrétiens ont été remplis de crainte et d'émerveillement. À la suite de cet événement miraculeux, ils ont permis les Hindous de pratiquer les rites religieux les Vendredi et à célébrer les fêtes sans obstacle ni entrave.

Historiquement, toutes les personnes qui vivaient dans la rue Manakula Vinayagar étaient des tisserands. Par conséquent, cette rue a été connue comme la rue des tisserands (Rue de Tisserands). Un officier français Orlean par nom a été nommé aide de camp du

gouverneur. C'est au cours de son temps que l'idole de Manakula Vinayagar fut jeté dans la mer et a été trouvé à sa place d'origine le lendemain.

Blanc Pillaiyar.

à un moment donné, ceux qui étaient responsables de la démolition du temple devient son bienfaiteur. Jusqu'à il ya quelques années, le temple avait été appelé "Vellai Pillaiyar Koil". En effet, le pilliayar avait été adoré par les gens blancs eux-mêmes. Même aujourd'hui, sans distinction de race, de langue, de caste et de croyance, les gens en provenance de pays étrangers visitent ce temple et le culte Manakula Vinayagar et de bénéficier de ses bénédictions.

Il est à noter que le temple ne fut jamais soumis à attaquer quand Dupleix était le gouverneur de Pondichéry.

Savants qui ont payé hommage au Sri Manakula Vinayagar:

Subramania Bharathar et Vave Su Aiyar sont deux des personnes notables qui ont payé hommage et adoré le Vinayagar. Bharathiar a chanté une chanson connue sous le nom "Vinayagar Nanmanimalai:. Cette chanson est inscrit sur le mur de ce temple.

La plantation du mât:

Un drapeau fait de bois de teck a été mis en place dans le temple en 1955 par Thiru Natesa Pillai Kuppusamy, un célèbre marchand de bois. En 30-08-1957, un Indien du Nord a fait dorée le pôle à ses propres frais. Lorsque la question de la mise en place du mât est venu vers le haut pour la discussion, Thirumudi N. Sethuraman suggéré que le Grand annuel (Bramaorchavam) Festival doit etre lieu régulièrement chaque année. Depuis 1909, chaque année Thiru Natesa Kuppusamy Pillai avait été effectuer Abishekam tôt le matin sur le premier jour du mois tamoul connu sous le nom "Chitrai". Après lui, un héritier de son, Thiru Natesa. K. Pillai a été Arthanathan effectuer Abishekam de la

même manière jusqu'à ce jour. Depuis lors, le grand festival annuel a été célébrée régulièrement et grandement.

Les Détails de la rénovation du Temple:

Il y avait un grief qu'une telle grandement un temple populaire n'avait pas de mobiles idole (Urchava Moorthy). A titre de redresser ce grief, une tentative de rénover le temple a été faite par Maurice Ganapathia Pillai, le fils-frère de Thiru Karunanidhi Pillai Kandasamy.

Par la grâce de Sri Manakula Vinayagar et sans réserve avec la coopération des résidents de Puduvai, le Conseil d'administration, à savoir, le Sri Kandasamy Pillai, Thirumudi Nataraja Chettiar Muthu Natesa Pillai, Paul Jayaram Narayanadoss, Muthu Govinda Pillai a effectué les rites de consécration Mega pour le temple rénové sur une grande échelle avec toute la diligence cérémonie.

Respecté R.M. Govindasamy Pillai, l'encadreur et marchand de parapluies, a pris l'initiative à obtenir le mobile idol Pillaiyar installée dans le temple et à obtenir un fonds créé pour effectuer le puja régulier à l'idole. Le Dr Paul Sugumaran Thiru Jayaram Narayanadoss, Thiru T. Chinnsamy Mudaliar, le propriétaire de Santhanam presse VK Thiru Palanisamy Mudaliar, Thiru Muthu Natesa Pillai qui étaient membres de l'administration du Temple, ont merveilleusement execute le "Maha Kumbabishekam" avec l'aide du public le 3 février 1956.

Un comité de 52 membres a été constitué à la tête de R. Senapathy respecté. Les membres de l'Administration, Thiru Lokanathayar, Thiru Paul Jayaraman Narayanadoss, Thiru VP Palanisamy Mudaliyar, Thiru N. Annamali Pillai, Thiru. Ra. Ma. Govindasamy Pillai, le prêtre du temple U.N. Mani Gurukal, joint ensemble et construit "Nava Gundam" et mené "Anga Pujai" pendant dix jours en accord avec Saiva culte traditionnel. Puis, ils ont joué "Maha Kumbabishekam d'une manière grandiose en Mercredi le 27 Avril 1966 entre 9h et 10h30, en présence d'août de son Peedathipathy Sainteté Kanchi Kamakodi., Saint-Sankararachariyar.

Une nouvelle idole mobile Vinayagar en cours d'installation "Jadipanthana" Maha Kumbabishekam a été fait le 20 Mars 1986 qui etait très impressionnante. En outre, Sabapathy Kandappa Mudaliar, l'arrière petit-fils de Puduvai Shanmuga Mudaliar Velayuda fait don d'une voiture en bois plaqué de feuilles d'or au temple Vinayagar pour la Saint Idol à prendre à l'extérieur pour le Dharshan public.

En dehors de cela, une voiture de 9 pieds de haut d'argent a été faite par le Administarion du Temple à une vingtaine de roupies de lakh de coûts. Une salle de mariage a été construite le 21 Avril 1980. La contribution monétaire faite par Puduvai V.K. Palanisamy Mudaliar, V.N. Rajamanickam Mudalir, V.K. Duraisam Mudaliar allé dans la fabrication de la voiture d'Argent. Commencez en 1994, les travaux de rénovation a pris quatre ans pour son achèvement. La salle des mariages encore élargi en raison de l'aide pécuniaire fourni par l'ardent consacre. Divers activités religieuses sont menées dans la salle de mariage. Le fait que le Maha Kumbabishekam a été célébré le dimanche 24 janvier 1999 entre 10 h et 11 h dans le saint influence et la présence de Jayandra Sarawati Swamigal doit être graver en lettres d'or dans l'histoire de Puduvai. Des milliers de fidèles de plusieurs parties de l'Inde se sont rassemblés devant Manakula Vinayagar et ont été submergés par l'extase et apprécié ses bénédictions.

Une voiture dorée pour Manarkula Vinayagar:

Une valeur de voitures dorée autour de Rs. 70 lacs, a été faite et dédiée à Vinayagar

Prenant le Vinayagar dehors une fois par an dans cette voiture est devenue coutumière. Ces dévots qui souhaitent transporter la voiture soit doré ou la voiture d'argent dans un cercle autour du sanctuaire intérieur trois fois sont autorisés à faire quelque chose de bon. Nous allons réussir sans la moindre difficulté.

Les dévots sont fournis avec l'installation d'avoir Abishekam spéciale réalisée pour le Vinayagar en payant les frais ultérieurs dans le bureau de l'administration et de réserver la date et le temps.

Armure dore pour la Divinité principale:

La fonction de l'accoutering de la principale Diviite acev une armure d'or a eu lieu le 13 Juin 2008 à 9h30. Il a été assisté par le ministre en chef honorable, Thiru N. Rangasamy, député Thiru SP Sivakumar, personne présidente de Pondichéry municipalite, membre de la paroisse, district Adminstrator, commissaire de l'Hindu Religious Conseil de dotation, plusieurs dignitaires, les donateurs et les fidèles ont assisté à la fonction. L'armure a été faite de la 10 kg d'or. Il a été composé de 14 pièces avec un poids de 916,7 kg d'or.

Un site distinct sur l'internet pour le temple.

www.manakulavinayagartemple.com est le site du temple sur l'Internet. Ce site a été lancé le 14 novembre 2009 à 10h30. en présence de V. Thiru Narayanasamy, Honorable Ministre de l'Union d'Etat de la Planification, des Affaires parlementaires et de la culture, Thiru V. Vaithilingam, le ministre dix chef de Pondichéry, député Thiru SP Sivakumar, président de la municipalité de Pondichéry le membre Ward, l'Administrateur du district, le Commissaire du Conseil de dotation religieuse hindoue, d'autres personnes emminents de pondichery, les donateurs et les dévots. Grâce à ce site, les dévots de Pondichéry et de l'extérieur peuvent faire le don (Annadhanam) et aussi fixer la date et le temps vers la performance de certains rites religieux et d'autres ritualisme sur leur nom.

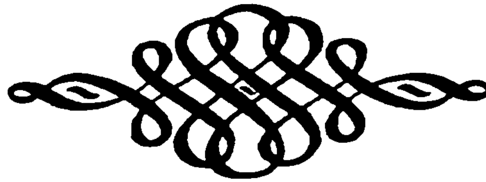
Détails de tous les actes rituels de culte et des différentes sommes à payer sur la base des différents types de rituels sont meublées très clairement sur le site.

À la demande des fidèles innombrables, un climatiseur pesant 39 tonnes a été proposé pour être installé pour leur confort. Le projet a été inauguré le 1er mai 2010 en présence des citoyens éminents résidant à Pondichéry.

La fonction de l'enfilage d'une armure d'or pour l'idole mobile Vinayagar a eu lieu le 2 Mars 2011 à 10h en présence de Son Excellence, le lieutenant-gouverneur de Pondichéry, le Dr Iqbal Sing et autres personnes très importantes de Pondichéry, y compris la puis Honorable ministre en chef Thiru V. Vaithilingam. L'armure a été faite d'or pesant 5 kg. Un feston de la "Vilva" laisse a également été faite et son poids est 1¾ kg.

Bramorchavam.

Chaque année, le Bramorchavam du Temple commence au mois de "Avani" et se termine le jour de pleine lune.

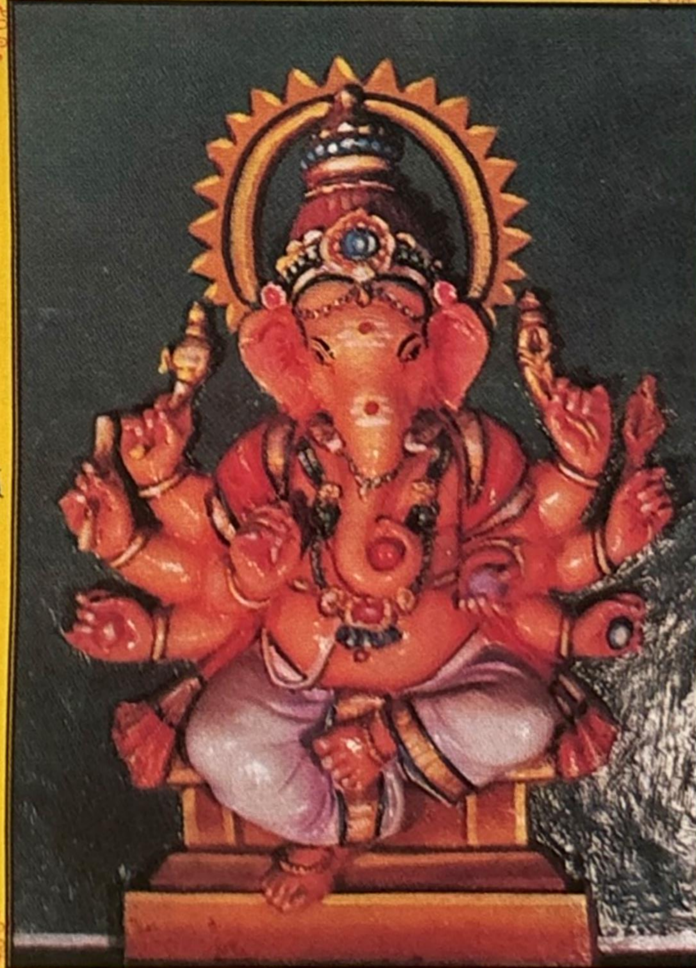

பால கணபதி

BALA GANAPATHY

தருண கணபதி

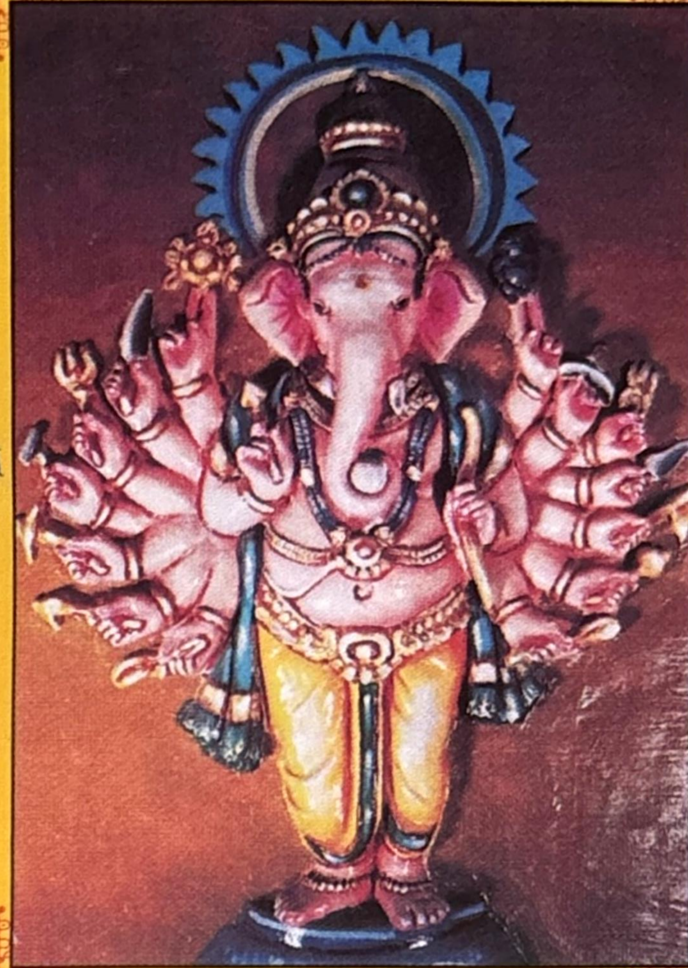
THARUNA GANAPATHY

பக்தி கணபதி

BHAKTHI GANAPATHY

வீர கணபதி

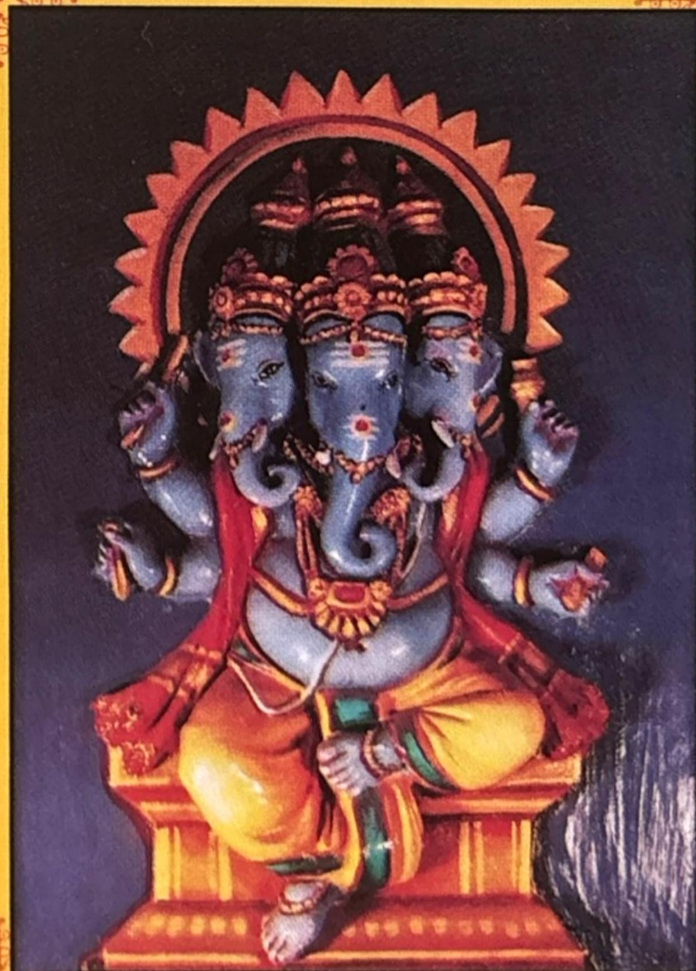
VEERA GANAPATHY

சக்தி கணபதி

SAKTHI GANAPATHY

துவிஜ கணபதி

DWEJHA GANAPATHY

சித்தி கணபதி

SITHI GANAPATHY

உச்சிஷ்ட கணபதி

UTCHITTA GANAPATHY

விக்ன கணபதி

VIGNA GANAPATHY

க்ஷிப்ர கணபதி

SHIPRA GANAPATHY

ஏரம்ப கணபதி

HERAMBJA GANAPATHY

லட்சுமி கணபதி

LAKSHMI GANAPATHY

மஹா கணபதி

MAHA GANAPATHY

விஜய கணபதி

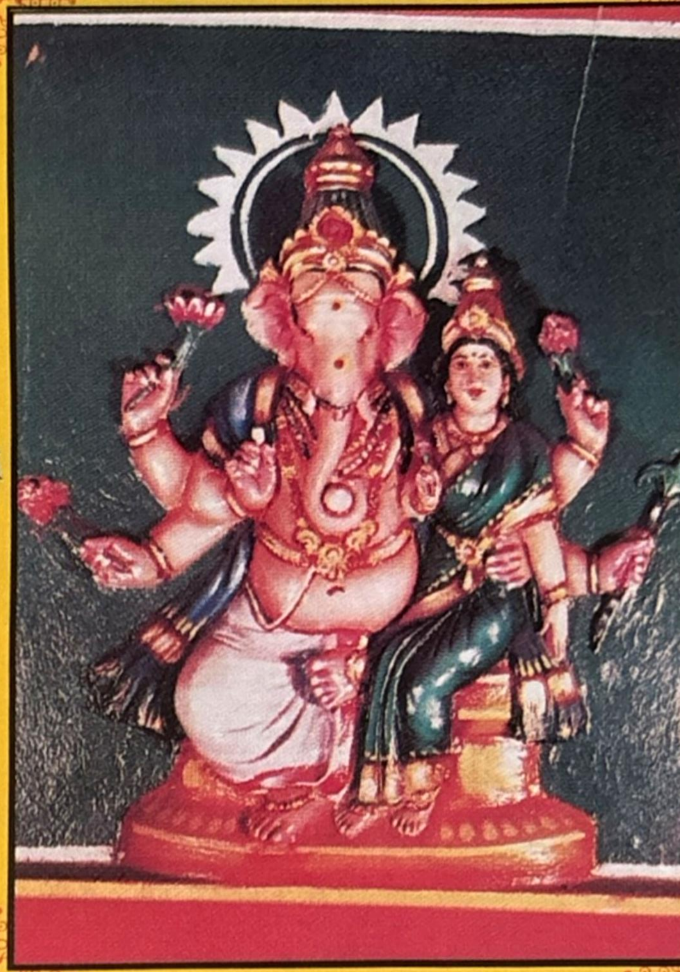
VIJAYA GANAPATHY

நர்த்தன கணபதி

NARTHANA GANAPATHY

ஊர்த்துவ கணபதி

OOERTHAVA GANAPATHY

ஏகாட்சர கணபதி

EKATCHARA GANAPATHY

வரக கணபதி

VARAGA GANAPATHY

திரயாக்ஷ்ர கணபதி

DHIRAYATCHARA GANAPATHY

க்ஷிப்ர பிரசாத கணபதி

SHIPRAPRASADA GANAPATHY

ஹரித்திரா கணபதி

HARITHRA GANAPATHY

ஏகதந்த கணபதி

EKADHANDA GANAPATHY

சிருஷ்டி கணபதி

SIRUSHTI GANAPATHY

உத்தண்ட கணபதி

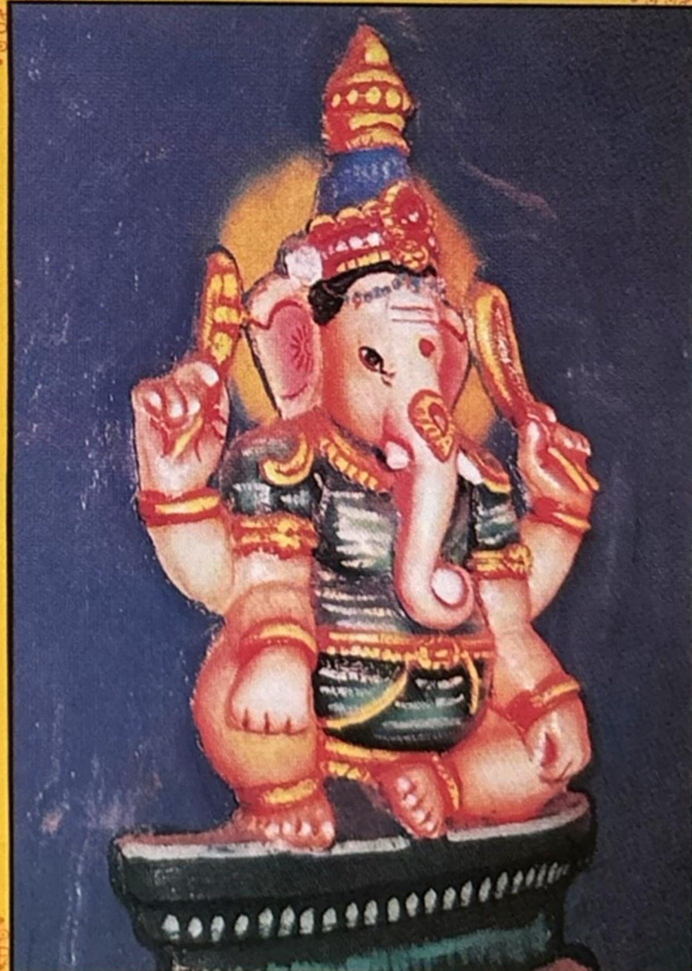
UTHANDA GANAPATHY

ரணமோசன கணபதி

RANAMOSANA GANAPATHY

துண்டி கணபதி

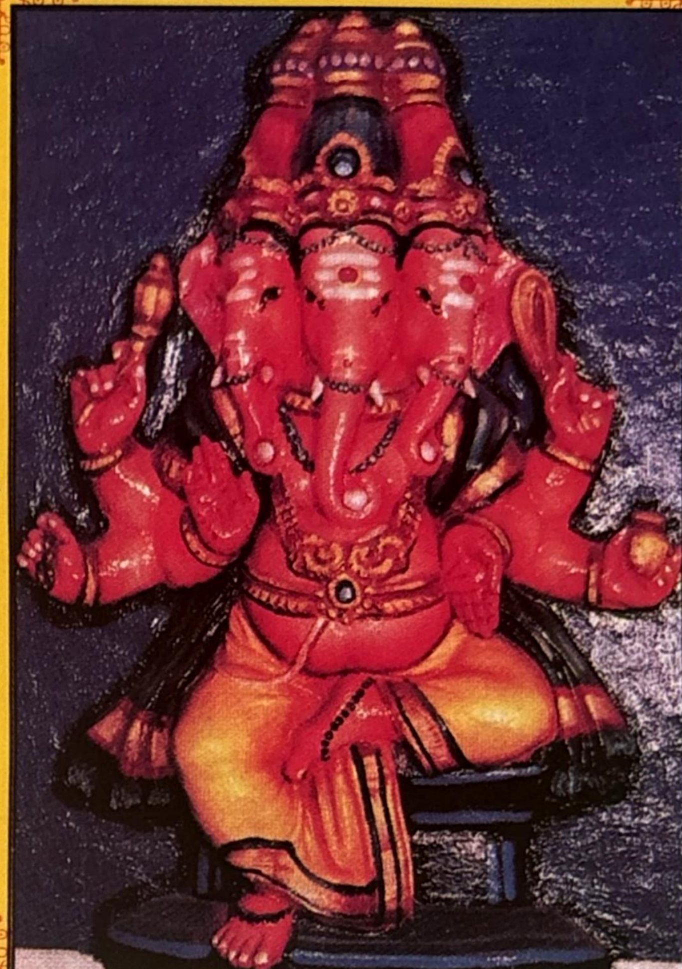
DUNDI GANAPATHY

துவிமுக கணபதி

DHVVIMUGA GANAPATHY

மும்முக கணபதி

THIRIMUGA GANAPATHY

சிங்க கணபதி

SINGHA GANAPATHY

யோக கணபதி

YOGA GANAPATHY

துர்க்கா கணபதி

DURGA GANAPATHY

சங்கடஹர கணபதி

SANKATAHARA GANAPATHY

கணேசா உருவம் வெண்கலத்தில் இந்தோ - சைனா

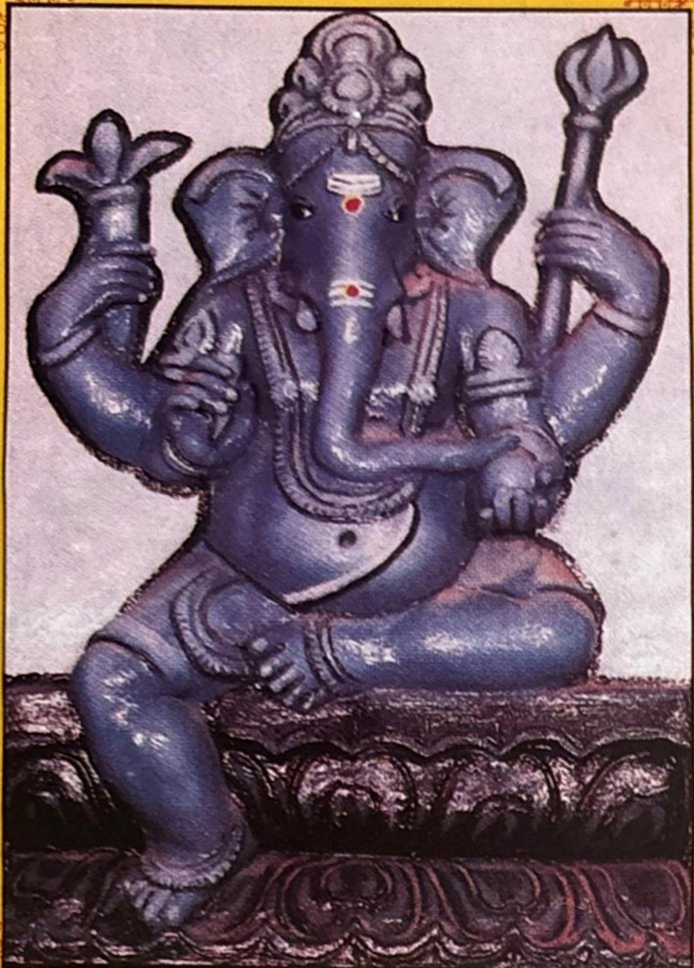
GANESHA BRONZE IMAGE INDO CHINA

கணேசா இந்தோனேஷியா

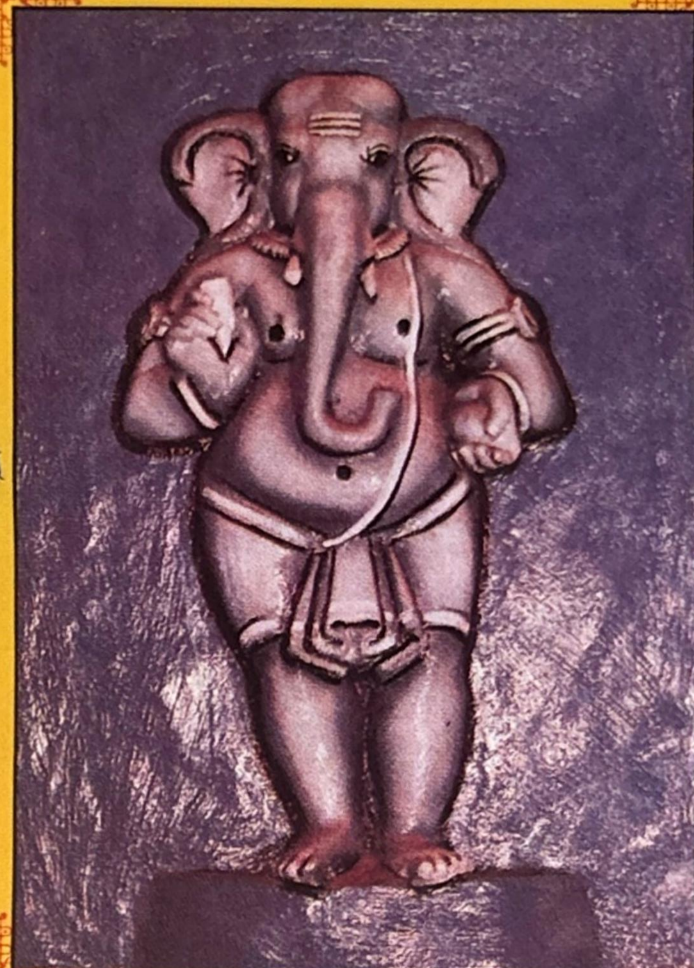
GANESHA STONE IMAGE INDONESIA

ரேடிஷ் கையில் ஏந்தியா கணேசா பங்களாதேசம்

GANESHA HOLDING RADISH, BANGALADESH

கணேசா கம்போடியா 7-ம் நூற்றாண்டு

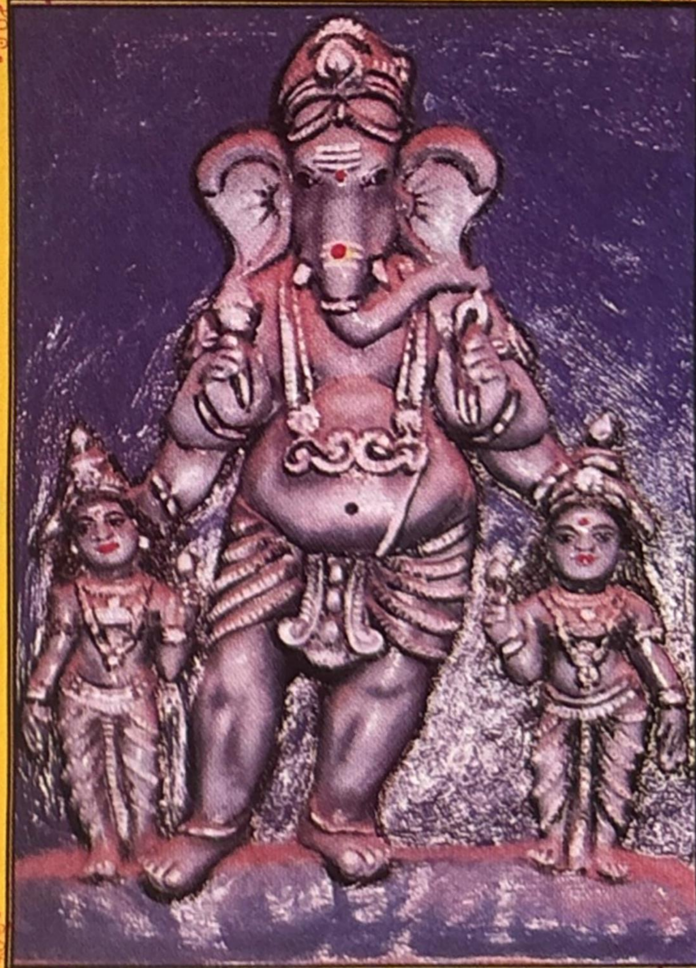
GANESHA COMBODIA 7TH CENTURY

விநாயகர் சைனாவிலிருந்து

VINAYAKA FROM CHINA

கணேசா காபூல் 4-ம் நூற்றாண்டு

GANESHA MARBLE KABUL 4TH CENTURY

கணேசா மதுரா - 5ம் நூற்றாண்டு

GANESHA IN MATURA 5TH CENTURY

கணேசா - 6ம் நூற்றாண்டு

GANESHA 6TH CENTURY

கணேசா வியட்நாம் 8-ம் நூற்றாண்டு

GANESHA VIETNAM 8TH CENTURY

கணேசா பரா இந்தோனேஷியா

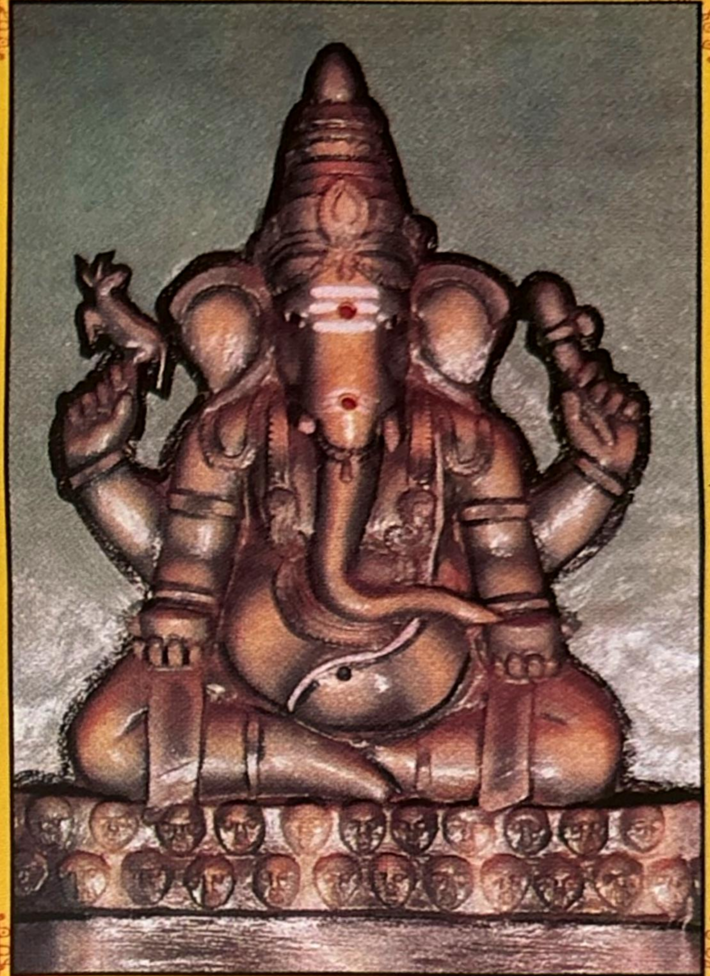
GANESHA BARA INDONESIA

கணேசா ஜாவா இந்தோனேஷியா

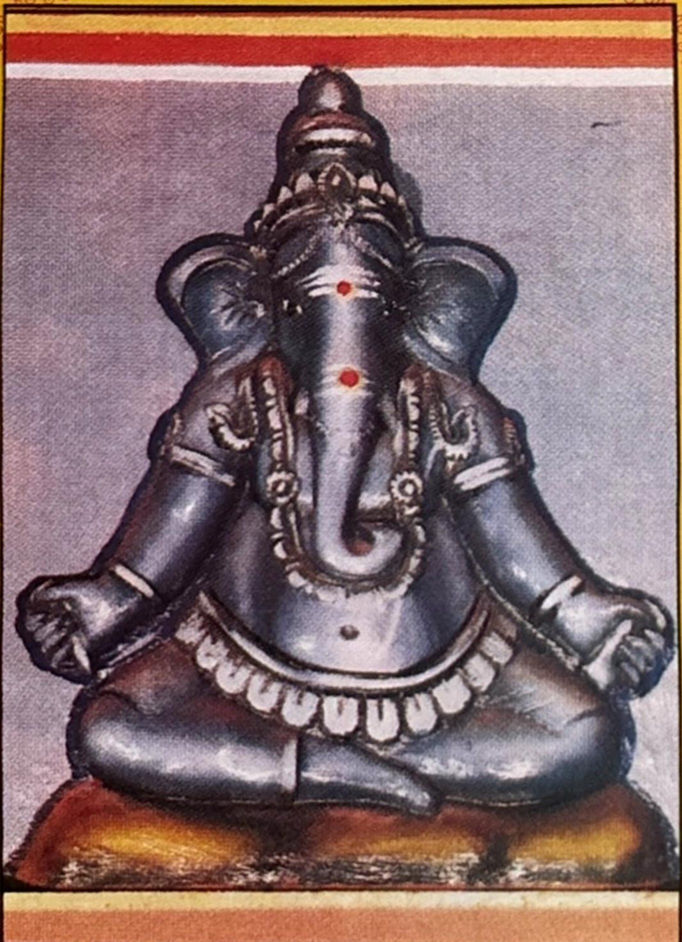
GANESHA JAVA INDONESIA 1300 A.D

கணேசா (வெண்கலம் உருவம்) ஜாவாவிலிருந்து

GANESHA BRONZE IMAGE FROM JAVA

விநாயகர் வெண்கலம் கம்போடியன்

VINAYAGAR COMBODIAN BRONZE IMAGE

கணேசா (வெண்கலம்) போர்னியோ

GANESHA IN BRONZE BORNEO

கணேசா புத்தரைப்போல் அமர்ந்த நிலை

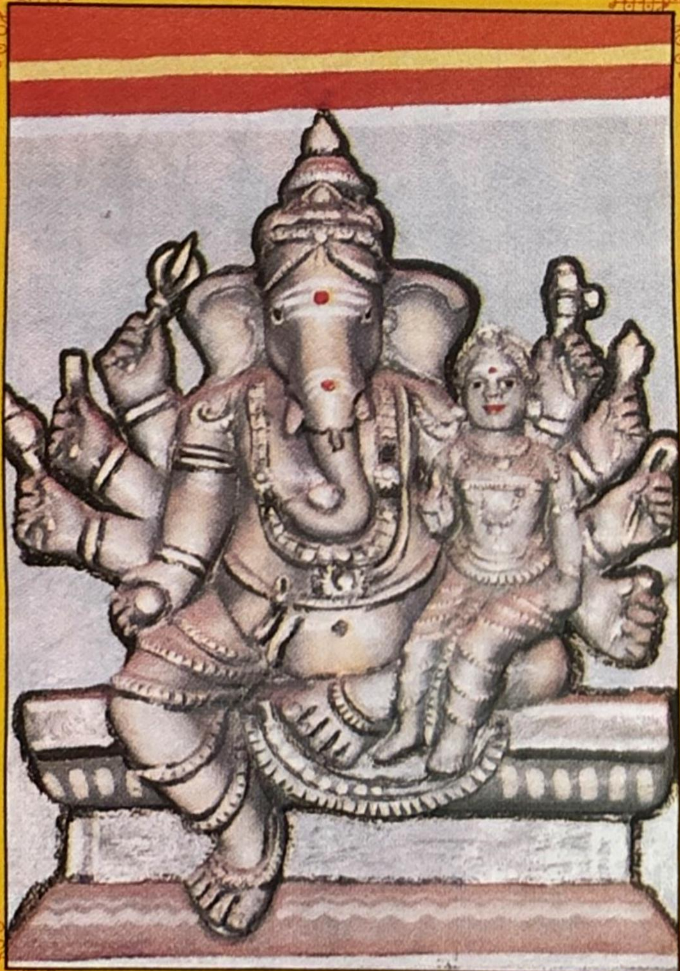
GANESHA IN POSE OF BUDDHA

கணேசர் ஸ்ரீலங்கா

GANESHA SRILANKA

டாக்காவில் உள்ள ஹேரம்ப கணசா

HERAMBA GANESHA MUNSHIG DISTRICT DACCA

அயுத்தியன் கணேசா (வெண்கலம்)

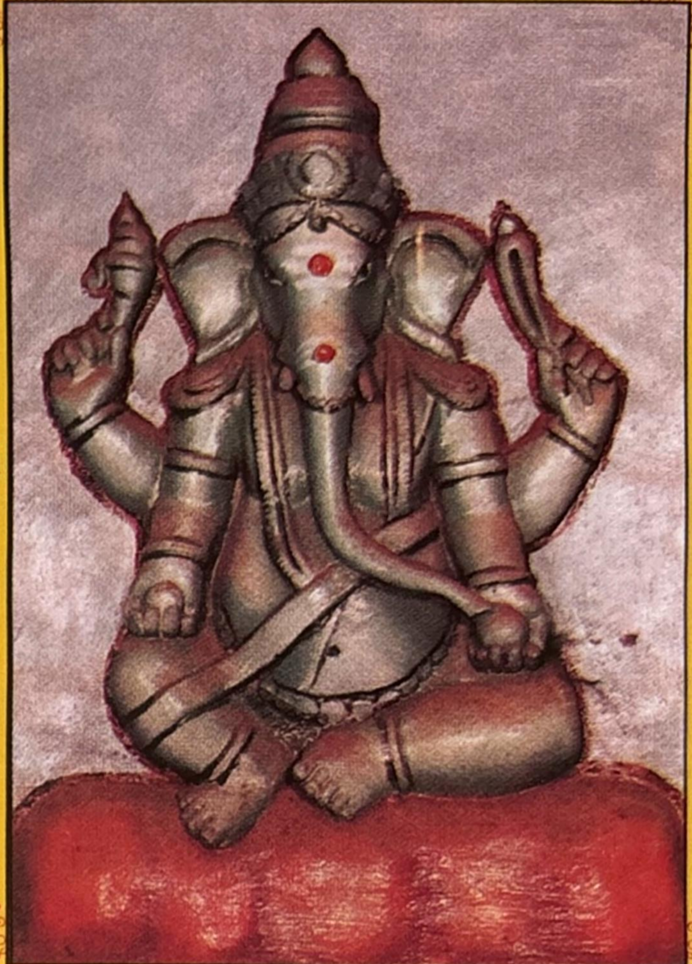
AYUTHIAN BRONZE GANESHA

கணேசா ஜாவா

GANESHA RAMASSE TYPE JAVA

ஜாவாவில் உள்ள வெண்கல உருவம்

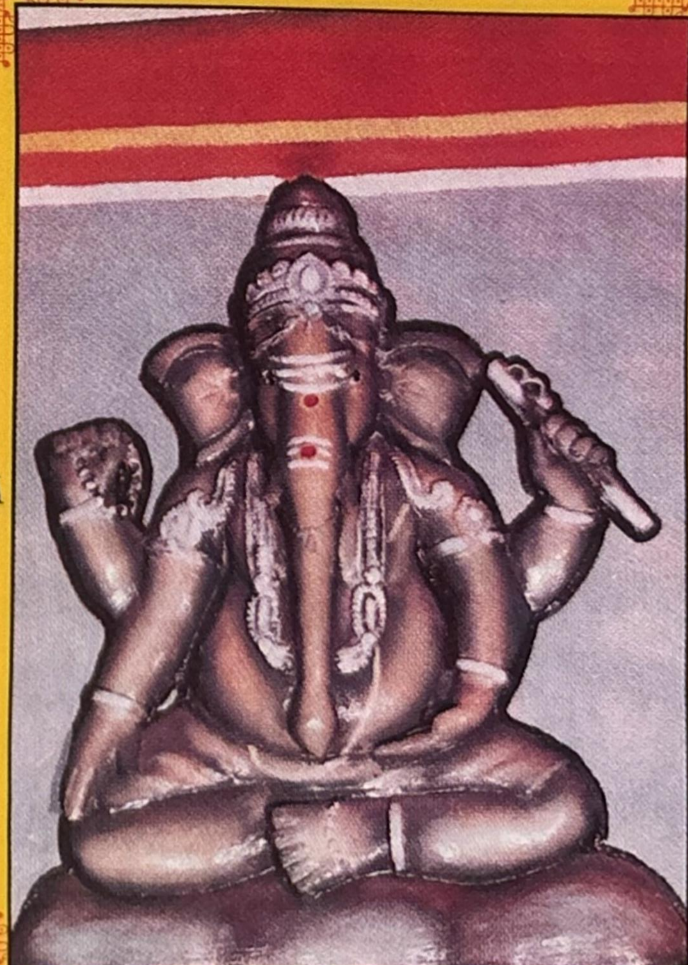
JAVA GANESHA

கணேசா (வெண்கலம்) ஜாவா

GANESHA BRONZE IMAGE JAVA

கணேசர் கற்சிலை போர்னியோ

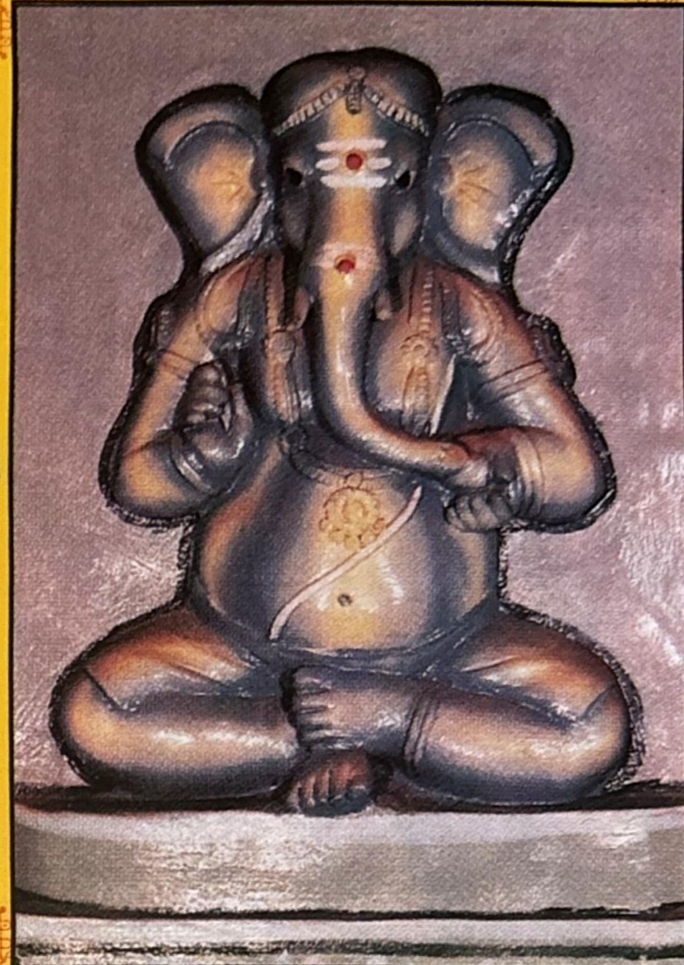
STONE FIGURE FROM BORNEO

கணேசா நேப்பாளம்

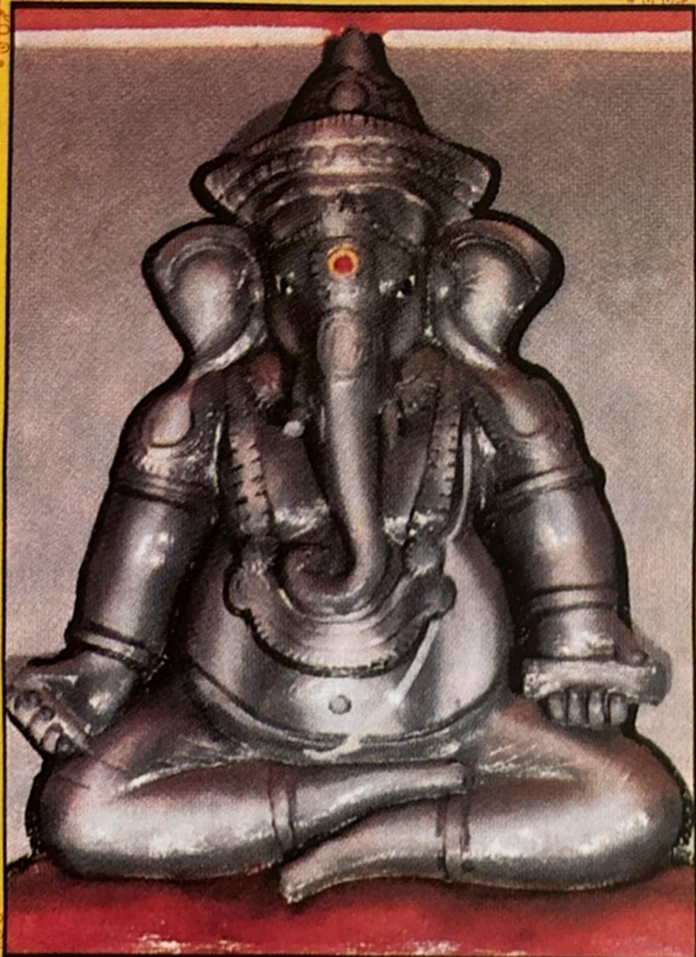
NEPAL GANESHA

கணேசா தாய்லாந்து

GANESHA THAILAND

கைமர் வெண்கல உருவம்

KHMER BRONZE IMAGE

கணேசர் கைமர் முற்காலம்

GANESHA PRE KHIMER

கணேசா குஜரா பரித்தமா

GANESHA GUJARA PARITHAMA

கணேசா பரோடா

GANESHA BARODA

கணேசர் சக்தியுடன் - 6ம் நூற்றாண்டு

GANESHA WITH SHAKTHI - 6TH CENTURY

சிவன் - விஷ்ணுவுடன் கணேசர் - 8ம் நூற்றாண்டு

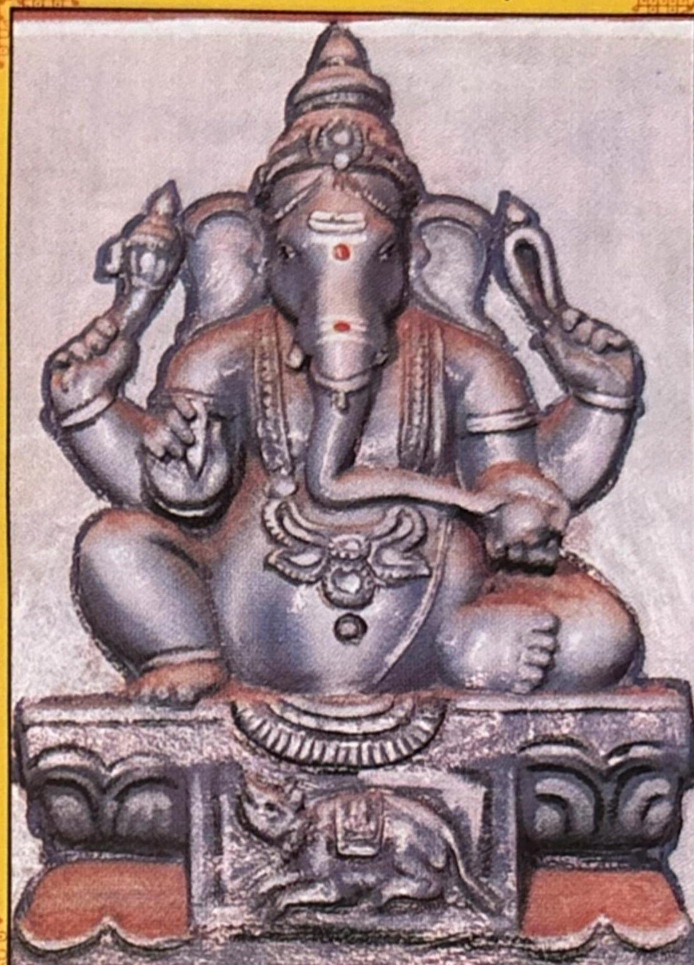
GANESHA WITH SIVA - VISHNU

திருவாரூர் கோயிலில் உள்ள கணேசா வாதாபி கணபதி

VATHABI GANAPATHI THIRUVARUR TEMPLE

கணேசர் திராவிட பாரம்பரிய உருவம்

GANESHA DRAVIDIAN IMAGE

கணேசா தென் இந்தியா

GANESHA SOUTH INDIA

கணேசா வட இந்தியா

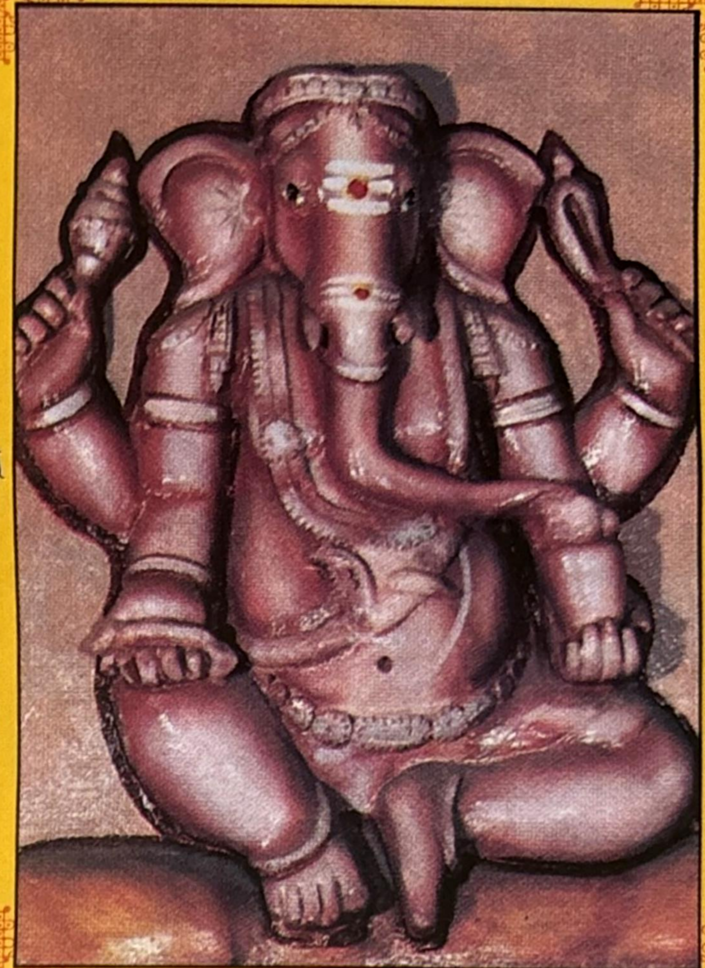
GANESHA NORTH INDIA

காசி டுண்டி விநாயகர்

DHUNDI VINAYAGAR KASI

கணேசா சேடி மத்ய பிரதேசம் 6-ம் நூற்றாண்டு

GANESHA CHEDI MADHYA PRADESH - 6TH CENTURY

பாரத கணபதி

BHARADA GANAPATHY

திருவாரூர் மூலாதார கணபதி

THIRUVARUR MOOLATHARA GANAPATHY

பிள்ளையார்பட்டி கணபதி

PILLAYARPATTI GANAPATHY

நடன கணபதி

DANCE OF CREATION

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர்

SRI MANAKULA VINAYAGAR

வலம்புரி விநாயகர்

VALAMPURI VINAYAGAR

மயூரேச கணபதி

MAYURESA GNAPATHY

பிங்கள கணபதி

BINGALA GANAPATHY

பஞ்ச பூத கணபதி

PANCHA BHOOTHA GANAPATHY

துண்டி கணபதி

DHUNDI GANAPATHY

விஷ்ணு ராஜ கணபதி

VISHNURAJA GANAPATHY

பிரம்ம கணபதி

BRHAMA GANAPATHY

சேச கணபதி

SHESHA GANAPATHY

ஆதியந்த கணபதி

ADHIYANDHA PRABU

ஸ்ரீ வித்யா கணபதி

SRI VIDHYA GANAPATHY

சதுர்முக கணபதி

SADHURMUGA GANAPATHY

பஞ்சமுக கணபதி

PANCHAMUGA GANAPATHY

ஷண்முக கணபதி

SHANMUGA GANAPATHY

புவன கணபதி

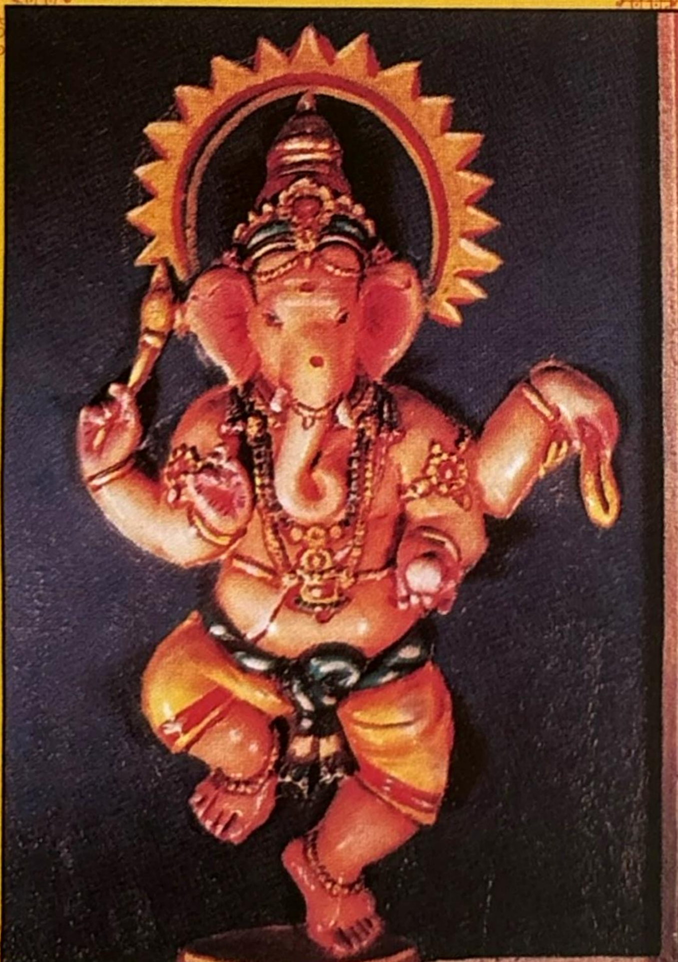
BHUVANA GANAPATHY

வல்லப கணபதி

VALLABHA GANAPATHY

நர்த்தன கணபதி

NARTHANA GANAPATHY

சித்தி புத்தி கணபதி

SIDDHI PUDDHI GANAPATHY

சயன கணபதி

SAYANA GANAPATHY

மூஷிக வாஹன கணபதி

MOOSHIGAVAHANA GANAPATHY

திருச்சங்குடிலாபதி கணபதி

THIRUCHANKUDILATHA PATHY GANAPATHY

சித்தி புத்தி விநாயகர்

SITHI PUTHI VINAYAGAR

மணக்குள விநாயகர்

MANAKULA VINAYAGAR

மணக்குள விநாயகர் - உற்சவர் தங்க கவசத்துடன்

MANAKULA VINAYAGAR
Urchavar with Golden Armour

அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் தேவஸ்தானம், புதுச்சேரி

ARULMIGU MANAKULA VINAYAGAR DEVASTHANAM

PUDUCHERRY - 605 001.

அதிகாலை நடைதிறப்பு : காலை 5.45 மணிக்கு
Morning Opening of the Temple : 5.45 a.m.
திருப்பள்ளியெழுச்சி : காலை 6.00 மணிக்கு

காலசந்தி அபிஷேகம் : காலை 6.30 மணிக்கு
Early Morning Abishegam : 6.30 a.m.

உச்சிகால அபிஷேகம் : காலை 11.00 மணிக்கு
(திங்கள் முதல் வியாழன் வரை)
Noon Abishegam (Monday to Thursday) : 11. 00 a.m.

பிரதி வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு : நண்பகல் 12.00 மணிக்கு
Every Fri, Satur, Sunday : 12.00 p.m

மதியம் நடைசாத்துதல் : நண்பகல் 12.30 மணிக்கு
Noon Closing of the temple : 12.30 p.m.

மீண்டும் நடைதிறப்பு : மாலை 4.00 மணிக்கு
Evening Opening of the temple : 4.00 p.m.

சாயரட்சை தேவஸ்தான அபிஷேகம் : மாலை 4.00 மணிக்கு
(மூலவர் தங்கக்கவசம் சார்த்தும்போது மாறுதலுக்குட்பட்டது)
Evening Abishegam : 4.45 p.m.

இரவு அர்த்தஜாம அபிஷேகம் : இரவு 9.00 மணிக்கு
Night Abishegam : 9.00 p.m.

இரவு நடைசாத்துதல் : இரவு 9.30 மணிக்கு
Night Closing of the Temple : 9.30 p.m.

குறிப்பு : (வாரத்தில் வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு ஆகிய தினங்களில் நண்பகல் 1.00 மணிக்கு & வெள்ளிக்கிழமை மட்டும் இரவு 10.30 மணிக்கும் நடைசாத்தப்படும். மற்றும் பிரம்மோற்சவம் ஆங்கிலப்புத்தாண்டு தினம், விநாயகர் சதுர்த்தி போன்ற முக்கிய திருவிழா நாட்களில் நடைதிறத்தல், சாத்துதல் மற்றும் அபிஷேக நேரங்களில் மாற்றம் உண்டு.

N.B. : (The closing time of the temple on every Friday, Saturday & Sundays at 1.00 p.m. & on Friday only night 10.30 p.m. And the Abishegam timings & the closing timings subject to change, during the festival days like New Year Day, Vinayagar Chathurthi day and other important temple festival days etc.,

வெளியீடு :
அருள்மிகு மணக்குள விநாயகர் தேவஸ்தானம்
புதுச்சேரி – 605 001. தொலைபேசி : 0413 - 2336544
www.manakulavinayagartemple.com
E-mail : office@manakulavinayagartemple.com

Pinnacle, Pdy. Ph : 0413 2200188